NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Socializmi Kombëtar

Shkrime të Përzgjedhura

PUNA E RRJETIT ANACIONALSOCIALIST
PUBLIKIM
2020

Machine Translated by Google

TABELA E PËRMBAJTJES

Socializmi Kombëtar – Një Vlerësim Filozofik ……………………………..……….2 Pushteti i Bardhë – Kapitulli XV Socializmi Kombëtar…………………………………........8 In Hoc Signo Vinces…………………………………………………………………………….26 Për Legjionarët e Mi – Kapitulli VIII Demokracia Kundër Kombit …..44 Ushtari Politik – Pjesët II dhe III.......................................………………….75

Nacionalsocializmi – Botëkuptimi Biologjik..................………..89 Nacionalsocializmi – Një Lëvizje e Krahut të Majtë…...............................114

Machine Translated by Google

SOCIALIZMI KOMBËTAR

NJË VLERËSIM FILOZOFIK

COLIN JORDAN

Machine Translated by Google

Disa dekada pas disfatës fizike të Gjermanisë Nacional Socialiste në rezultatin e luftës së saj heroike kundër grupit dërrmues të burrave dhe materialeve të mobilizuara kundër saj nga aleanca bolsheviste-demokratike, shfaqja e këtij rivlerësimi pasqyron ringjalljen e Nacional Socializmit, i cili është një tipar i kohës.

Që kredoja duhet të jetojë dhe të manifestohet siç bën tani, pasi iu nënshtrua dekadave të fushatës më të madhe të shpifjes që bota ka njohur ndonjëherë, është një provë e vlefshmërisë dhe tërheqjes së saj të vazhdueshme dhe e denjësisë së saj për të ardhmen. Ajo i ka mbijetuar flakëve të luftës dhe stuhisë së shpifjes sepse, kur lufta ka bërë më të keqen dhe shpifja përshkon të gjithë gamën e saj, Nacional Socializmi mbetet, në analizë të fundit, sinonim i vullnetit më të lartë të njeriut për të mbijetuar, instinktit të tij për shëndet dhe forcë, dhe dëshirës së tij për bukuri në jetë; dhe për sa kohë që ky instinkt dhe ajo dëshirë do të mbeten në këtë tokë, kredoja e Nacional Socializmit do të mbetet e pathyeshme.

Përtej dhe pas të gjitha imtësive të zbatimit politik dhe veçorive të kohës dhe vendit, Nacional Socializmi, i kuptuar siç duhet, nuk është asgjë më pak se një orientim i mendjes, impulsi mbizotërues i të cilit është të jetosh plotësisht, përmes zhvillimit të potencialeve të dikujt dhe kënaqësisë së nevojave të dikujt, në kushte të konkurrencës dhe përzgjedhjes natyrore, të pajtuara me bashkëpunimin, brenda komunitetit të organizuar të popullit.

Në këtë, rrënjët e saj kthehen në Greqinë e Platonit dhe konceptin e tij të një jete natyrore, që konsiston në realizimin e plotë të natyrës së vërtetë të njeriut nëpërmjet fuqisë së favorshme të qeverisjes brenda komunitetit të tij të lindjes.

Kjo i bën jehonë nocionit romak të qytetarisë së devotshme: nocionit se jeta e mirë dhe fisnike konsiston në shërbimin stoik ndaj shtetit.

Ringjall ndjenjat e gjakut dhe ndjenjën e bashkësisë së fiseve nordike të Evropës së hershme: ndjenjën se njeriu është në thelb një anëtar i popullit dhe se të gjithë anëtarët e popullit janë të lidhur ngushtë me njëri-tjetrin me detyra dhe detyrime reciproke.

Në këtë mënyrë, Nacionalsocializmi kthehet te vlerat e vjetra, të shëndetshme dhe organike të jetës në revoltë kundër të gjithë strukturës së mendimit të liberalizmit dhe demokracisë, me lidhjen e saj me paratë; individualizmin e saj të tepruar; pikëpamjen e saj për njeriun si një pa njerëz,

Machine Translated by Google

njësi e ndërrueshme e popullsisë botërore; justifikimi i saj shpirtëror në një Krishterim të degraduar që përqafon një "humanitarizëm" të sëmurë, i cili gjithmonë do të tolerojë një dëm më të madh për hir të shmangies së një më të vogël; dhe pretendimi i saj mashtrues se dëshirat e masës të nxitura artificialisht dhe të përcaktuara numerikisht janë kritere shumë të rëndësishme.

Historia është një sagë e prishjes dhe ripërtëritjes shoqërore. Nacionalsocializmi është ilaçi i ripërtëritjes së shekullit të njëzetë për degjenerimin e madh të kohërave moderne nën mendimin dhe praktikën shpërbërëse, degraduese dhe dobësuese që u shfaq me përçarjen e rendit të vjetër mesjetar të stabilitetit nga forcat në zhvillim të kapitalizmit dhe revolucionit industrial; lulëzoi nën liberalizmin laissez-faire të shekujve tetëmbëdhjetë dhe nëntëmbëdhjetë; arriti kulmin nën demokracinë e shekujve nëntëmbëdhjetë dhe njëzet; dhe do të rezultojë në triumfin botëror të komunizmit deri në fund të këtij shekulli të njëzetë, përveç nëse Nacionalsocializmi vjen në pushtet në kohë, në një sipërfaqe të mjaftueshme të globit.

Prandaj, Nacional Socializmi është jashtëzakonisht më tepër sesa një skemë politike kalimtare. Është një tendencë historike e rilindjes: lëvizja e rilindjes së epokës sonë, një lëvizje revolucionare në fushëveprim dhe frymë, që nuk kërkon kompromis me rendin aktual, praktikat e tij të dëmshme dhe vlerat e tij të rreme, por zëvendësimin e tyre të plotë.

Si i tillë, është mbarëbotëror dhe është gjithëpërfshirës. Është mbarëbotëror në atë që, në thelbin e tij, është i vlefshëm dhe jetësor universalisht, i kualifikuar vetëm nga fakti se është arian në emanacionin dhe traditën e tij, dhe mbështet e varet nga cilësitë që gjenden par excellence tek populli arian.

Është gjithë-jetë në kuptimin që nuk është një aspekt i jetës, por e gjithë jeta e parë nga një aspekt. Është një qëndrim i mendjes i shprehshëm në lidhje me pothuajse çdo gjë dhe gjithçka. Nacional-Socializmi i kundërvihet pa pushim çdo manifestimi të shëndetit të keq, shëmtisë dhe degjenerimit në sferat kulturore dhe shpirtërore, jo më pak se në sferat politike dhe ekonomike. Në fakt, ai përbën një mënyrë jetese. Një njeri nuk e quan veten Nacional-Socialist thjesht si një etiketë miratimi intelektual. Ai lind me një prirje ndaj Nacional-Socializmit, mendja e tij estetikisht dëshiron dallimin dhe përmbushjen e një modeli të shëndetshëm jetese, dhe ai nuk...

Machine Translated by Google

vetëm mendon dhe ndjen, por vepron si një socialist kombëtar, nëse është vërtet dhe tërësisht një i tillë.

I plotë në fushëveprimin dhe mendimin e tij, Nacional Socializmi përbën një filozofi dhe një besim. Ai vlerëson të mirën dhe të keqen, të drejtën dhe të gabuarën, si atë që i sjell dobi ose dëm popullit; dhe, në vend të dobësisë sentimentale të mendjes demokratike, pranon që qëllimi justifikon mjetin, me kusht që mjetet të mos bien ndesh me qëllimin.

I jep jetës një kuptim dhe qëllim të dimensionit kozmik si një përmbushje personale, brenda vazhdimësisë dhe zhvillimit të popullit, midis mbirjes në barkun e nënës nga linja e gjakut të popullit dhe metamorfozës së varrit, me rishpërndarjen e tij fizike në univers.

Kriteri bazë dhe vlera parësore e Nacional Socializmit, nga i cili burojnë të gjitha të tjerat, është, siç e bën të qartë Adolf Hitleri në Mein Kampf, koncepti i tij i popullit, i parë si mjedisi thelbësor i njeriut dhe në fakt, zgjatimi i personalitetit të tij.

Rëndësia e popullit është, kryesisht, ajo e një bashkësie racore. Është zgjerimi etnik i familjes. Njeriu nuk është një njësi e vetëpërmbajtur dhe një qëllim në vetvete, siç pohojnë dijetarët e liberalizmit dhe demokracisë. Ai i përket popullit të tij. Jeta e tij, si pjesë, është e ndërthurur me jetën e tërësisë, jo vetëm të tashmes, por edhe të së kaluarës dhe të së ardhmes, sepse ndërsa njerëzit vijnë e shkojnë, populli jeton, i vazhdueshëm, i përjetshëm, me kusht që anëtarët e tij të kryejnë detyrën e tyre ndaj tij. Kështu, duke e identifikuar veten me popullin e tij, njeriu zgjat veten përmes shumësisë së paraardhësve dhe pasardhësve të tij, dhe në këtë mënyrë arrin pavdekësinë.

Populli ekziston në forma më të vogla dhe më të mëdha, duke filluar nga familja, te klani, te fisi ose bashkësia rajonale, prej andej te kombi dhe më tej te raca. Në kohët moderne, koncepti i popullit është identifikuar shumë gjerësisht me kombet e shteteve bashkëkohore. Ndjenja e farefisnisë dhe bashkësisë, e cila me të drejtë u zgjerua nga fisi dhe mbretëria e vogël te shteti modern komb, megjithatë, është bërë shumë e përqendruar në këtë nivel. Komunitetet më të ulëta dhe më të vogla, por po aq të rëndësishme, brenda shtetit komb janë ndërprerë dhe privuar nga vitaliteti, ndërsa zgjerimi i vetëdijes popullore nga niveli i shtetit komb në atë të të gjithë racës është frenuar. Megjithatë, ndjenja popullore, për të qenë plotësisht e fuqishme, duhet të rrjedhë nga rrënjët e saj përmes nivelit lokal dhe krahinor.

Machine Translated by Google

komunitetet deri në kufijtë e racës, sepse siguria dhe prosperiteti i plotë i pjesëve mund të gjendet vetëm në atë të së tërës.

Sot, dhe në të ardhmen, Nacional Socializmi duhet të mishërojë këtë zgjerim thelbësor të ndjenjës së farefisnisë dhe bashkësisë përtej kufijve të shtetit-komb bashkëkohor dhe nacionalizmit konvencional, në mënyrë që shteti-komb të bëhet një njësi e ndërmjetme në strukturën e popullit, dhe nacionalizmi dhe racizmi i tij të nënshtrohen në mënyrë integrale ndaj një nacionalizmi të të gjithë racës.

Në të njëjtën kohë, komunitetet lokale duhet të ringjallen, nën-kombet provinciale të njihen dhe të respektohen, dhe popujt t'i nënshtrohen një sundimi të padëshiruar dhe të huaj, të cilit i është dhënë liria e tyre etnike nëpërmjet ndarjes.

Besimi i Nacional-Socializmit te populli si një vlerë themelore dhe tërësia e pikëpamjeve të tij rezultojnë, në mënyrë figurative, në të menduarit me gjak për të gjitha çështjet.

Kjo menjëherë dhe në mënyrë të pashmangshme ngre përkufizimin e shtetësisë si çështje race: vetëm ata që janë anëtarë të popullit janë anëtarë të kombit, dhe vetëm ata që janë anëtarë të kombit mund të jenë qytetarë të shtetit – për të parafrazuar të katërtën nga Njëzet e Pesë Pikat e NSDAP-it të Adolf Hitlerit.

Gjithashtu gjeneron bindjen se është e nevojshme jo vetëm të ruhet karakteri racor i popullit, por edhe, me anë të masave eugjenike, të përmirësohet cilësia e popullit. Është pohimi revolucionar i Nacional Socializmit se rruga e progresit të vërtetë qëndron në edukimin e qenieve njerëzore më të mira.

Meqenëse të gjithë qytetarët janë të së njëjtës racë, ata kanë një lidhje transcendente farefisnore që i bashkon ata si vëllezër gjaku mbi të gjitha ndryshimet seksionale dhe klasore dhe dallimet personale. Uniteti kombëtar, dmth., kohezioni dhe jeta korporative në vend të luftës së klasave të së Majtës dhe të Djathtës, është një nga parimet e mëdha dytësore të Nacional Socializmit. Të gjitha profesionet dhe ndjekjet, të gjitha llojet e personave dhe të gjitha fushat e aktivitetit, duhet të integrohen në jetën korporative të komunitetit.

Ndjenja shoqërore e unitetit duhet të gjejë shprehje praktike në, dhe nga ana tjetër të stimulohet nga, një shqetësim i sinqertë dhe i thellë për drejtësi shoqërore dhe ekonomike. Ndërgjegjësimi për lidhjet familjare dhe kujdesi për të mirën kolektive të popullit kërkon që çdo qytetar të ketë një mundësi të barabartë për të zhvilluar dhe ushtruar talentet dhe aftësitë e tij.

Machine Translated by Google

të ngrihet sipas meritave të tij; dhe se çdo qytetar duhet të marrë një shpërblim të drejtë për shërbimet e tij ndaj komunitetit, dhe madje edhe punëtori më i thjeshtë një siguri për nevojat e jetës.

Kështu arrijmë te elementi socialist në Nacionalsocializëm.

Ky nuk është socializmi marksist i pronësisë shtetërore të mjeteve të prodhimit dhe shpërndarjes, i cili është mbiqeverisja ekonomike e grumbullit të milingonave dhe është po aq i kundërshtueshëm sa individualizmi grabitqar i sistemit kapitalist, i cili është nënqeverisja ekonomike, ose anarkia, e xhunglës. Në vend të kësaj, është Socializmi Popullor, ose rregullimi i sipërmarrjes private për ndarjen e barabartë të frutave të saj, në kushte të barabarta. Padrejtësitë ekonomike dhe të këqijat shoqërore të kapitalizmit kanë nxitur Marksizmin, me formën e tij të dëmshme të kontrollit publik të ekonomisë, dhe alternativa për të dyja qëndron në Nacional Socializëm.

Ideali popullor, i cili përfshin mbrojtjen e racës, unitetin e kombit dhe mirëqenien e popullit, krijon parimin e udhëheqjes së Nacional Socializmit dhe një elitë në shërbim të këtyre objektivave. Koncepti i tij i një rendi natyror është ai që jo vetëm urdhëron që njerëzit të lindin në popull për një jetë brenda popullit, por edhe që ata të kenë dallime trashëgimore të aftësisë për t'i shërbyer komunitetit.

Prandaj, për të mirën maksimale të të gjithëve, superiori duhet të udhëheqë inferiorin. Udhëheqësit natyrorë duhet të zgjidhen, të vendosen si një elitë hierarkike nën një udhëheqës suprem dhe të fuqizohen për të përmbushur funksionet e tyre.

Ndryshe nga liberalizmi, Nacional Socializmi nuk e konsideron pushtetin drejtues të shtetit si diçka në thelb represive, por përkundrazi si një pushtet të madh dhe të dobishëm udhëzimi dhe arbitrimi, inkurajimi dhe mbrojtjeje. Ai mbështet diktimën: "Gjithçka për popullin dhe populli për të gjithë". Ai sanksionon çdo mjet që është i nevojshëm, në çfarëdo fushe, për të siguruar që të gjithë dhe gjithçka në komunitet është në harmoni me këtë.

Ajo e sheh detyrën e qeverisë nacionalsocialiste si përfaqësim të vullnetit të popullit, të konceptuar jo si një tekë kalimtare e ndonjë turme demokratike, por si interesi më i lartë i komunitetit, i parë në perspektivën historike si një vazhdimësi qëllimi, duke përqafuar jo vetëm të mirën e përgjithshme të së tashmes, por edhe trashëgiminë e së kaluarës dhe nevojat e së ardhmes.

Machine Translated by Google

FUQIA E BARDHË

KAPITULLI XV

SOCIALIZMI KOMBËTAR

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Deri më tani, ky libër ka qenë kryesisht kritik.

Tani është koha për të paraqitur plane konstruktive për ndërtim dhe krijim.

Kam investuar një vit kërkimesh dhe qindra faqe shkrimi në përpjekje për ta ndihmuar lexuesin të shohë dhe të kuptojë se Qytetërimi Perëndimor është shumë pak vite larg fundit të arritur nga qytetërimi romak - harresës - dhe se ai, personalisht, do të vuajë fatin e miliona njerëzve që kanë rënë tashmë në duart e armiqve të përbetuar hebrenj të Qytetërimit Perëndimor - skllavërisë ose, më shumë të mundshme, vrasjes - përveç nëse mund të gjejmë vullnetin dhe mençurinë, disi, për të ndaluar ikjen nga armiku dhe për ta sulmuar atë me një revolucion të bardhë!

Si e krijoni një revolucion?

A duhet të rrisim të gjithë mjekra, të dalim me nxitim në rrugë dhe të fillojmë të bërtasim, të tundim krahët, të hedhim bomba dhe të luajmë rolin e stereotipeve të "revolucionarëve"? JO! Sigurisht që jo. Revolucioni ynë është përgatitur tërësisht për ne.

Hitleri frymëzoi, organizoi dhe realizoi një revolucion relativisht paqësor, një revolucion që mori shumë më pak jetë njerëzish sesa Revolucioni Amerikan, dhe një numër të papërfillshëm jetësh krahasuar me çdo revolucion të realizuar ndonjëherë nga bolshevikët hebrenj.

Jo vetëm kaq, por revolucioni i Hitlerit, siç premtoi ai në Mein Kampf, ishte 100% "i ligjshëm" - legjitim - vullneti i shprehur zyrtarisht i shumicës së popullit gjerman, i sanksionuar si nga zyrtari më i lartë ekzekutiv i Gjermanisë, von Hindenburg, ashtu edhe nga "kongresi" gjerman, Reichstag. Hitleri kishte shumë mundësi për të marrë pushtetin me forcë dhe mund ta kishte bërë lehtësisht në vitin 1931. Por Hitleri besonte se një revolucion kundër vullnetit të popullit, një revolucion që fiton pushtet vetëm me forcë, nuk mund të zgjasë shumë.

Hitleri, ashtu si unë, besonte se një udhëheqës është armik i qytetërimit përveç nëse ai e ka vullnetin e popullit të tij pas tij.

Si mund të bëj thirrje atëherë për "revolucion"? Si mund të shkruaj e "vrasjes dhe të qenit i vrarë"? A nuk është vetë thelbi i revolucionit dhunë?

Jo domosdoshmërisht

Mund të ketë një element dhune, po. Kur sulmohesh nga një vrasës dhe përballesh me zgjedhjen midis vdekjes dhe përballjes me...

Machine Translated by Google

vdekjen vetë, atëherë dhuna është e vetmja mundësi. Dhe Perëndimorët Qytetërimi është me të vërtetë nën sulm nga një armik i cili rregullisht, si çështje politike, vret dhe masakron më mizorisht se çdo grup tjetër në histori.

Pra, duhet të jemi mjaftueshëm të dhunshëm për t'i dhënë fund komunistëve. vrasësi i armikut dhe mjaftueshëm i pamëshirshëm për të shkatërruar fuqinë e tij.

Në vitin 1923, kur të Kuqtë kërcënuan të merrnin pushtetin në Bavari, nacionalistët, konservatorët dhe gjenerali Ludendorf i kërkuan Hitlerit të udhëhiqte një "Puç" - një revoltë - në Mynih. Pastaj i dobëti Udhëheqësit e mashtruan në momentin e fundit. "Puçi" u shtyp dhe Hitleri u dërgua në burg.

Por ky nuk ishte një revolucion kundër vullnetit të popullit, siç dëshmuan ngjarjet më vonë. Por thelbi i një revolucioni të vërtetë nuk është kurrë VETËM gjakderdhja dhe trazirat. Në një revolucion të vërtetë dhe të qëndrueshëm, dhuna dhe vrasjet janë vetëm një mjet i përshtatshëm për të arritur një ndryshim rrënjësor në

pikëpamje e përgjithshme shpirtërore - manifestimi i jashtëm i një vullneti suprem njerëzor për të vendosur një rregullim të ri të çështjeve fizike në përputhje me një ideal të brendshëm.

Autoriteti që ushtrohet nga shumica e atyre që janë në pushtet sot është tirani e pastër, megjithëse është e maskuar në mënyrë hipokrite si "demokraci". Nuk është autoriteti mirëdashës dhe inteligjent për të ruajtur rendin dhe drejtësinë e vendosur nga Etërit Themelues në dobi të burrave të bardhë.

Revolucioni ynë duhet të bazohet fort në idealin e shkatërrimit të pushtetit të paligjshëm të tiranëve dhe në rivendosjen e një rendi të drejtë shoqëror të bazuar në një autoritet të fortë që vjen drejtpërdrejt nga populli ynë, dhe i jepet lirisht një udhëheqësi.

Kjo, besoni ose jo, është pikërisht ajo që bëri Adolf Hitleri për Gjermaninë dhe ajo që ne duhet të bëjmë për Amerikën.

Revolucioni ynë, shkurt, duhet të ketë si forcë lëvizëse dhe qëllim jo vetëm urrejtjen dhe shkatërrimin e armikut, por duhet të jetë i mbushur me një vendosmëri absolute për të krijuar një rend të drejtë shoqëror në të cilin çdo njeri mund të arrijë potencialin e tij maksimal si një pjesë e suksesshme, e lumtur dhe produktive e Racës sonë të madhe të Bardhë.

Çfarë është një rend kaq i drejtë shoqëror?

Nuk ka nevojë për këtë kuptim të shkencës parimet e jetesës së suksesshme në grup midis atyre që janë të shëndetshëm

Machine Translated by Google

shoqëri ku instinktet natyrore janë të paprekura. Kafshët, për shembull, kanë "shoqëri" të rregullta dhe të suksesshme sepse Natyra i jep çdo krijese shoqërore të gjitha instinktet që i nevojiten për një jetë të suksesshme në grup.

Ujqërit, milingonat, bletët - dhe majmunët - për shembull, kanë shumë shoqëri të organizuara dhe plotësisht të shëndetshme e të rregullta.

Njerëzit e hershëm kishin shoqëri të shëndetshme. Pastaj, kontrolli në rritje i njeriut mbi Natyrën i lejoi atij t'i shpëtonte mjedisit të tij natyror, të rrethohej me gjëra artificiale dhe luks derisa u bë dekadent dhe plot me mendjemadhësi arrogante - një mendjemadhësi që sot quhet "liberalizëm".

Vetëm duke u kthyer në situatën më të thjeshtë dhe më primitive të jetës së botës shtazore të pamenduar dhe të pacivilizuar, dhe duke vëzhguar funksionimin e instinkteve që u janë dhënë atyre nga Krijuesi,

A mund të shohim një shkëndijë të mrekullive të asaj që na është dhënë gjithashtu – dhe që e kemi hedhur tutje?

Natyra ka krijuar "raca" me të cilat mund të eksperimentojë dhe të kërkojë gjithmonë raca më të mira, ashtu siç bën një fermer i mirë. Krijuesi, duke qenë një fermer pafundësisht më i mençur se çdo njeri, këmbëngul absolutisht në pastërtinë, shenjtërinë - INTEGRITETIN BIOLOGJIK të secilit grup.

Por Natyra, ashtu si një fermer që rrit lopë, mund ta përmirësojë racën vetëm duke nxitur mbarështimin e llojit më të mirë dhe duke eliminuar llojin më të varfër. Natyra e kryen këtë detyrë me më shumë

instinkte të fuqishme që na janë dhënë: DASHURIA për veten tonë dhe URREJTJA ndaj atyre që ndërhyjnë - ose "të jashtmit".

Këto dy instinkte janë po aq të rëndësishme: Dashuria nuk është "e mirë", ndërsa urrejtja është "e keqe" - e cila është gënjeshtra aq e dashur nga hebrenjtë, liberalët, hipitë, homoseksualët dhe gjysmë-mendjelehtët.

Dashuria është me të vërtetë tepër e fuqishme dhe e mirë, kur është NATYRALE. DASHURIA, lloji natyror dhe i shëndetshëm, është me të vërtetë ajo që e bën botën të rrotullohet dhe është mrekullia më e bukur dhe e shenjtë që kemi parë ndonjëherë këtu në këtë tokë.

POR PA NJË URREJTJE VDEKËSE PËR ATË QË KËRCËNON ATË QË DUAM, DASHURIA ËSHTË NJË BOSHTËSI FJALA, NJË FJALË KRYESORE PËR HIPITË, KUIRËT DHE FRIKABARËT.

Machine Translated by Google

Do të doja të shkruaja shumë më tepër për këtë ligj të veçantë të jetës shoqërore, sepse, siç do ta shohim, INTEGRITETI BIOLOGJIK është thelbi, thelbi dhe qëllimi i Nacional Socializmit kur zbatohet në shoqërinë ariane - dhe, në fakt, në çdo shoqëri të shëndetshme njerëzore që ka ekzistuar ndonjëherë.

Por thjesht nuk ka vend në këtë vepër për librin që mund të shkruhej vetëm mbi këtë temë. Mund ta përmbledh vetëm duke thënë se ligji i parë i të gjitha krijesave shoqërore që jetojnë në grup është INTEGRITET BIOLOGJIK; besnikëri absolute dhe e pakompromis ndaj grupit të vet racor bazuar total në një

dashuri përvëluese dhe urrejtje absolute e pa kompromis ndaj çdo të huaji që ndërhyn dhe kërcënon të përziejë gjenet e tyre me ato të femrave të grupit të vet.

Mënyra e përditshme se si manifestohet ky ligj është dashuria për të vetët dhe urrejtja ndaj ndërhyrësve agresivë (prandaj shumica e të bardhëve të shëndetshëm kanë një neveri kaq instiktive ndaj "zezakëve", hebrenjve dhe "alienëve" të tjerë).

Ligji i dytë më i rëndësishëm është ligji i TERRITORIT.

Për shembull, dhjetë ose njëzet meshkuj të peshqve të vegjël tropikalë të quajtur "bisht shpatash" do të rrethojnë secili një pjesë të akuariumit sapo të vendosen në të, dhe do të sulmojnë çdo ndërhyrje nga një mashkull tjetër.

Nëse femrat futen në akuarium, meshkujt do të luftojnë për to, siç pritet. Por surpriza për shkencën ishte se seksi nuk është motivi më i fortë në jetën e këtyre peshqve të vegjël.

Nëse filloni ta ftohni ujin në akuariumin e tyre, mund të arrini një pikë ku uji është aq i ftohtë sa meshkujt nuk interesohen më kur futni femrat. Kur uji bëhet aq i ftohtë
Të ftohtë sa gati për të vrarë peshqit e vegjël, ata nuk u kushtojnë aspak vëmendje femrave. Por edhe kur janë gati të ngrijnë deri në vdekje, ata prapë do të dalin me egërsi për të mbrojtur TERRITORIN e tyre - pronën e tyre private!

Nacionalsocializmi bazohet, ndër të tjera, në këtë koncept të pronës private. Ligji i TERRITORIT del si "Nacionalizëm" dhe pronë private në shoqërinë njerëzore.

Në të gjithë mbretërinë shtazore, udhëheqësi nuk zgjidhet kurrë me votë, por gjithmonë nga përzgjedhja natyrore e vendosur nga Natyra si e vetmja metodë e sigurt për të siguruar që grupi të udhëhiqet nga më të mirët.

Machine Translated by Google

– luftim. Këtë unë e kam quajtur ligji i UDHËHEQJES.

Pasi secili anëtar i një shoqërie shtazore mëson vendin e tij ose të saj në rendin natyror biologjik të fortësisë, mençurisë dhe zgjuarsisë, secili anëtar vendoset në vendin e tij dhe grupi është relativisht paqësor dhe i rregullt. Vetëm kur meshkujt e rinj fillojnë të piqen dhe duhet të luftojnë për t'u ngjitur ose zbritur në shkallë, ka beteja serioze. Dhe pastaj, sapo secili mashkull mëson se kë mund të fshikullojë dhe kush mund ta fshikullojë atë, ai vendoset dhe jeton në paqe dhe i kënaqur në atë vend që ka gjetur për vete.

Kështu përcaktohen dy parime ose ligje të tjera themelore të të gjithë jetës në grup - UDHËHEQJA nga më i miri dhe një hierarki ose shkallë natyrore e udhëheqjes së të gjithë anëtarëve të tjerë të grupit - STATUSI.

Së fundmi, një studim i botës shtazore vërteton se femrat qëndrojnë larg punëve të meshkujve dhe specializohen në prodhimin dhe rritjen e të vegjëlve duke organizuar familje të shëndetshme. Për të përmbledhur: Ekzistojnë pesë ligje themelore të të gjithë jetesës në grup, të cilat unë i kam quajtur "LIGJET E FISI";

(1) Ligji i INTEGRITETIT BIOLOGJIK (dashuria brenda, urrej jashtë);

(2) Ligji i TERRITORIT (prona private);

(3) Ligji i UDHËHEQJES (nga më i miri);

(4) Ligji i STATUSIT (ose vendi natyror i çdo individi në një grup); dhe

(5) AMËSIA për femrat.

Me këto parime natyrore në veprim, siç janë në të gjithë botën e kafshëve shoqërore, në grup mbretëron një paqe dhe rend relativ.

Vetëm kur grupi detyrohet në kushte të panatyrshme, instinktet e dhëna nga Zoti për t'iu bindur këtyre ligjeve të hekurta të Natyrës dështojnë.

Duke i vlerësuar të gjitha këto në mendjen tuaj, mendoni për atë që duket qartë model "i çmendur" i delinkuencës së të miturve. Ne kemi djemtë dhe

Machine Translated by Google

bijat e disa prej njerëzve më të “përparuar” dhe të pasur që papritur duken sikur çmenden, duke rrahur të moshuar, duke shkatërruar gjëra pa kuptim, duke marrë drogëra helmuese dhe duke u bërë kriminelë arrogantë dhe antisocialë. Në të njëjtën kohë, ne i gjejmë fëmijët e disa prej grupeve më të varfra në shoqërinë tonë duke mos prodhuar pothuajse asnjë delinkuent.

Deri vonë, për shembull, të rinjtë kinezë nuk ishin kurrë delikuentë (dhe ata ende kanë një shkallë delikuence shumë më të ulët se grupet e tjera). Të rinjtë e grupeve të lidhura ngushtë, edhe pse shumë të varfra, shpesh janë të paprekur nga çmenduria moderne e delikuencës së të miturve.

Pse ndodh kjo? Pse një djalë ose vajzë e re e pasur duhet të bëhet hajdut, vandal dhe të jetë dhunshëm antisocial pavarësisht të gjitha avantazheve të mundshme, ndërsa fëmijët e disa prej njerëzve më të varfër në Amerikë janë të përshtatur mirë dhe konstruktivë?

Përgjigja është se fëmijët që rriten në një grup që ka arritur të ruajë një farë ngjashmërie me ligjet e jetesës natyrore në grup ("Ligjet e Fisit"), të cilët ndihen besnikë
anëtarët e një grupi, një "fisi", se ata "i përkasin" diçkaje ose dikujt që ia vlen dhe që për këtë arsye kanë një ndjenjë të pesë ligjeve themelore të të gjithë jetës në grup, nuk janë të frustruar, nuk janë të humbur dhe nuk bosh.

Hebrenjtë, me përhapjen e liberalizmit dhe komunizmit, kanë ndërmarrë në mënyrë të vetëdijshme dhe shkencore procesin e fshirjes nga shpirtrat e popullit tonë të çdo kujtese të "Ligjeve të shenjta të Fisit", të cilat, të vetmet, mund ta bëjnë një grup njerëzish të shëndetshëm, të lumtur dhe paqësor.

Asnjë qenie njerëzore nuk mund të jetojë në paqe dhe lumturi produktive JASHTË një lloj "FISI" të cilit ai i përket BESNIKËRISHT SUPREMISHT dhe që nga ana tjetër e MBËSHTET ATË SHPIRTËRORISHT.

Hebrenjtë kanë përhapur idenë e patreguar shkatërruese të "universalizmit", "një-botë-izmit" - një turmë individësh pa racë, pa shtetësi dhe të atomizuar - si idenë supreme të njerëzimit. Edhe konservatorët janë mashtruar duke i bërë premtime boshe kësaj sëmundjeje të panatyrshme, të fragmentuar, super-individualiste, HEBRE të shoqërisë.

Machine Translated by Google

Hebrenjtë na thonë se Ligji i INTEGRITETIT BIOLOGJIK (dashuria brenda, urrejtja jashtë) është "racizëm" - "e keqja përfundimtare" e të gjitha kohërave! Na thuhet se nëse nuk i duam njerëzit e verdhë, njerëzit me ngjyrë - dhe veçanërisht hebrenjtë - aq sa popullin tonë, atëherë jemi të egër, të çoroditur dhe të dënuar - jemi "racistë". Miliona të bardhë të mjerë e besojnë këtë gënjeshtër hebraike!

Na thuhet se Ligji i TERRITORIT (prona private) është një lakmi e panatyrshme dhe se njerëzit e mirë duhet të dëshirojnë të ndajnë gjithçka dhe të mos kenë dëshirë për pronën e tyre private. Ata e quajnë këtë "socializëm marksist", "komunizëm" dhe emra të tjerë të ndryshëm që tregojnë një shqetësim për "shoqërinë" dhe "bashkësinë" - por të gjithë godasin në zemër të motivimit më të fuqishëm dhe të vetëm tek krijesat e gjalla për të ndërtuar, krijuar dhe prodhuar. Miliona të tjerë u besojnë këtyre gënjeshtarëve hebrenj.

Hebrenjtë na thonë se Ligji i UDHËHEQJES (sundimi i më të mirëve) është "diktaturë" dhe se ne duhet të përpiqemi për "demokraci" (sundim nga turmat): Miliona Arianë të Bardhë janë zhytur në
duke besuar këtë këngë sirenash të "demokracisë", derisa turma mbeturinash njerëzore po terrorizojnë të gjithë kombin tonë.

Judenjtë na kanë thënë se Ligji i STATUSIT (i
Vendosja e rendit natyror të aftësisë së secilit person në vendin e tij të duhur) është "shfrytëzim klasor" dhe se udhëheqësit natyrorë të shoqërisë - ata që kanë pasur sukses - duhet të shtypen dhe të vriten nga ata që nuk kanë pasur sukses. Kombe të tëra plot me Arianë të Bardhë të mirë janë mashtruar nga kjo metodë e ligë hebraike e ndarjes dhe pushtimit të popullit tonë përmes luftës së klasave.

Së fundmi, këta hebrenj gjithmonë të dashur na thonë se specializimi i grave në rritjen e fëmijëve është një skllavëri e egër e femrave tona, se gratë janë të destinuara të jenë gjyqtare, inxhiniere lokomotivash, oficere ushtrie dhe drejtuese biznesi. Rezultati, sigurisht, është shkatërrimi në rritje i atij institucioni të shenjtë dhe të bukur të të gjitha qytetërimeve të shëndetshme, amësisë, dhe bashkë me të shtëpisë dhe familjes. E gjithë bota jonë perëndimore ka rënë pre e këtij mashtrimi "demokratik" hebre, i cili i ka bërë gratë viktimat më të mjerueshme të sëmundjes hebraike. Miliona gra "moderne" janë të humbura pa shpresë, të frustruara dhe plotësisht të mjerueshme, edhe ndërsa ato ankohen për më shumë "të drejta" përmes altoparlantëve dhe...

Machine Translated by Google

duke marshuar përreth organizatave politike militante, që ngjallin nxehje. Ndërkohë, miliona familje janë pa nëna të ngrohta e të mrekullueshme, dhe shtëpitë po bëhen më shumë si burgje luksoze sesa mrekullitë e dashurisë dhe ngrohtësisë që ishin shtëpitë e një shekulli më parë.

A keni menduar ndonjëherë pse kaq shumë delinkuentë të mitur mblidhen në banda? Për vite me radhë, si shumica e njerëzve, kam supozuar se kjo ishte një perversitet i panatyrshëm tek djemtë "e këqij", sepse u rrita në një lloj "fshikëze" borgjeze, duke ditur pak për realitetet brutale të jetës.

Por, sapo të kuptohen ligjet e jetesës shoqërore për të gjitha krijesat – nevoja njerëzore për të jetuar sipas "Ligjeve të Fisit" – "bandë" bëhet më e kuptueshme.

Kjo tregon se fëmijët tanë, të paktën, ende kanë instinkte të shëndetshme, edhe pse manifestimi i jashtëm i këtyre instinkteve është i egër dhe antisocial si rezultat i kushteve të panatyrshme që u imponohen fëmijëve nga mjedisi i tyre urban krejtësisht i pashëndetshëm.

Vini re se karakteristika e parë e bandës është "ekskluziviteti". Ata me fanatizëm "qëndrojnë bashkë". Sulmoni njërin dhe të gjithë ju sulmojnë. Ngacmoni një nga femrat e bandës dhe jeni të vdekur. Ata janë besnikë me pasion ndaj njëri-tjetrit. Dhe i urrejnë të huajt dhe sulmuesit edhe më me pasion.

Ata kanë riafirmuar ligjet e shenjta të Natyrës për BIOLOGJIKËN. INTEGRITET, i besnikërisë në grup, megjithëse nuk e dinë pse.

Vini re se gjëja tjetër që bën një bandë është të rrethojë një "tokë" - një territor. Mjerë ai që shkel atë "tokë" - shkel "pronën private" të bandës! A mund të bënte diçka më shumë? ilustrojnë qartë ligjin e TERRITORIT?

Banda nuk udhëhiqet kurrë nga zgjedhjet "demokratike", por nga më të ashprat, më të mirët (sipas standardeve të bandës). Ja një shembull klasik i ligjit të UDHËHEQJES.

Vëreni se si secili prej anëtarëve të një bande është plotësisht i vetëdijshëm për vendin e tij të saktë në bandë - kush është sipër tij dhe kush poshtë tij. Le të përpiqet kushdo t'i afrohet, dhe ai shkatërrohet. Le ta bëjë Përpiqu të ngjitesh një shkallë më lart, dhe djali sipër do ta shkatërrojë. Ja ligji i STATUSIT - njësoj si në Natyrë.

Dhe së fundmi, vëzhgoni femrat e një bande. A japin ato ndonjë

Machine Translated by Google

Urdhra për udhëheqësin? Jo! A vrapojnë përreth dhe kërkojnë "të drejta"? Jo, jo! Ato sillen në mënyrën e femrave në të gjithë botën tjetër shtazore dhe nuk përpiqen të sillen si meshkujt. Ato krenohen me rolet e tyre si femra, si "që i përkasin" dhe me krenari ndihmojnë një mashkulli të fuqishëm. Dhe ky është pikërisht roli i femrave në shoqëri të shëndetshme dhe të lumtura.

(Është interesante të theksohet se psikiatërët falsifikues hebrenj frojdianë po detyrohen të kthehen te ligjet e grupit, ligjet e fisit - për të kryer "shërime" të droguarve dhe alkoolikëve. Ata
formojnë një grup dhe instinktet e tyre të fuqishme të besnikërisë ndaj atij grupi ndonjëherë mund të kapërcejë dobësitë e vetmuara dhe individuale)

Edhe zezakët, në luftën e tyre të verbër dhe budallaqe, po bëjnë të njëjtën gjë, duke formuar instinktivisht besnikëri ndaj të zinjve, duke bërtitur "Fuqia e Zezë" dhe duke e quajtur njëri-tjetrin "vëllezër shpirtërorë".

Pavarësisht varfërisë ekstreme në Lower East Side të New York City-t në vitet e para të emigracionit hebre, edhe këto tufa të mjera mbeturinash hebraike nga Evropa qëndruan së bashku me një besnikëri kaq fanatike grupore, duke iu bindur të gjitha "Ligjeve të Fisit", saqë nuk kishte pothuajse asnjë delinkuencë dhe asnjë krim kundër njëri-tjetrit midis tyre. Në fakt, besnikëria grupore e këtyre hebrenjve është ndoshta më fantastikja në historinë e botës. I ka shtyrë ata drejt zotërimit pothuajse të të gjithë botës - jo sepse janë më të guximshëm, punojnë më shumë, janë më inteligjentë ose më të denjë se pjesa tjetër prej nesh - por sepse ata respektojnë ligjet themelore të Natyrës dhe ruajnë besnikërinë grupore. Ndërsa të gjithë pjesa tjetër prej nesh kemi rënë pre e plehrave të tyre të kalbura të "një bote", "ne jemi të gjithë vëllezër", të cilat e shpërbëjnë Shoqërinë tonë, hebrenjtë e ruajnë shoqërinë e tyre me një besnikëri grupore të tillë që historia nuk e ka parë kurrë më parë, dhe kështu ata kalojnë nga një triumf në tjetrin.

Vetëm kur Adolf Hitleri, pesëdhjetë vjet më parë, filloi ta shihte të gjithë këtë në mënyrë intuitive si një botëkuptim të ri, Weltanschauung-un e Nacional Socializmit, jo-hebrenjtë fituan njohuritë e tyre të para mbi zhvillimin e tij. shkenca e jetesës në grup njerëzor. Atë që ne e kemi bërë instiktivisht për shekuj me radhë, dhe hebrenjtë ende po e bëjnë instiktivisht, Adolf Hitleri filloi ta shihte dhe ta kuptonte në mënyrë intuitive.

Thelbi i Nacional Socializmit është racizmi, i cili, në termat më të thjeshtë, është thjesht besimi se njerëzit ndryshojnë në përsosmëri.

Machine Translated by Google

të racës saktësisht të njëjtë me të gjitha gjallesat e tjera, dhe se Njeriu i Bardhë është deri më tani raca më e mirë që është shfaqur, ndërsa të Zinjtë janë më të ulëtit. Dhe, siç do ta kujtojë lexuesi, ky është ligji i parë i Jetës në Grup, "INTEGRITET BIOLOGJIK" siç e kam përcaktuar unë.

Ndryshe nga gënjeshtrat e neveritshme të hebrenjve (dhe "konservatorëve"), prona private mbrohej fuqishëm nga Adolf Hitleri, Kruppi dhe pronarët e tjerë të mëdhenj ose të vegjël të pronave dhe biznesmenët nuk humbën asnjë qindarkë nën Hitlerin, ashtu si edhe princat gjermanë. (Në një kohë, "të majtët" e tërbuar në partinë e tij donin t'i shpronësonin princat gjermanë, dhe Hitleri duhej të shtypte një...)
kryengritje në radhët e tij për të mbrojtur të drejtat e tyre të pronës, gjë që ai e bëri. Hitleri ishte nacionalist, një besimtar në territor, pronë private.

Pa dyshim, Hitleri i dha popullit të tij UDHËHEQJE –
jo fjalë të ëmbla apo demagogji dhe ata e donin atë për këtë. Ata e ndiqnin me dashuri dhe dëshirë, ashtu siç bëjnë anëtarët e të gjitha grupeve shoqërore të lumtura, të suksesshme dhe të shëndetshme.

Midis popullit të Hitlerit kishte paqe dhe rend, sepse ai mësonte se një njeri meritonte dhe duhet të merrte po aq respekt për të qenë një hapës i mirë kanalesh (nëse ky ishte kufiri i aftësisë së tij për t'i shërbyer popullit të tij) sa edhe njeriu që ishte në gjendje të shpikte një makinë të re dhe të mrekullueshme, ose të ishte një udhëheqës politik.

Çdo person në Gjermaninë e Hitlerit nderohej për vendin e tij në shoqëri, me kusht që ta përmbushte atë me të gjitha aftësitë e tij. Ata nuk nxiteshin përjetësisht (siç nxiten njerëzit tanë nga hebrenjtë) të kërkonin
vende pune vetëm si Presidentë, Kryetarë të Bordit dhe drejtues kur disa njerëz nuk lindin me ato talente të veçanta.

Të dështosh në atë që mund të bësh, ndërkohë që ngresh ferrin dhe synon atë që nuk mund ta bësh, do të thotë të prishësh shoqërinë e rregullt dhe të lumtur, për të mos përmendur frustrimin e pashpresë të individit që refuzon ta bëjë. të njohë vendin e tij natyror në botë.

Kështu, shteti i Hitlerit e njohu ligjin e STATUSIT. Çdo njeri nderohej për atë që bënte me besnikëri dhe me përpjekjet e tij më të mira, pavarësisht nëse ishte fermer, luftëtar, punëtor fabrike apo çfarëdo qoftë.

Më në fund, Hitleri u sigurua që gratë të riktheheshin në gjendjen e tyre.

Machine Translated by Google

të drejtë lindjeje të lashtë dhe të nderuara si gra dhe krijuese të shtëpive të lumtura e të shëndetshme – si krijuese të njerëzve të mirë.

Gënjeshtrat rreth kohës së Hitlerit tani janë aq të mëdha dhe të fuqishme sa është pothuajse e pamundur t'i vësh në dyshim. Por nëse takoni një gjerman të ndershëm dhe të guximshëm që ka jetuar në këto kohë të mëdha (dhe ai është i gatshëm të flasë pavarësisht terrorit që mbizotëron sot për ata që guxojnë të thonë të vërtetën), do të mësoni se populli gjerman zbuloi se çfarë udhëheqjeje të mirë dhe një lidershipi të natyrshëm...

Një shtet i shëndetshëm është si nën Hitlerin.

Për të parandaluar përhapjen e asaj dijeje dhe të asaj gjendjeje natyrore të shoqërisë (dhe në këtë mënyrë shkatërrimin e ekzistencës parazitare të hebraizmit), ata djaj hebrenj na provokuan ne të tjerët që të shkonim dhe masakrojeni dhe shkatërroni këtë mrekulli të Rilindjes Ariane të Bardhë.

Por ligji natyror nuk mund të thyhet, ashtu siç nuk mund ta "thyesh" faktin që dy plus dy është e barabartë me katër. Mund t'i terrorizosh njerëzit që ta thonë këtë dhe t'i bësh të gjithë të përsërisin "dy plus dy është..." shtatëmbëdhjetë" – por dy edhe dy bëjnë përsëri katër, dhe gjithmonë do të ketë dikush me guximin dhe mençurinë, herët a vonë, për të goditur terroristët dhe gënjeshtarët për të rivendosur të vërtetën.

Tashmë, kjo po ndodh në të gjithë botën.

"Bandat" e reja që përmenda janë vetëm një shenjë e asaj që po ndodh vërtet. Njerëzit do të gjejnë rrugën e tyre për t'u rikthyer te "Ligjet natyrore të Fisit".

Ajo që Hitleri i dha botës, si Nacional-Socializëm, në një farë mënyre, është vetëm një formë moderne e "ligjit fisnor" të lashtë, natyror, recetës për një jetë të lumtur dhe të shëndetshme në grup të dhënë nga Shpirti i Madh për të gjitha krijesat e gjalla, përfshirë njeriun.

Nacionalsocializmi nuk është asgjë më shumë ose më pak se REND NATYRAL (një emër që, në disa mënyra, do të ishte më përshkrues i realitetit sesa "Nacionalsocializmi"). Hitleri duhej të hartonte emrin e lëvizjes së tij për të pasur sukses në një situatë specifike politike, dhe për këtë arsye u detyrua të përdorte emra dhe terma që do të përmbushnin qëllimet e tij. Në Gjermani, kishte miliona e miliona gjermanë që e mendonin veten si "socialistë" -

por ishin në kthetrat manipuluese të hebrenjve. Në vend që të luftonte më shumë beteja sesa duhej, Hitleri u tha, në fakt, këtyre miliona njerëzve: "Nëse duhet të jeni 'socialistë', le të mos jemi hebrenj".

Machine Translated by Google

'socialistë' – marksistë – le të jemi 'socialistë NATIONALË', që do të thotë një shoqëri kombëtare. Le të jemi 'socialistë' për Gjermaninë, jo për hebrenjtë.

Dhe funksionoi! Miliona e miliona burra e gra të mirë që ishin joshur nga komunizmi nga hebrenjtë, u rikthyen te populli i tyre dhe te Rendi Natyror i jetesës së shëndetshme në grup me anë të metodave të Hitlerit.

Përtej elementëve themelorë të rendit natyror, të cilët unë
Siç e kemi parashtruar më sipër, Nacional-Socializmi mishëron diçka shumë më të lartë dhe më fisnike se çdo grup i thjeshtë rregullash ose parimesh. Nacionalsocializmi, si FILOZOFI, mishëron nxitjen e përjetshme që gjendet në të gjitha gjallesat - në të vërtetë në të gjithë krijimin drejt një niveli më të lartë ekzistence - drejt përsosmërisë - drejt Zotit.

Kjo ide "aristokratike" e Nacional Socializmit - ideja e një
Përpjekja e vazhdueshme në të gjithë Natyrën drejt një ekzistence gjithnjë e më të lartë, gjithnjë e më komplekse dhe gjithnjë e më të përsosur - është aspekti metafizik, mbinatyror i idealit tonë.

Me fjalë të tjera, konceptet e drejtësisë shoqërore dhe rendit natyror janë Organet dhe nervat e Nacional Socializmit, por PERSONALITETI i tij, aspekti i tij "fetar" - gjëja që e ngre atë mbi çdo filozofi të rreptë politike - qëndrimi i tij adhurues ndaj Natyrës dhe një dashuri fetare për dhuratat e Mëdha të një Krijuesi të Panjohur.

Krishterimi, për shembull, është një gjë shumë më e lartë se ritualet e tij, fjalët e lutjeve të tij apo ndonjë nga kredot e tij. Është një PËRPJEKJE SHPIRTËRORE drejt idealeve të besimtarit për Përsosmëri Shpirtërore. Nacionalsocializmi është i njëjti lloj përpjekjeje drejt niveleve gjithnjë e më të larta këtu në këtë tokë, ndërsa Krishterimi përpiqet drejt një jete të ardhshme dhe të mëvonshme jo të kësaj toke.

Për "ushtarin" e zakonshëm në "ushtrinë" tonë, që ndërton dhe lufton për Rendin Natyror - Nacional Socializmin - është e mjaftueshme që ata të respektojnë dhe t'u binden ligjeve dhe doktrinave të vendosura nga idealet e larta të Filozofisë sonë thjesht me një dashuri instiktive për ato ideale, ndoshta jo me kuptim të plotë të formave më të larta të Filozofisë sonë.

Por ashtu si udhëheqësit më të mëdhenj të krishterë kanë qenë ata që nuk janë të preokupuar me detajet dhe rregullat, por përkundrazi ata që ishin "Zot"

Machine Translated by Google

"të dehur" me idealet më të larta të fesë, udhëheqësit e elitës sonë nacionalsocialiste duhet ta ndajnë këtë qasje thelbësisht fetare. Për ta, kuptimi i vërtetë i doktrinës sonë racore duhet të jetë pjesë e "përpjekjes së tyre idealiste drejt Zotit".

Përmes identifikimit të plotë të vetes me racën tonë të madhe, ne të marrim pjesë në lavditë e saj të kaluara dhe të ardhshme. Kur kontribuojmë në çfarëdo mënyre, veçanërisht me anë të vetëmohimit për të ndihmuar racën tonë përgjatë rrugës drejt një ekzistence më të lartë, ne i drejtohemi Zotit - Krijuesit të Racës Kryesore.

Shkurt, ndërsa mekanika dhe rregullat e Nacionalsocializmit, siç janë kodifikuar dhe përcaktuar këtu, janë të mjaftueshme për shumicën prej nesh, për pak idealistë të gatshëm dhe të gatshëm të sakrifikojnë jetën e tyre për kauzën e popullit të tyre, Nacionalsocializmi duhet të jetë një ideal fetar shumë real - një përpjekje drejt Zotit. Nacionalsocializmi është e vetmja lëvizje që ka fituar vetëdije dhe depërtim të mjaftueshëm për të qenë në gjendje ta kuptojë këtë lëvizje larg artificialitetit liberal dhe dritëshkurtësisë dhe drejt mençurisë së përjetshme të Natyrës. Besimi ynë i plotë në racë, këmbëngulja jonë në ligjet natyrore në shoqëri, ekonomi dhe çdo fushë tjetër të aktivitetit njerëzor janë, në çdo rast, zbatimi i vetëdijshëm dhe shkencor i ligjeve të hekurta të Natyrës, në vend të perversioneve mendjemadhe dhe dritëshkurtra të ligjeve, siç shtyhen nga liberalët dhe marksistët arrogantë dhe mendjelehtë.

Kundërshtarët tanë liberalë dhe marksistë janë po aq të verbër ndaj asaj që po bëjnë. Por në çdo rast, do të zbulohet se ata në thelb janë urrejtës të ligjeve të Natyrës, mendjemëdhenj, të arsimuar në nivel të ulët. "Intelektualët" që janë viktima të të vërtetave se "pak njohuri" është "një gjë e rrezikshme". Meqenëse kanë zbuluar se mund t'i mësojnë një zezaku të Kongos të recitojë poezi ose edhe të sillet si avokat ose mjek, ata fryhen me aftësinë e tyre për ta ndryshuar Natyrën sipas dëshirës së tyre dhe imagjinojnë se mund të bëjnë burra të bardhë perëndimorë, të pavarur, nga çdo Hottentot. Faktin që Natyra e ka bërë tashmë zezakun atë që është, dhe asnjë agjenci njerëzore nuk mund të bëjë një "qese mëndafshi nga veshi i një dore", ata thjesht refuzojnë ta pranojnë.

Nacionalsocializmi është thelbi i distiluar i dashurisë për dhe respekt për Natyrën dhe dashurinë, vetëdijen dhe shkencën

Machine Translated by Google

zbatimi i ligjeve të përjetshme, të drejta dhe të bukura të Natyrës në çdo moment të ekzistencës së Njeriut. Në të njëjtën kohë, Nacional Socializmi njeh nevojën e Njeriut për një kulturë më të lartë se ajo e kafshëve të pamenduara të xhunglës dhe e ngre zbatimin e ligjit natyror nga konkurrenca e zhveshur, me dhëmbë e dhëmbë të botës shtazore, për shembull, në konkurrencë të rregulluar dhe të rregullt, sipas rregullave të drejta.

Kundërshtarët tanë duan ta eliminojnë plotësisht konkurrencën – një ide krejtësisht e panatyrshme.

Nacionalsocializmi këmbëngul se njeriu mund të rafinojë dhe pasurojë zbatimin e Ligjeve Natyrore të jetës për të mirën e njeriut, por këmbëngul gjithashtu se Njeriu nuk mund t'i shpëtojë ose ta sfidojë Ligjin Natyror. Midis gjendjeve të shëndetit shoqëror ("Nacionalsocializmi" ose Rendi Natyror) dhe sëmundjes shoqërore (Marksizmi Hebraik) shtrihen "tokat e askujt" të asgjësë - vendi ku njerëzit nuk janë as të vdekur, as realisht... gjallë.

Demokracia, "liberalizmi" dhe "konservatorizmi" janë gjendje të pastra, të papërziera të asgjësë. Ato nuk kanë asnjë pikëpamje themelore, themelore për jetën, asnjë kuptim, asnjë forcë jetësore thellë brenda tyre. Ato janë truke të sofistikuara me fjalë dhe fraza të bukura, që nuk kanë asnjë kuptim fare. Ato çojnë vetëm në kaos dhe përgatisin rrugën për hebrenjtë dhe komunizmin e tyre të mallkuar dhe të panatyrshëm.

E vetmja mënyrë që mund t'i japim fund kësaj loje mashtruese hebraike dhe të pushtojmë mendjet dhe zemrat e popullit tonë është t'i rikthejmë popullit tonë Rendin Natyror - Ligjet e Fisit - të cilat, vetëm, do ta bëjnë këtë.
Na jep forcën dhe vullnetin për të rivendosur superioritetin natyror, biologjik të Racës sonë të Bardhë, dhe kështu të shpëtojmë Qytetërimin Perëndimor.

Shkatërroni forcat kohezive të Rendit Natyror në çdo grup, dhe ai grup do të bëhet kaotik, i pashpresë, i frustruar, i humbur, i zbrazët, i egër dhe në fund të fundit i pafuqishëm para çdo grupi tjetër që është i bashkuar.
dhe i bindet Ligjeve të Fisit.

Kjo është arsyeja pse të zinjtë, në kaq shumë raste, tmerrojnë qytete të tëra.
Ata qëndrojnë bashkë. Godit njërin dhe një milion Blacks të ulërijnë drejt teje.
Kjo është arsyeja pse policia shpesh nuk guxon më t'i arrestojë ata, madje as për veprat penale më të shëmtuara.

Dhe hebrenjtë janë edhe më të fuqishëm midis nesh, për të njëjtën arsye

Machine Translated by Google

arsye. Ato qëndrojnë bashkë.

Duke i shtuar Ligjet e Fisit Ligjeve të Racës që i shqyrtuam më parë në Kapitullin IX, mund të sintetizojmë një ligj të ri të shoqërisë moderne: Ligjin e Dominimit të Grupit.

Në një gjendje Natyrore, ai grup kafshësh ose njerëzor primitiv që është biologjikisht superior, grupi i përbërë nga individët më të mirë, që mbajnë gjenet dhe kromozomet më të mira, do të dominojë të gjitha grupet inferiore, sepse të gjitha grupet në Natyrë (superiore ose inferiore) i binden Ligjeve të Fisit në mënyrë të barabartë.

Kështu, i vetmi faktor që vepron në mënyrë konkurruese në botën shtazore është përsosmëria biologjike e mbarështimit. Por pajisjet shkencore, luksi dhe "liberalizmi" hebraik e kanë shkatërruar kaq shumë...

Aftësia e Njeriut të Bardhë modern dhe të civilizuar për të ndier dhe për t'iu bindur "Ligjeve të Fisit" të Natyrës se ka humbur kohezionin e grupit; është "shkrirë" si kafshë shoqërore; është i fragmentuar dhe i atomizuar.
në miliona individë të izoluar dhe qindra mijëra "grupe presioni" egoiste, klasa etj. Ky fragmentim pothuajse i plotë i "fisit" të madh të burrave të bardhë na ka reduktuar në pafuqi, si grup.

Ligji i DOMINANCËS SË GRUPIT midis njerëzve është rregulli që çdo grup që i përmbahet me fanatizëm Ligjeve Natyrore të Fisit do të jetë në gjendje të dominojë çdo grup që nuk i bindet këtyre ligjeve, pavarësisht se sa inferior mund të jetë "fisi" që u bindet ligjeve.

Kjo është arsyeja pse zezakët dhe hebrenjtë sundojnë mbi të gjithë Njeriun e Bardhë në Amerikën e ndërtuar dhe të zotëruar nga të bardhët. Kjo është arsyeja pse vuajmë nga tirania e "pakicës". Çdo pakicë e organizuar e fundërrinave dhe njerëzve... Mbeturinat kanë pushtet – ndërsa shumica e madhe e bardhë, jo-hebreje është një gjigant i shtrirë, i pafuqishëm dhe i paralizuar.

Qëllimi, pra, i revolucionit tonë Nacional Socialist është rivendosja e Ligjeve të Fisit për popullin tonë, për të mundësuar përsëri superioritetin e tyre natyror biologjik të mbarështimit, për t'i dhënë Njeriut të Bardhë sundimin e asaj që ai ndërtoi dhe duhet të dominojë.

Kjo është pikërisht ajo që bënë Hitleri dhe Nacional-Socializmi në Gjermani për miliona e miliona njerëz të fragmentuar dhe të atomizuar, të cilët ishin zhytur në thellësitë e pashpresës dhe kaosit.

Hitleri nuk arriti një sukses kaq të habitshëm me popullin e tij.

Machine Translated by Google

sepse ai ishte një "djalë i fortë", sepse organizonte tubime të mëdha dhe emocionuese, sepse gjermanët janë "bisha" të lindura, as asnjë nga arsyet e tjera të paraqitura nga hebrenjtë gënjeshtarë dhe aleatët e tyre të përbetuar liberalë dhe konservatorë.

Arsyeja pse Hitleri arriti të realizonte një mrekulli sociale në Gjermani ishte sepse ai i kuptoi intuitivisht të gjitha ato që kam shkruar dhe ia riktheu popullit të tij RENDIN NATYRAL SOCIAL.

Hitleri i mësoi popullit të tij të mos e urrente më njëri-tjetrin si individë të izoluar, të vetmuar dhe të frikësuar, dhe u ktheu atyre atë ndjenjë të shenjtë të kombësisë, të "Fisit"; po, të vëllazërisë së vërtetë (jo të lloj artificial i shitur nga hebrenjtë). (Nuk ka asgjë të gabuar dhe gjithçka është e drejtë në lidhje me "vëllazërinë" me popullin tënd. Është kur hebrenjtë përpiqen tinëzisht dhe në mënyrë të rreme të zgjerojnë "vëllazërinë" për të mbuluar "vëllazërinë" dhe për të na bërë "vëllezër" me zulutë, pigmejtë, kinezët, bushmenët dhe hebrenjtë, ajo "vëllazëri" bëhet një fjalë kyçe për katastrofën racore, siç ka ndodhur.)

Hitleri i dha popullit të tij të njëjtën frymë sakrifikuese dashurie të ngrohtë për familjen dhe popullin e vet (që është një "familje" e madhe), e cila bashkon dhe bekon çdo grup natyror shoqëror të krijesave në krijim.

Siç e kam theksuar shumë herë, asnjë njeri nuk mund të jetojë i lumtur, me sukses dhe në mënyrë produktive si një individ i vetmuar dhe i hidhëruar në luftë me të gjithë të tjerët. Secili prej nesh ka një nevojë të thellë për ngrohtësinë dhe dashurinë e grupit të tij, të atyre që janë në familjen e tij biologjike të njerëzve. Njeriu modern e ka humbur atë ndjenjë të ngrohtësisë së grupit, besnikërisë dhe dashurisë, dhe rezultati është kaosi dhe boshllëku shpirtëror që shohim përreth nesh në këtë shoqëri perëndimore në dezintegrim.

Tmerret e përshkruara në kapitullin e parë të këtij libri janë rezultat i drejtpërdrejtë i mosbindjes pothuajse totale të Amerikës ndaj ligjeve të fisit. Këto tmerre do të vazhdonin, edhe nëse të gjithë hebrenjtë dhe Zezakët do të zhdukeshin brenda natës, nëse nuk do t’i rivendosnim popullit tonë, siç bëri Hitleri, RENDIN NATYROR, “Ligjet e Fisit”.

Revolucioni ynë, pra, nuk është material dhe fizik, por një ndryshim rrënjësor shpirtëror në ndjenjat e popullit tonë:

Eliminimi i atomizmit egoist dhe i "individualizmit" të ngushtë e lakmitar; qoftë ky i quajtur "liberalizëm",

Machine Translated by Google

"konservatorizëm" ose "demokraci" dhe rivendosja në zemrat e burrave të bardhë perëndimorë të ndjenjave thellësisht të kënaqshme të dashurisë për llojin tonë. Kjo dashuri për grupin e dikujt manifestohet në gatishmërinë për të sakrifikuar dhe për të dhënë për familjen e dikujt - dhe familjen më të madhe të racës së tij.

Machine Translated by Google

Në këtë shenjë bindjesh

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Suksesi afatgjatë në çdo përpjekje njerëzore nuk është kurrë rezultat i fatit të verbër. Arritja e një qëllimi të përcaktuar qartë, qoftë akti i ecjes nga pika "X" në pikën "Y", ndërtimi i një shtëpie apo organizimi i një biznesi, është gjithmonë produkt i tre gjërave:

1. Aftësia intelektuale për të perceptuar problemin e përfshirë, kundërshtimin që duhet të pritet dhe mënyrën më të mirë për të kapërcyer atë kundërshtim për të arritur qëllimin.

2. Vullneti dhe vendosmëria për të bërë çfarëdo që mund të jetë e nevojshme për të arritur qëllimin e dëshiruar, pavarësisht nga kundërshtimi.

3. Mjetet fizike, forca dhe guximi për të zbatuar dhe zbatuar planin ose luftën e konceptuar nga mendja dhe të përcaktuar nga vullneti.

Nëse ndonjë nga këto tre elementë mungon në qëllimin e dikujt, dështimi është rezultati i pashmangshëm dhe i parashikueshëm.

Një njeri që është shumë budalla për të kuptuar faktorët e ndryshëm të përfshirë në përpjekjen për të ecur nga pika "X" në pikën "Y", ku shtegu midis nesh është një xhungël e mbushur me gjarpërinj, mishngrënës të rrezikshëm dhe ethe, dhe që nuk armatoset me armë dhe harta, ilaçe dhe pajisje të tjera nuk do të arrijë kurrë në "Y", pavarësisht sa e fortë është vendosmëria e tij ose sa të fuqishëm janë muskujt e tij. Një njeri tjetër që përpiqet të njëjtin udhëtim, megjithëse i percepton qartë rreziqet dhe përgatitet për to, dhe megjithëse është i fuqishëm në muskuj, prapëseprapë nuk do të arrijë në "Y" nëse është aq i pavendosur dhe i dobët në vullnet sa nuk këmbëngul në luftë dhe përdor pa mëshirë çdo forcë që mund të jetë e nevojshme për të...

shtypë dhe shkatërrojë forcat që i kundërvihen. Dhe një burrë i tretë që ka intelektin për të perceptuar rreziqet dhe për t'u përgatitur për to, si dhe vullnetin dhe vendosmërinë për të luftuar, madje edhe me heroizmin më të madh, por që është i dobët në trup dhe aq fizikisht.

Machine Translated by Google

i dobët sa nuk mund t'i zbatojë urdhrat e mendjes së tij dhe vullneti i tij nuk mund të mos i nënshtrohet kundërshtarëve më të fortë që do të hasë.

Kështu është me qytetërimet, ashtu siç është me luftërat e njerëzve individualë. Dhjetëra qytetërime të mëdha janë zhdukur për shkak të dështimit në një ose më shumë nga këto tre elementë të nevojshëm në luftën për mbijetesë.

Shoqëritë e egra zakonisht zhduken, jo aq shumë nga mungesa e vullnetit të fuqishëm apo mungesa e forcës fizike, sesa nga mungesa e aftësisë për të perceptuar situatën reale. Të mbytura në bestytni dhe të penguara në errësirën e injorancës, ato mbingarkohen nga forcat fizike të ngjarjeve të dhunshme natyrore, katastrofave dhe sëmundjeve të cilat shoqëritë më të civilizuara kanë mësuar t'i përballojnë.

i kapërcyer.

Nga ana tjetër, qytetërimet, pavarësisht të gjitha arritjeve të tyre intelektuale dhe shkencave, zhduken më shpesh për shkak të dështimit të vullnetit, zbehjes së dëshirës së egër dhe të pamëshirshme për mbijetesë dhe dominim që krijoi fillimisht shoqërinë. Ato bëhen "humanitare", egoiste dhe të buta. Ato bëhen fizikisht të dobëta dhe të varura nga ushtritë dhe policia e paguar për të bërë luftimet e tyre.
Shpirti luftarak i nderit, vetëmohimit dhe heroizmit të paraardhësve të tyre ia lë vendin një dashurie në rritje për rehatinë, luksin dhe frikacakërinë e maskuar si "humanitarizëm".

Kur një qytetërim arrin këtë fazë të rrënimit të tij, vetëm një ngjarje shumë e rrallë historike mund ta ndalë shembjen përfundimtare të shoqërisë, ndërsa dekadenca bëhet çdo ditë e më e dukshme. Vetëm kur shoqëria që po vdes ka ende energji të mjaftueshme jetësore për të prodhuar një gjigant shpirtëror, një rikthim hyjnor në heroizmin e lashtë të popullit të saj, i cili është në gjendje ta trondisë dhe ta nxjerrë qytetërimin nga gjendja e tij natyrore.

Një natë historike gjumi dhe vdekjeje, pavarësisht kundërshtimit vetëvrasës të popujve që po vdesin dhe që dëshirojnë vetëm "paqe" dhe gjumin e vdekjes, a mund të ngrihet përsëri një shoqëri për një farë kohe.

Qytetërimi perëndimor arian kaloi pikën historike pa kthim në udhëtimin e tij në harresë gjatë shekullit të nëntëmbëdhjetë, siç u vu re me të drejtë nga Spengler, Chamberlain dhe të tjerë. Po të mos ishte për mbërritjen e pabesueshme dhe të mrekullueshme të Adolf Hitlerit në fund të shekullit

Machine Translated by Google

Në një moment të mundshëm, e vetmja rrugë e durueshme për një njeri inteligjent, perceptues dhe të ndjeshëm të rrethuar nga një qytetërim i neveritshëm dhe i prirur drejt vetëvrasjes do të kishte qenë heqja dorë nga kënaqësitë e tilla të çastit, të cilat i siguronin shpëtim nga realiteti shpirtëror shkatërrues i një qytetërimi të judaizuar, të kanibalizuar dhe me gjoks të dëmtuar, që po nxitonte të kthehej me kokë në xhungël në emër të "humanitarizmit".

Por shfaqja në histori e Adolf Hitlerit është dëshmi se në qytetërimin e bardhë perëndimor ende mbetet një shkëndijë e mjaftueshme energjie vetëmohuese dhe krijuese për të lejuar, ndoshta, edhe një mijë vjet të tjera mbijetese për njeriun e bardhë. Megjithatë, kjo shkëndijë pafundësisht e çmuar do të mbetet pikërisht kjo dhe do të zbehet shpejt në errësirë, për sa kohë që pakica e vogël e elitës së njerëzimit me zgjuarsinë për të parë se çfarë bëri Hitleri është shumë egoiste, frikacake dhe dritëshkurtër për të zbatuar mësimet e historisë para se të jetë tepër vonë përgjithmonë, dhe për ta fryrë shkëndijën që na dha Hitleri në flakën e zhurmshme të krijimtarisë.
qytetërim i themeluar nga paraardhësit tanë të guximshëm.

Deri më tani, ndëshkimi i frikshëm që u është dhënë heronjve luftarakë të qytetërimit të Adolf Hitlerit nga forcat hebraike të prishjes dhe shkatërrimit e ka shqetësuar dhe tmerruar aq shumë botën, saqë edhe ata që janë në gjendje të shohin dhe kuptojnë rrezikun për njerëzimin dhe rrugën drejt shpëtimit siç tregohet nga Adolf Hitleri, janë aq të lidhur me mjerimin pas jetës, lirive dhe rehatisë së tyre, saqë nuk guxojnë të kapin shkëndijën e shenjtë të mbijetesës së të bardhëve dhe ta fryjnë atë me frymën e tyre të jetës, të cilën duhet ta ketë së shpejti - ose të shuhet përgjithmonë.

Njerëzimi arian dhe i bardhë është në greminën e errësirës dhe harresës. Të shpërndara mbi shkëmbinjtë në errësirën e përjetshme poshtë janë eshtrat e qytetërimeve të tjera pompoze dhe të ditura, të cilat ishin...
Pa dyshim të paaftë të imagjinonin vdekjen e tyre në të njëjtën kohë kur ishin të rrethuar nga fuqia dhe madhështia e jashtme e perandorisë. Ata nuk ishin në gjendje të kuptonin ose të përballeshin me kërcënimin TOTALI të një dobësie dhe "humanitarizmi" në rritje, të paaftë të mblidhnin vullnetin TOTALI të nevojshëm për të përmbysur marshimin historik drejt vdekjes dhe harresës. Ata ishin shumë dembelë dhe egoistë, lakmitarë dhe frikacakë për t'i kushtuar vëmendje atyre pak njerëzve që janë djegur, kryqëzuar, vrarë me gurë, ushqyer luanëve ose u është dhënë kupa e...

Machine Translated by Google

kukutë.

Nëse ka ndonjë histori pas një mijë vjetësh dhe ndonjë popull të aftë ta studiojë atë, ata do të mahniten me mosbesim, mbi të gjitha nga refuzimi kokëfortë i njeriut të bardhë për të përdorur forcën e tij të madhe, njohuritë e tij dhe dhuratën providenciale të udhëheqjes së Adolf Hitlerit për të shpëtuar veten nga skllavëria më e pabesueshme dhe e tmerrshme në duart e një bande relativisht të vogël hebrenjsh të neveritshëm, patologjikisht të paekuilibruar, fizikisht të dobët dhe frikacakë, arrogantë dhe tiranë.

Problemet tona sot nuk janë probleme "amerikane", probleme "britanike", probleme "franceze", "gjermane" ose "evropiane" apo "afrikane" - ato janë probleme të MBIJETESËS PËR TË GJITHË BURRAT E BARDHË.

Cili është, në emër të arsyes më elementare, ndryshimi midis faktit nëse Bartholomew Buckingham ka lindur pranë Tamizit, Hans Schmidt në Rajn, Pierre Dubois në...
Sena, Per Olafson në Stokholm, Eric Erasmus në Durban, Joe Doaks në Podunk, Ohio ose John Smith në Auckland, Zelanda e Re krahasuar me pyetjen "A do të ketë më
Bartholomew, Hanses, Pierres, Pers, Erics, Joes apo Johns?"

Planeti ynë është plot me krijesa me ngjyra që na tejkalojnë në numër me më shumë se KATËR ME NJË – dhe në të gjitha kombet tona, këto qenie inferiore, na thuhet, janë "të barabartat" tanë, të afta të votojnë kundër parave tona,
liritë tona, jetën tonë dhe nderin tonë. Sipas nocioneve të vjetra të nacionalizmit dhe demokracisë, unë, Lincoln Rockwell, supozohet të vlerësoj, të kujdesem dhe të jem besnik ndaj disa prej pasardhësve më të ulët.
të xhunglës, me kusht që diga e tyre e Zezë t'ia ketë dhënë botës në ndonjë hendek amerikan apo djep të ndyrë – sepse atëherë, sigurisht, ata janë "amerikanë", dhe a nuk jemi të gjithë për "Amerikën"?

Apo duhet të jem besnik dhe të vdes për këta gjysmë-kafshë të mjera dhe të mjera, "bashkëkombëtarët e mi amerikanë", duke masakruar miliona e miliona nga ekzemplarët më të mirë biologjikë të racës sime, sepse një bandë hebrenjsh të Hollivudit na mëson se amerikanët duhet t'i urrejnë gjermanët?

Apo përsëri, a është një pjesë e caktuar e gjeografisë ku unë duhet të jem besnik, dhe për të cilin duhet të vras popullin tim dhe ndoshta të vdes

Machine Translated by Google

veten time? A ndalet besnikëria ime ndaj kësaj cope gjeografie te Kufiri kanadez?

Por ndoshta është "amerikanizmi" ndaj të cilit duhet të jem besnik dhe për të cilin duhet të shpall luftë kundër burrave, grave dhe fëmijëve gjermanë. Megjithatë, kur shqyrtoj atë që më thonë se është "amerikanizëm", zbuloj se ai konsiston kryesisht në të qenit i gatshëm t'i nënshtrohem me përulësi drejtimit hebre të kulturës, qeverisë, fesë, argëtimit dhe madje edhe jetës sime seksuale.

Jo, e gjithë kjo është budallallëk.

E vetmja gjë ndaj së cilës mund të jem besnik me një bindje të thellë - e vetmja besnikëri që ka kuptim - është vëllazëria ime RACIAL, dhe për këtë arsye kulturore, me popullin tim, pavarësisht se ku kanë lindur! Kur kjo besnikëri vihet në dyshim dhe populli im është në rrezik, është monstruoze të pretendosh se duhet të jemi dyshues ndaj njëri-tjetrit vetëm sepse jetojmë përgjatë vijave gjeografike imagjinare dhe se, me përgatitjen dhe agjitacionin e duhur nga një bandë hebrejsh ndërkombëtarë, ne të bardhët duhet të marshojmë për të vrarë njëri-tjetrin dhe për të bombarduar njëri-tjetrin deri në hi dhe për ta urryer përgjithmonë njëri-tjetrin sepse jemi "rivalë tregtarë" ose për "demokracinë amerikane" ose "Perandorinë Britanike" ose për çdo gjë tjetër në botë.

Unë jam një BURRË I BARDHË dhe vëlla i të gjithë burrave të tjerë të bardhë, dhe kam ndërmend të qëndroj me të gjithë ata dhe, nëse është e nevojshme, t'i udhëheq në betejën për të mbijetuar kundër kërcënimit të papërshkrueshëm të popullatave me ngjyrë të tokës që ngrihen për të masakruar dhe përdhunuar burrat e bardhë - dhe të udhëhequr nga hebreu intrigant!

Por, ashtu si njeriu i parë në analogjinë e shëtitjes nëpër xhunglën e mbushur me gjarpërinj, shumë nga "udhëheqësit" tanë të bardhë nuk arrijnë të perceptojnë përmasat kozmike të problemit dhe e imagjinojnë atë si diçka që mund të zgjidhet në vendin "e tyre", dhe përgjysmë...
masa.

Ata pak njerëz që e shohin urgjencën e tmerrshme dhe të plotë të situatës së njeriut të bardhë, deri në mbërritjen tonë në vendngjarje, janë përpjekur të luftojnë me më pak armë sesa të gjitha të nevojshmet në një luftë totale për mbijetesë. Shumica e udhëheqësve më të mirë kanë imagjinuar se grupe të vogla burrash të bardhë të rrethuar, të mbledhur në grupe të vogla...

Machine Translated by Google

Grumbuj gjeografikë pas vijave imagjinare dhe duke valëvitur me guxim copa pëlhure me ngjyra të ndryshme në fllad, mund të mbijetojnë vetë, dhe në djall me burrat e tjerë të bardhë që kanë copa pëlhure me ngjyra të ndryshme.

Hebrenjtë NUK e kanë bërë KURRË gabimin e ndarjes serioze në këto "ekipe" gjeografike të rreme. Përkundrazi, hebrenjtë - me bolshevizmin, sionizmin dhe mongrelizmin e tyre - po sulmojnë TË GJITHË burrat e bardhë, KUDO dhe GJITHË KOHËS. Ata po dërgojnë ushtritë e tyre të zeza në të gjitha kombet tona në një sulm të plotë kundër elitës së bardhë të botës, pa asnjë konsideratë për kufijtë "kombëtarë", flamujt, gjuhët apo kulturat. Përballë këtij kërcënimi total ndërkombëtar të shfarosjes nga RACA, miliona prej atyre që tashmë e shohin rrezikun do të gjenden duke folur me zë të errët për "imperializmin e Jankeve", "Perandorinë Britanike", "katolikë të ndyrë", "ateistë imoralë", "republikanë", "laboristë", "jankee të mallkuar", "Gjermania e para", etj., etj., pa pushim.

Si djem të vegjël të rrethuar nga një turmë rrëmbyesish dhe vrasësish, ata nuk mund t'i rezistojnë grindjes se kush ka më shumë mermere përballë rrezikut vdekjeprurës që e harrojnë përkohësisht. Beteja e kohës sonë - nëse do të ketë ndonjë betejë - është për MBIJETESEN E RACËS SË BARDHË!

Dhe për të mbijetuar, njeriu i bardhë do të duhet ta RIPUSHTOJË tokën dikur të pushtuar dhe të civilizuar me koston e kaq shumë gjakut nga paraardhësit e tij. Nën flamujt e hebrenjve ndërkombëtarë, masat me ngjyrë po kërcënojnë ta kthejnë qytetërimin në egërsi.
Nën flamurin e svastikës së Adolf Hitlerit, burrat e bardhë në të gjithë botën do të sundojnë planetin për të shpëtuar qytetërimin.

Lufta hebraike kundër qytetërimit ka qenë në fakt një REVOLUCION gjigant botëror, gjatë të cilit ata bënë që miliona prej nesh të vrisnim njëri-tjetrin duke bërtitur "Demokraci!" "Gott mit uns!", "Lironi skllevërit!", "Liri, barazi, vëllazëri!" Dhe tani ata po përgatiten për masakrën përfundimtare gjatë së cilës ne do të bërtasim përkatësisht "Kapitalizëm!" dhe "Komunizëm!", ndërsa dy ekipet e të bardhëve do të masakrojnë njëri-tjetrin me bomba hidrogjeni të financuara nga hebrenjtë.

Machine Translated by Google

Gjatë këtyre luftërave vëllavrasëse dhe vetëvrasëse, hebrenjtë nuk kanë pasur frikë të sakrifikojnë mijëra vëllezër të tyre në kauzën e tyre djallëzore, siç bënë në masakrën e fundit monstruoze në... vitet 1940. Hebrenjtë e kuptojnë atë që NE duhet ta kuptojmë: se ata po luajnë për interesat më të larta në njohuritë e njerëzimit – zotërimin e të gjithë tokës – dhe ata nuk tërhiqen nga përfundimet e pashmangshme të strategjisë dhe taktikave të diktuara nga njohuria e rreziqeve të tilla. Nëse duam të mbijetojmë, atëherë edhe ne duhet të kemi zgjuarsinë dhe forcën mendore për t'u përballur me faktet vdekjeprurëse të situatës dhe për të vepruar PA MËSHIRË, SHPEJT dhe EFEKTIVISHT.

Hebrenjtë pothuajse e kanë fituar hapin e fundit në revolucionin e tyre 4,000-vjeçar - fuqi botërore të HAPUR. Ata tani kanë fuqi të plotë sekrete për të manipuluar dhe kontrolluar të gjitha aktivitetet botërore, dhe u mungon vetëm pak më shumë shpëlarje truri dhe thyerje e vullnetit të masave për ta bërë dominimin e tyre botëror një fuqi të pranuar dhe formale. Ata kanë luftuar dhe kanë fituar rrugën e tyre drejt kësaj fuqie të pabesueshme me vendosmëri të pakrahasueshme dhe vullnet të hekurt gjatë dyzet shekujve, dhe vetëm një mrekulli mund të parandalojë fitoren përfundimtare të luftëtarëve të tillë fanatikë, sado tragjikisht dhe mizorisht e gabuar do të ishte një fitore e tillë për njerëzimin.

Edhe hebrenjtë ateistë - që janë shumica e tyre - kanë një besim të pashpjegueshëm në profecitë e lashta hebraike se kur "ligji të dalë nga kodrat e Sionit" dhe Jerusalemit, do të jetë mijëvjeçari për hebrenjtë dhe ata do ta zotërojnë dhe sundojnë tokën. ATA JANË NË JERUZALEM TANI, dhe u mungojnë vetëm disa blloqe të tij për ta pushtuar plotësisht! [SHËNIM: Komandanti Rockwell shkruante para luftës së vitit 1967, ku hebrenjtë pushtuan pjesën tjetër të qytetit.] Ata po përjetojnë një tërbim mbarëbotëror, pasi tashmë mund ta ndiejnë fitoren totale që do t'u japim, dhe që tani po përgatiten për orgjinë e tyre sakrifikuese të fitores në Tel Aviv!

Përballë këtij kërcënimi të papërshkrueshëm, se e gjithë bota dhe të gjithë ne do të biem nën tiraninë e një bande paranojakësh kriminelë, shovinizmi i ngushtë, konservatorizmi dhe rajonalizmi i shumicës së udhëheqësve të krahut të djathtë është marrëzia më e madhe! Me zotërinjtë e

Machine Translated by Google

çifutët, të përzier, që udhëheqin MILIONA egërsirë në një sulm mbarëbotëror kundër bartësve të qytetërimit të elitës së bardhë, dhe me fundin vetëm pak çaste larg në aspektin historik, vetëm udhëheqësit më dritëshkurtër mund të vazhdojnë t'i mbajnë fëmijët tanë të ndarë dhe të pafuqishëm në "ekipe" amerikanësh, diksikratësh, katolikësh, gjermanësh, jankishësh, ateistësh, holandezësh, konservatorësh, irlandezësh etj., përgjatë gjithë listës së mjerueshme dhe zemërthyes.
Hebreu mund të jetë i të gjitha këtyre gjërave - por SË PARI AI ËSHTË HEBRE!

Detyra e parë e atij që do të shpëtonte qytetërimin - gjë që kërkon shpëtimin e njeriut të bardhë - është që njerëzit e bardhë të jenë plotësisht dhe në mënyrë supreme të vetëdijshëm për RACËN mbi të gjitha besnikërinë tjetër. Njerëzit tanë mund të jenë demokratë, gjermanë, katolikë ose anglezë nëse duan dhe nëse kjo u përshtatet qëllimeve të tyre, por SË PARI ATA DUHET TË JENË BURRË TË BARDHË! Përndryshe, hebrenjtë do të na mbajnë të përçarë, të pafuqishëm dhe të pavetëdijshëm për unitetin dhe forcën tonë racore, ndërsa ata luftojnë me fanatizëm si hebrenj, kudo që të jenë, derisa gjithçka të mbarojë.

Bota e televizionit, raketave dhe transportit me avionë është bërë shumë e vogël për të lejuar çdo grup burrash të bardhë kudo që të shijojnë luksin vetëvrasës të luftimit të njëri-tjetrit në emër të hebreut, pavarësisht arsyes që mund të paraqitet në propagandë. Ne thjesht nuk mund të përballojmë të luftojmë njëri-tjetrin kur jemi nën një sulm kaq të madh dhe vdekjeprurës nga një hordhi kaq e pafundme e udhëhequr nga një armik kaq fanatik dhe djallëzor si hebreu marksist, sionist. Arsyeja pse njeriu i bardhë ka humbur për kaq kohë në radhë të parë është se ai ka dështuar ose ka refuzuar të shohë madhësinë dhe urgjencën urgjente të problemit të tij. Ai e ka lejuar veten të shpërqendrohet në një milion grindje të vogla për gjëra të vogla, ndërsa raca e tij është çuar pothuajse në zhdukje.

Ashtu si njeriu i parë në analogji, ne nuk e kemi kuptuar rrugën, natyrën e pengesave dhe, më e keqja nga të gjitha, nuk e kemi kuptuar as qëllimin që duhet ta fitojmë - ose të vdesim. Ky qëllim është dhe duhet të jetë SUNDIMIN E TOKËS NGA NJERIU I BARDHË, meqenëse qytetërimi varet vetëm nga një zotërim i tillë i Bardhë. Çdo qëllim më i vogël është krejtësisht i pavlerë, ashtu siç do të ishte i pavlerë për një njeri të planifikuar të varet për të marrë vitamina dhe për të arritur shëndet të përsosur.

Machine Translated by Google

Dhe një qëllim kaq fantastikisht i vështirë dhe kozmik si bota Zotërimi nuk mund të fitohet me fat, tinëzi, gjysmëmasa, lutje, shpresa, fjalime të bukura, pamflete ose dhunë sporadike. Ajo që duhet të synojmë dhe të arrijmë është një KUNDËRREVOLUCION BOTËROR kundër revolucionit marksist-sionist hebre.

Dhe revolucionet nuk janë kurrë, kurrë, KURRË rezultat i kryengritjeve spontane dhe të rastësishme, por GJITHMONË produkt i planifikimit dhe luftës së pamëshirshme shkencore, bazuar në ligjet e pandryshueshme të trazirave të mëdha shoqërore. Pas sfurqeve dhe barrikadave gjithmonë qëndron historia e komploteve të ndezura me qirinj nga planifikuesit - përndryshe revolucioni do të mbaronte menjëherë.

Jo vetëm që pak udhëheqës tanë deri më tani nuk kanë arritur të kuptojnë përmasat e padëgjuara të qëllimit që duhet të synojmë, por ata kanë dështuar në mënyrë të veçantë të përballen me përgjegjësitë e tyre të tmerrshme në planifikim. Herë pas here, udhëheqës të mundshëm janë shfaqur dhe na kanë udhëhequr në përpjekje të mjerueshme për t'i prerë fundin e bishtit tigrit, vetëm për të shpërdoruar pasurinë, gjakun dhe heroizmin tonë në një luftë të pafrytshme që gjithmonë përfundon duke u shtypur nga një goditje e vetme, shkatërruese nga putrat e bishës.

Revolucioni botëror hebraik mund të thyhet dhe të mposhtet vetëm nga një kundërrevolucion botëror.

Çdo revolucion duhet të planifikohet me kujdes dhe saktësi në përputhje me ligjet e hekurta që rregullojnë sjelljen njerëzore në masë. Një revolucion botëror, përballë fuqisë ndërkombëtare dhe tronditëse të hebrenjve, duhet të planifikohet dhe ekzekutohet me një shkëlqim dhe pamëshirshmëri të pakrahasueshme në historinë e botës.

Rregulli më themelor i një trazire kaq kataklizmike shoqërore si një revolucion është: "Gjaku i martirëve është fara e kishës!" Ndoshta tingëllon mizore dhe brutale, por megjithatë është e vërtetë se sa më i madh të jetë proporcioni i trazirave njerëzore që synohet, aq më e madhe është sasia e gjakut dhe e rrëkeve të lotëve që duhet të derdhen në sasi të mëdha për të arritur qëllimin.

Lloji i lëvizjes së paprecedentë dhe kolosale që mund ta përmbysë e vetme trendin vetëvrasës të botës perëndimore dhe të sjellë edhe një mijë vjet të tjerë mbijetese për njeriun e bardhë, nuk mundet kurrë...

Machine Translated by Google

të lançohet – e lëre më të fitohet – në çdo mënyrë të sigurt, pa dhimbje ose të lehtë. Edhe vuajtjet dhe martirizimi i zakonshëm janë shumë të vogla për llojin e lëvizjes që duhet ta ndezim për të mbijetuar. Çdo gjë në lidhje me betejën aktuale vdekjeprurëse për sundimin e botës është dhe duhet të jetë
Olimpian, dhe nuk mund të tërhiqemi nga agonitë Olimpike nëse duam të shpresojmë të fitojmë.

Lëvizjet e fuqishme kërkojnë gjithmonë që miliona njerëz të sakrifikohen në një pasion përkushtimi vetëmohues ndaj kauzës. Dhe këto masa të mëdha njerëzish nuk mund të nxiten kurrë të hidhen në flakët e revolucionit me britma "Ekuilibër tregtar i favorshëm!" ose "Të drejtat e shteteve!" etj. Vetëm shtysat FUNDAMENTALE nga thellësia e psiqikës njerëzore mund t'i ngrenë masat që lëvizin ngadalë nga apatia e tyre injorante në nivelin e egër të emocioneve që i largojnë plotësisht në valën baticore të revolucionit. Asgjë nuk i prek më shumë këto emocione themelore të masave sesa HEROIZMI, dhe vetëm heroizmi maksimal tani mund ta shpëtojë njeriun e bardhë nga letargjia dhe frika paralizuese e tij nga hebrenjtë.

Dhe nuk ka simbol tjetër përveç Svastikës dhe asnjë emër tjetër përveç Adolf Hitlerit që është llogaritur kaq bukur për të prodhuar persekutimin dhe heroizmin pasues, i cili vetëm mund ta bashkojë dhe ta ndezë njeriun e bardhë në një valë të papërmbajtshme revolucioni marksist-sionist anti-hebre. Deri në ardhjen e Adolf Hitlerit, burrat e bardhë të botës nuk kishin asgjë, absolutisht ASGJË në mënyrën e një kauze të përbashkët, heronj të përbashkët, martirë të përbashkët, faltore të shenjta, emra dhe simbole. Por tani, pasi miliona të rinj të bardhë gjermanë i dhanë jetën e tyre të çmuar heroikisht në luftën e parë të vërtetë në histori për elitën e bardhë, më në fund kemi faltoret, simbolet dhe martirët e përgjakur, të cilët janë pjesa më elementare e revolucionit.

Miliona të rinj të bardhë po aq të çmuar në anën kundërshtare, që luftojnë për hebrenjtë djallëzorë komunistë-sionistë, do të kenë humbur jetën e tyre për asgjë, nëse nuk e pranojmë këtë.
një sakrificë të jashtëzakonshme gjaku dhe ta përdorin atë për të siguruar që kurrë më gjaku i çmuar i të bardhëve nuk do të derdhet duke luftuar për hebrenjtë dhe zezakët.

Machine Translated by Google

Megjithatë, dhe në mënyrë të pabesueshme, trashëgimtarët me fat të gjithë kësaj vetëmohimi dhe heroizmi – marrësit e këtyre flamujve të çmuar të njollosur me gjak dhe emrave të shenjtë – e hedhin poshtë trashëgiminë e tyre si "jopraktike".

«Nuk mund të fitojmë kurrë duke iu përmbajtur hapur Nacional Socializmit dhe Svastikës», shpjegojnë këta zotërinj me dobësi. «Hebrenjtë i kanë mësuar njerëzit t'i urrejnë shumë», shtojnë ata. «Nëse e përdorim Svastikën dhe e lavdërojmë Hitlerin shumë hapur, do të na fusin në burg ose do të na vrasin!» Dhe a nuk i hodhën të GJITHË krijuesit e
revolucionet, përfshirë edhe ata që krijuan revolucionin e Kuq si hebrenj, në burg – dhe madje të vrasin disa prej tyre? A duhet të jemi ne nacionalsocialistët më të frikësuar dhe frikacakë sesa një bandë hebrenjsh? Pikërisht persekutimi dhe gjakderdhja që personazhe të tillë të pavendosur kërkojnë të shmangin është sine qua non [diçka absolutisht e domosdoshme ose thelbësore] e fitores sonë!

Këto nuk janë fjalë boshe. Unë personalisht e kam vërtetuar të vërtetën e tyre këtu në Amerikë, qendrën e pushtetit të hebrenjve botërorë, duke u rrahur, duke shkuar në burg dhe në azil të çmendur, duke humbur familjen time të dashur dhe duke jetuar si një kafshë. Dymbëdhjetë ditë nga sot, ndërsa po e shkruaj këtë, do të përballem përsëri me burgun. Këto gjëra janë të pakëndshme dhe madje zemërthyes - por DUHET TË JENË!

Brenda dy vjetësh jam ngritur në një pozicion komandues në luftën botërore për njeriun e bardhë, duke filluar si një individ i vetëm pa para, i panjohur dhe pa ndihmë, si miliona e miliona të tjerë - thjesht dhe vetëm sepse kam përdorur me mirënjohje dhe dashuri emrat dhe simbolet e çmuara që janë larë dhe zhytur në oqeane të tilla gjaku dhe lotësh - Svastikën dhe emrin e Udhëheqësit, Adolf Hitler.

Sukseset e përkohshme dhe të dukshme politike janë gjithmonë të lehta. Është gjithmonë më e thjeshtë dhe më e shpejtë të vendosësh mbulesa në xhaketë sesa të ndërtosh muskujt njerëzorë për të mbushur pallton me muaj ose vite pune dhe djerse. Për pesëdhjetë vjet tani, ka pasur një ngritje dhe rënie të vazhdueshme të lëvizjeve "të krahut të djathtë" ose të bardha të ndërtuara tërësisht nga mbulesa.

Duke mbështetur amësinë, virtytin dhe patriotizmin etj., dhe duke shmangur deklaratat brutale të qëllimit të vërtetë të organizatave të tilla - i cili duhet të jetë domosdoshmërisht shfarosja e

Machine Translated by Google

Armiqtë komunisto-sionistë të njerëzimit - tufa të mëdha "patriotësh", "konservatorësh" të trembur dhe madje edhe disa antisemitësh "të ashpër" mund të mblidheshin. Por këta njerëz nuk tërhiqen nga një lëvizje e tillë sepse janë aq të zjarrtë me zell revolucionar saqë mezi mund të përmbahen nga sulmi ndaj torturuesve të tyre në rrugë. Përkundrazi, ata bashkohen me shoqërinë "patriotike" për të lehtësuar ndërgjegjen e tyre fajtore duke pretenduar se luftojnë hebrenjtë dhe tradhtinë dhe terrorin e tyre me atë që ata e quajnë "metoda të zgjuara nëntokësore". Ata lehtësojnë veten nga frustrimi i tyre i akumuluar ndaj tiranisë së hebrenjve dhe zezakëve një herë në javë në një "Tundim" (privat, sigurisht) dhe pastaj nxitojnë në shtëpi të lumtur për një javë tjetër me fitime, festa dhe televizion.

Minj të tillë të fuqishëm tmerrohen kur u sugjerohet që ndoshta duhet të shpërndajnë pamflete në rrugë, ose të protestojnë ndonjë shembull të egër të arrogancës hebraike-komuniste. Dhe nëse dikush i demaskon jo vetëm hebrenjtë për atë që janë, por edhe këta dembelë politikë që thithin mbështetjen dhe energjinë për një betejë të vërtetë, këta heronj përgjigjen duke ulëritur se është një agjent provokator që punon për t'i kryqëzuar të gjithë si një bandë nazistësh - gjë që, përveç frikacakllëkut të tyre të neveritshëm, mund të ishin ndryshe.

Nuk është detyra e revolucionit botëror anti-hebraik të tërheqë dhe organizojë këta mashtrues të përbuzshëm, por t'i nxjerrë nga rruga dhe t'i nxjerrë jashtë loje, ku ata nuk do të jenë në gjendje të përfitojnë nga Lëvizja nga ajo sasi e vogël mbështetjeje e disponueshme për "projekte" të padobishme, siç kanë bërë prej vitesh. Asgjë nuk e përmbush këtë detyrë si Svastika. Dronët politikë, përfituesit, prostitutat dhe frikacakët fluturojnë me bishtin ndër këmbë nga ky kryq i varur, ashtu siç bën djalli nga uji i bekuar.

Nga ana tjetër, Svastika ka një tërheqje të papërmbajtshme për llojin e të RINJVE luftëtarë të guximshëm, të guximshëm dhe të paturpshëm që na nevojiten. Në Amerikë, shumica e tyre thjesht i urrejnë zezakët për shkak të instinktit të tyre të pastër të burrit të bardhë. Kur mësojnë rolin e hebrenjve në situatën e turpshme të zezakëve, bëhen nazistë brenda pak minutash. Pastaj është punë vetëm disa mujore derisa ata ta kuptojnë gjithashtu

Machine Translated by Google

rëndësia më e thellë, idealizmi dhe qëllimet e vërteta të Lëvizjes.

Por edhe më e rëndësishme se këto avantazhe, Svastika e përgjakur ka një efekt mbinatyror tek hebrenjtë. Në fund të fundit, është vetëm disa vija të zeza - por i nxjerr hebrenjtë nga gjendja e tyre mendore e zakonshme dinake dhe llogaritëse dhe i bën ata histerikë dhe budallenj. Për ta, nuk janë vetëm vijat, por kërcënimi i tmerrshëm i ekspozimit të pamëshirshëm, drejtësisë së shpejtë dhe hakmarrjes së tmerrshme që ndërgjegjja e tyre fajtore u thotë se i meritojnë plotësisht. Është si një portret i karriges elektrike për një vrasës të ndjekur.

Një hebre i qetë dhe llogaritës është bisha më e rrezikshme në faqen e dheut. Duke ushtruar arsyen e tij djallëzore, të çoroditur, por të shkëlqyer, hebreu pothuajse i ka mposhtur të gjithë ne të tjerët. Por një hebre histerik, bërtasës, i çmendur nga urrejtja dhe frika e ndëshkimit për krimet e tij, është një stuko e pafuqishme në duart e një nacionalsocialist llogaritës.

Ne e kemi vërtetuar këtë herë pas here - kur këshillat hebraike kanë shpenzuar miliona dollarë për të përhapur fjalën midis hebrenjve për të na injoruar. Por hordhitë e mëkatarëve të vegjël fajtorë nuk mund ta bëjnë këtë!
Kur e shohin atë svastikë dhe na dëgjojnë duke lavdëruar Adolf Hitlerin dhe duke përshkruar dhomat e gazit për tradhtarë, ata shndërrohen në hebrenj të egër të getove që ulërijnë, të cilët i kanë hedhur në erë përjetësisht fitoret e tyre në momentin e fundit me pasionet e tyre të çmendura të urrejtjes dhe hakmarrjes.

Rezultati është thelbi i një lëvizjeje politike: PUBLICITET! Pavarësisht dominimit hebraik të të gjitha mediave të informacionit publik, parakalimi i svastikave dhe nacionalsocialistëve në rrugë nuk mund të fshihet ose injorohet pa zbuluar thelbin e lajmit. Ata mund ta shtypin lajmin, për të qenë të sigurt.

Por pastaj shumë njerëz e kuptojnë fuqinë e tyre në shtyp dhe censurë. Dhe kur Lëvizja e re është në gjendje të detyrojë publikimin e ekzistencës së saj në rrjetet gjigante televizive kombëtare, në revista, shtyp etj. - kjo shërben si një thirrje e qartë për miliona të frustruar që kërkojnë një lëvizje të tillë. Vetëm kështu kemi qenë në gjendje të kontaktojmë mijëra njerëz në të gjithë botën që nuk kanë qenë kurrë më parë në ndonjë veshje "patriotike", por që nuk mund t'i rezistonin Partisë Naziste Amerikane dhe Bashkimit Botëror të

Machine Translated by Google

Socialistët Kombëtarë. [SHËNIM: Komandanti Rockwell e ndryshoi zyrtarisht emrin e organizatës së tij në PARTIA KOMBËTARE SOCIALISTE E POPULLIT TË BARDHË gjatë konferencës së tij të fundit kombëtare të stafit në qershor të vitit 1967.]

Svastika dhe Hitleri, larg të qenit gurë mulliri, në fakt janë përgjigjja e problemit të përjetshëm të krahut të djathtë - paratë!

Kur nuk ke para për gazeta, salla mbledhjesh etj. – siç nuk bën kurrë pala jonë – mund të dalësh në rrugë, të marshosh dhe të shpërndash fletushka të bëra vetë dhe të bësh protesta – për asgjë. Hebrenjtë çmenden, sulmojnë – dhe pastaj ti ke mundësi të përdorësh lirisht televizionin, gazetat, revistat hebraike etj. me vlerë miliona dollarë. Sigurisht, mund të përgjakesh dhe të duhet të qëndrosh në burg për pak kohë duke u rikuperuar. Por ky është një çmim i vogël për t'u paguar për rezultatet e mahnitshme.

Përveç publicitetit falas që ofrohet për operacionin e hapur si nazist, zbulon gjithashtu se vetë guximi i kësaj gjëje do të tërheqë luftëtarët e rinj që të nevojiten, edhe pse ata nuk dinë asgjë dhe nuk u intereson aspak politika e biznesit. Ata admirojnë guximin dhe guximin e papërpunuar. Më vonë, kur t'i kenë njohur faktet pak më mirë, do të luftojnë për idealet dhe njeriun e bardhë. Por deri atëherë, këta mbrojtës të vlefshëm të fjalës suaj të lirë do të luftojnë vetëm për qejf.

Mbi të gjitha, Svastika do t'ju shpëtojë nga gabimi themelor i krahut të djathtë - ajo arsye e ëmbël do të ndryshojë botën dhe do të na shpëtojë nga tiranët hebrenj.

Arsyeja është ende një foshnjë në çështjet njerëzore, një zhvillim i çmuar dhe i rrallë që gjendet në trurin mutacional të një pakice infinitimale të homo sapiens. Dhe madje edhe gjenitë e pakta të aftë të ushtrojnë arsye të vërtetë dhe të pavarur janë pothuajse tërësisht të paaftë të veprojnë në përputhje me diktatet e asaj arsyeje - e cila është një nga arsyet pse kaq shumë prej tyre përfundojnë si dështakë në një botë që nuk i vlerëson ata ose arsyen e tyre.

Është FORCA, FUQIA, FORCA që sundon botën, nga zbaticat dhe zbaticat e deri te vendimi i fqinjit tuaj për t'u bashkuar me Rotary-n. Vetëm një pakicë e papërfillshme njerëzish të çuditshëm ndryshojnë mendje si rezultat i bindjes nga një argument superior. Masat dërrmuese, përfshirë masën e

Machine Translated by Google

"Intelektualët" e sotëm ndryshojnë mendje vetëm për t'u KONFORMUAR. Me fjalë të tjera, mendjet e shumicës dërrmuese GJITHMONË përulen para mendimit më të fortë - mendimit që sjell shpërblime dhe shmang ndëshkimin.

Krahu i djathtë shqyrton arsyet, argumentet dhe faktet e veta dhe i gjen të vërteta dhe të mira - sido që të jenë. Pastaj ata zemërohen që njerëzit e përtacë fqinj nuk mund ta shohin dhe ta vlerësojnë këtë drejtësi dhe, me shumë mundësi, i nxjerrin nga shtëpia për predikimin e "urrejtjes". Por kjo është vetëm kështu siç janë gjërat. Njerëzit e përtacë do të mbajnë çfarëdo mendimi që duket se tregon më shumë forcë dhe VULLNET PËR PUSHTET. Ata janë plotësisht, pa shpresë femërorë në qasjen e tyre ndaj arsyes dhe gjithmonë, GJITHMONË preferojnë forcën ndaj "drejtësisë".

Kur i thonë "jo" svastikës dhe nacionalsocializmit tonë, ato janë vetëm femra e përjetshme që thotë "jo", por që do të thotë: "Nëse e pranon jo-në time, atëherë je një i dobët dhe nuk ke të drejtë për favoret e mia. Le të shohim nëse ke burrërinë dhe forcën për të më BËRË të them po!"

Ata na urrejnë tani sepse jemi të dobët dhe të pafuqishëm. Asnjë arsye në botë nuk do t'i bëjë kurrë të na duan ose idetë tona në ASNJË formë, pavarësisht se si përpiqemi t'i lyejmë me ëmbëlsi, derisa të KËRKOJMË RESPEKTIN DHE ADRIMIMIN E TYRE PËR VULLNETIN, INSTALGJINË, forcën tonë! Sado budallenj që janë, instinktet e tyre për të nuhatur forcën dhe forcën janë ende të pastra, dhe përpjekja për të RRËMBUAR FSHATËS idetë Nacional-Socialiste nën maskën e "ligave patriotike" dhe grupeve të tjera të mira e të sigurta i neverit ato si veprime frikacakësh dhe mashtruesish.

Në Dreq me qasjet dinake dhe më të sigurta! Na përndjekin po aq sa edhe qasja e drejtpërdrejtë dhe e hapur, dhe na dënojnë me dështim të mjerueshëm dhe të fshehtë çdo herë. Nëse do të jemi të fundit të burrave të bardhë që pushtuan botën; nëse më në fund do të mposhtemi nga një tufë minjsh, le të përballemi të paktën me vdekjen e racës sonë ashtu siç u përballën paraardhësit tanë me vdekjen e tyre - si NJERËZ.

Le të mos zvarritemi midis minjve duke kërkuar mëshirë ose duke u përpjekur t’u shmangemi atyre tinëzisht dhe të pretendojmë se jemi vetë minj!

Le të qëndrojmë në skelën e historisë - nëse varemi, duhet - si

Machine Translated by Google

martirët e Nurembergut, të gjatë dhe krenarë! A është jeta kaq e ëmbël, a është rehatia kaq e çmuar dhe një punë në një shtëpi numërimi hebraike kaq e shenjtë saqë kemi FRIKË të kapim dorën e fuqishme të ADOLF HITLERIT që shtrihet drejt nesh nga e kaluara jonë e lavdishme? Përsëri, për të
Ferr me fshehje dhe siguri!

Është pjesë e hebrenjve të jenë dinakë dhe të pandershëm. Gjenialiteti i popullit tonë ka qenë gjithmonë forca e gëzueshme, forca e fortë, drejtësia, guximi burrëror dhe heroizmi i flaktë. Kur hebrenjtë, me terrorizmin e tyre ekonomik, burgjet, ngacmuesit dhe xhelatët, e trembin njeriun e bardhë që ta bëjë të ulë shkopin dhe e nxisin të përpiqet të tejkalojë tiraninë hebraike tinëzisht, hebrenjtë e kanë dobësuar plotësisht njeriun e bardhë dikur të fortë dhe e kanë dënuar atë me turp dhe disfatë. Njeriu i bardhë NUK mund të fitojë KURRË duke u fshehur!

Në agimin e qytetërimit nordik, racat më të ulëta strukeshin në kasollet e tyre të pahijshme dhe luteshin: "Zot, na shpëto nga tërbimi i burrave të Veriut!" Ishte AI lloj njeriu që ndërtoi qytetërimin perëndimor. Nëse qytetërimi tani duhet të shpëtohet nga turma e hebrenjve të degjeneruar, bashkëpunëtorëve të tyre kanibalë dhe miqve të tyre liberalë të shthurur në mënyrë të papërshkrueshme, do të jetë AI lloj njeriu që do ta shpëtojë atë, KURRË nuk fshihet!

BURRË I BARDHË! I njëjti gjak i hekurt i paraardhësve të tu të fuqishëm rrjedh në venat e tua! Figura madhështore e ADOLF HITLERIT shtrin një dorë gjigante për të të ngritur lart në FUQI që pushton botën! Mjaft je tkurrur para pigmenjve! Tani ngrihu! Sfido minjtë dhe parazitët në këmbët e tua! Lëri të ndiejnë majën dhe thembrën e çizmes sate! Shtypi!

Ke qenë duke fjetur. Kur të ngrihesh dhe të ngrihesh në këmbë, dhe masat të shohin përsëri se si duket një njeri i FORCËS, ata do të të duan ashtu siç tani imagjinojnë se të urrejnë. Me shkëndijën e Nacional Socializmit, të ndezur nga Adolf Hitleri, që të digjet në gjoks, je i pamposhtur! IN HOC SIGNO VINCES! Në shenjën e Svastikës, TI do të pushtosh!

Bashkohuni me heronjtë në Amerikë, Britani, Islandë, Danimarkë dhe vende të tjera të Bardha që kanë ngritur flamurin e shenjtë të Svastikës dhe e kanë mbrojtur atë me gjakun e tyre. Ai është ngritur nga

Machine Translated by Google

hiri i Berlinit, dhe nuk do të tërhiqet më kurrë. Qëndroni me ne para altarit të Adolf Hitlerit dhe racës së bardhë që pushton botën, dhe zotohuni për jetën tuaj siç kemi bërë ne, për të sjellë rendin dhe drejtësinë e qytetërimit perëndimor, të bardhë, edhe një herë në botë.

Le t'u mësojmë tradhtarëve, minjve dhe xhuxhëve edhe një herë të struken nga tmerri në kasollet e tyre dhe të luten: "Zot, na shpëto nga TËRBIMI I BURRAVE TË VERIUT!"

Machine Translated by Google

Për legjionarët e mi

kapitulli viii
demokracia kundër kombit

korneliu zelea kodreanu

Machine Translated by Google

në parlament

Si rezultat i këtyre zgjedhjeve hyra në Parlament; isha i vetëm në në mes të një bote armike. Më mungonte përvoja e kësaj jete parlamentare dhe talenti i oratorisë demokratike, e cila është plot me frazeologji boshe, por pompoze dhe të shndritshme, me gjeste të studiuara në pasqyrë dhe me një dozë të madhe paturpësie. Karakteristikat që të ndihmojnë të kesh sukses, të ngrihesh, nuk më kishte dhuruar Zoti - ndoshta për të më parandaluar të tundohesha për t'u ngjitur në shkallët politike.

Gjatë gjithë kohës që qëndrova në Parlament, nuk i kam tejkaluar kurrë ligjet e sjelljes së mirë dhe të respektit për ata që janë më të mëdhenj se unë, qofshin këta edhe armiqtë e mi më të mëdhenj. Nuk i kam tallur, sharë, qeshur, ose ofendoja dikë, që do të thoshte se nuk mund të bëhesha pjesë e asaj jete. Mbetesha i izoluar, jo vetëm për shkak të faktit se isha një kundër të tjerëve, por krejtësisht i izoluar nga ajo lloj jete.
Një mbrëmje, mjaft vonë, kur diskutimet po i afroheshin fundit dhe bankat ishin pothuajse bosh, më dhanë fjalën. U përpoqa të tregoja se vendi ynë ishte pushtuar nga hebrenjtë; se aty ku pushtimi është më i madh, mjerimi njerëzor është më i frikshëm: në Mammuresi, fillimi i ekzistencës hebraike në tokën tonë paralajmëroi vdekjen e rumunëve; se ndërsa numri i tyre rritej, ne do të vdisnim; se më në fund, udhëheqësit e kombit rumun, burrat e shekullit të demokracisë dhe të partive politike, i kanë tradhtuar njerëzit e tyre në këtë luftë duke i vendosur...

veten në shërbim të financave të mëdha kombëtare ose ndërkombëtare.
Unë tregova se në portofolin e Bankës Marmorosch Blank, asaj foleje judaike të konspiracionit dhe korrupsionit, figurojnë shumë politikanë të cilëve kjo bankë u "huazoi" para; Z. Brandsch,
Nënsekretari i Shtetit 1 1 1 000 lei; Banca Taraneasca e z.
Davilia, 4,677,000 lei; z.lunian 407.000 lei; Z. Madgearu 401,000 lei; Z.
Filipescu 1,265,000 lei; Z. Raducanu 3,450,000 lei; Banka Raducanu 10,000,000 lei; Z. Pangal (kreu i Masonerisë së Ritit Skocez në Rumani) 3,800,000 lei; z.
Titulescu 19,000,000 lei—të gjithë ata udhëheqës në publikun rumun

Machine Translated by Google

jetë. Përveç këtyre, ka edhe të tjerë, shumë e shumë, por nuk munda t'i gjej dot. Dikush më ndërpreu duke thënë:

"Këto janë para të marra hua, do të shlyhen."

Unë u përgjigja: "Nëse kjo do të shlyhet apo jo, nuk e di. Por unë ju them një gjë: kur dikush merr hua para nga një burim i tillë financiar, ai është nën një detyrim kur të vijë koha. pushtet, për ta kënaqur atë, ose edhe nëse nuk është në pushtet, për ta mbështetur atë, por në çdo rast, jo për ta ekspozuar atë kur duhet të ekspozohet."

Pastaj lexova një listë nga e cila tregova, duke hequr çdo mundësi mohimi, se si që nga lufta, shteti rumun ishte mashtruar me rreth 50 miliardë lei nën demokraci, forma më e nderuar dhe më e përsosur e qeverisjes së "popullit nga populli"! Udhëheqja e "demokracisë" kishte idenë themelore të "kontrollit" të përhershëm të popullit, në të cilën populli, kontrolluesi i madh, ishte grabitur gjatë 15 viteve të qeverisjes me shumën marramendëse prej 50 miliardë lei. Pastaj bëra disa vërejtje kritike në lidhje me demokracinë.

Në fund bëra shtatë kërkesa:

1. Ne kërkojmë futjen e dënimit me vdekje për manipuluesit mashtrues të fondeve publike. Në këtë pikë më ndërpreu z. Ispir, profesor në Fakultetin e Teologjisë: "Z. Codreanu, ju e quani veten të krishterë, përhapës të idealeve të krishtera. Ju kujtoj se ideja që sapo paraqitët është antikristiane." Unë u përgjigja: "Profesor, kur bëhet fjalë për të zgjedhur midis vdekjes së vendit tim dhe asaj të hajdutit, unë preferoj vdekjen e hajdutit dhe mendoj se jam një i krishterë më i mirë nëse nuk e lejoj hajdutin të shkatërrojë vendin tim dhe ta shkatërrojë atë."

2. Ne kërkojmë hetimin dhe konfiskimin e pasurisë të atyre që kanë derdhur gjak në vendin tonë të varfër.

3. Ne kërkojmë që të gjithë politikanët që mund të shpallen fajtorë për punë kundër interesave të vendit tonë duke mbështetur spekulime private të dyshimta ose në çdo mënyrë tjetër, të sillen para drejtësisë. drejtësi.

4. Ne kërkojmë që në të ardhmen, politikanëve t'u ndalohet hyrja në bordet administrative të bankave të ndryshme dhe të financave

Machine Translated by Google

ndërmarrjeve.

5. Ne kërkojmë dëbimin e hordhive të shfrytëzuesve të pamëshirshëm që kanë ardhur këtu për të shteruar pasuritë nga toka jonë dhe për të shfrytëzuar punën e duarve tona.

6. Ne kërkojmë që territori i Rumanisë të shpallet pronë e patjetërsueshme dhe e pamposhtshme e kombit rumun.

7. Ne kërkojmë që të gjithë agjentët e fushatave të dërgohen në punë dhe të krijohet një komandë e vetme, e cila do të frymëzojë të gjithë kombin rumun me një ritëm dhe një mendje të vetme.

Këto ishin përpjekjet e para për të formuluar publikisht disa masa politike që i konsideroja më urgjente. Ato nuk ishin rezultat i ndonjë mendimi të zgjatur apo kërkimi ideologjik, por rezultat i reflektimeve të çastit mbi atë që i nevojitej popullit rumun atëherë, pa vonesë.

Gjashtë muaj më vonë, u shfaqën disa lëvizje mjaft të njohura, të cilat në programin e tyre kishin tre pikat e mia fillestare:

1. Dënimi me vdekje,

2. Hetimi i pasurisë, dhe

3. Parandalimi i anëtarësimit të politikanëve në bordet administrative – që do të thoshte se edhe të tjerët i konsideronin ata të nevojshëm.

Disa vëzhgime në lidhje me demokracinë

Në faqet që vijojnë, dëshiroj të paraqes disa përfundime nga përvoja ime e përditshme në një mënyrë të tillë që ato të mund të kuptohen nga çdo legjionar i ri ose punëtor. Ne jetojmë në veshjet, format e demokracisë. A janë, pyes veten, të mira? Ende nuk e dimë. Por një gjë e shohim: e dimë saktësisht se një pjesë e kombeve më të mëdha dhe më të qytetëruara evropiane të hedhura poshtë

Machine Translated by Google

këto rroba dhe veshën disa të reja. A i hoqën ato sepse ishin të mira? Edhe kombet e tjera bëjnë përpjekje të mëdha për t'i hequr ato dhe për t'i ndryshuar. Pse? A mund të jetë që të gjitha kombet u çmenda? Që vetëm politikanët rumunë mbetën njerëzit më të mençur në të gjithë botën? Me sa duket, nuk mund ta besoj plotësisht këtë. Sigurisht, ata që i ndryshuan ose që dëshirojnë ta bëjnë këtë, kanë arsyet e tyre.

Por pse duhet të shqetësohemi për arsyet e dikujt tjetër? Le të shqetësohemi më mirë për arsyet që do të na bënin ne rumunëve të hiqnim dorë nga këto rroba demokracie.

Nëse nuk kemi arsye për t'i hedhur poshtë, nëse për ne janë të përshtatshme, atëherë duhet t'i mbajmë, edhe nëse e gjithë Evropa duhet t'i hedhë poshtë. Megjithatë, as ato nuk janë të mira për ne, sepse:

1. Demokracia e thyen unitetin e popullit rumun, duke e ndarë atë në parti, duke e trazuar dhe duke e përçarë, duke e ekspozuar atë përballë bllokut të bashkuar të pushtetit judaik në një moment të vështirë të historisë së tij. Vetëm ky argument është aq i rëndë për ekzistencën tonë saqë do të përbënte një arsye të mjaftueshme për ne që ta ndryshonim këtë demokraci për çdo gjë që mund të garantonte unitetin tonë: domethënë jetën tonë; sepse përçarja jonë do të thotë vdekje.

2. Demokracia i transformon miliona hebrenj në qytetarë rumunë, duke i bërë ata të barabartë me rumunët dhe duke u dhënë atyre të drejta të barabarta në shtet. Barazi? Mbi çfarë baze? Ne kemi jetuar këtu për mijëra vjet; me parmendë dhe me armë; me punën dhe gjakun tonë. Pse duhet të jemi të barabartë me ata që kanë qenë këtu mezi për 100, 10 apo 5 vjet? Duke parë...
Në të kaluarën, ne e krijuam këtë shtet. Duke parë të ardhmen, ne, rumunët, mbajmë të gjithë përgjegjësinë historike për ekzistencën e Rumanisë së Madhe; ata nuk kanë asnjë. Si mund të ishin hebrenjtë të bëhen përgjegjës para historisë për zhdukjen e shtetit rumun? Për të përmbledhur: ata nuk kanë as barazi në punën, sakrificën dhe luftën që krijuan shtetin, as barazi në përgjegjësi për të ardhmen e saj. Barazia? Sipas një maksime të lashtë, barazia do të thotë trajtimi i gjërave të pabarabarta në mënyrë të pabarabartë. Mbi çfarë baze kërkojnë hebrenjtë trajtim të barabartë, të drejta politike të barabartë me ato të rumunëve?

Machine Translated by Google

3. Demokracia është e paaftë për vazhdimësi në përpjekje. E ndarë në parti që qeverisin një, dy ose tre vjet, ajo është e paaftë për konceptimin dhe realizimin e një plani afatgjatë. Njëra palë i anulon planet dhe përpjekjet e një tjetre. Ajo që u konceptua dhe u ndërtua nga njëri sot, shembet më pas nga një tjetër. Në një vend që ka nevojë për ndërtim, momenti historik i të cilit është pikërisht ky ndërtim, kjo pengesë e demokracisë përbën një kërcënim. Është sikur në një fermë pronarët të ndërroheshin çdo vit, secili me plane të ndryshme, duke hequr dorë nga ajo që kishin bërë paraardhësit, puna e tyre vetëm për t'u hequr nga pronari tjetër që vjen.

nesër.

4. Demokracia e bën të pamundur që politikani të kryejë detyrën e tij ndaj kombit të tij. Një politikan me vullnetin më të mirë bëhet, në një demokraci, skllav i mbështetësve të tij; ai ose i plotëson kërkesat e tyre orekset personale ose ia shkatërrojnë mbështetjen. Politikani jeton nën tiraninë dhe kërcënimin e përhershëm të agjentit elektoral. Ai vihet në pozicionin e zgjedhjes së heqjes dorë nga puna e gjithë jetës së tij ose kënaqësisë së mbështetësve të tij. Dhe pastaj politikani i kënaq orekset e tyre; jo nga xhepi i tij, por nga xhepi i vendit. Ai krijon vende pune, pozicione, misione, komisione, paga, të gjitha duke e ngarkuar buxhetin kombëtar, i cili rëndon gjithnjë e më shumë shpinën gjithnjë e më të përkulur të popullit.

5. Demokracia është e paaftë për autoritet. Asaj i mungon fuqia e sanksioneve. Një parti, nga frika se mos humbasë mbështetësit e saj, nuk zbaton sanksione kundër atyre që jetojnë përmes marrëveshjeve skandaloze biznesi që arrijnë në miliona, përmes vjedhjes ose përvetësimit; as nuk zbaton ndonjë sanksion kundër kundërshtarëve politikë në rast se ata nuk ekspozojnë marrëveshjet dhe pasaktësitë e saj të dyshimta.

6. Demokracia është në shërbim të financave të mëdha. Për shkak të sistemit të shtrenjtë dhe konkurrencës midis grupeve të ndryshme, demokracia ka nevojë për shumë para. Si pasojë e natyrshme, ajo bëhet skllav i financës së madhe ndërkombëtare hebraike e cila e nënshtron atë me anë të subvencionimit. Në këtë mënyrë, fati i një populli i jepet në duart e një kaste bankierësh.

Machine Translated by Google

ZGJEDHJA, PËRZGJEDHJA, TRASHËGIMIA

Një popull nuk udhëhiqet sipas vullnetit të tij: formula demokratike; as sipas vullnetit të një individi të vetëm: formula diktatoriale.

Por sipas ligjeve. Unë nuk flas këtu për ligje të bëra nga njeriu. Ekzistojnë norma, ligje natyrore të jetës; dhe ka norma, ligje natyrore të vdekjes. Ligje të jetës dhe ligje të vdekjes. Një komb është i drejtuar drejt jetës ose vdekjes sipas respektit që ka për njërin ose tjetrin prej këtyre ligjeve.

Mbetet një pyetje për t'u përgjigjur: Kush, në një komb, mund t'i kuptojë ose t'i njohë intuitivisht këto norma? Njerëzit? Turma? Nëse do të ishte kështu, besoj se është shumë e tepërt.

pritej. Turmat nuk i kuptojnë ligjet shumë më të thjeshta. Këto duhet t'u shpjegohen atyre me këmbëngulje të përsëritur në mënyrë që të kuptohen - po, madje edhe me ndëshkim nëse është e nevojshme.

Ja disa shembuj ligjesh që janë domosdoshmërisht të nevojshme për jetën e njerëzve, të cilat turma i kupton me vështirësi: që në rast sëmundjeje ngjitëse, të sëmurët duhet të...
i izoluar dhe nevojitet një dezinfektim i përgjithshëm; që rrezet e diellit duhet të hyjnë në shtëpi, prandaj një shtëpi duhet të ketë dritare të mëdha; që nëse bagëtia ushqehet dhe kujdeset më mirë, ato japin më shumë për njerëzit.
të ushqyerit, etj. Nëse turma nuk i kupton ose i kupton vetëm me vështirësi disa ligje që janë menjëherë të nevojshme për jetën e saj, si mund ta imagjinojë dikush se ajo që në një
demokracia duhet të udhëhiqet përmes vetvetes, mund të kuptonte ligjet më të vështira natyrore; ose që do të njihte intuitivisht normat më delikate dhe të padukshme të udhëheqjes njerëzore, norma që
projekt përtej vetes, jetës së tij, nevojave të tij jetësore, apo që nuk zbatohen drejtpërdrejti për të, por për një entitet më superior, kombin?

Për të bërë bukë, këpucë, parmendë, bujqësi, drejtim tramvaji, duhet të jesh i specializuar, a nuk ka nevojë për specializim kur?

Machine Translated by Google

Bëhet fjalë për lidershipin më të kërkuar, atë të një kombi? A nuk duhet patjetër që dikush të ketë cilësi të caktuara?

Përfundimi: një popull nuk është i aftë të vetëqeveriset. Ai duhet të qeveriset nga elita e tij. Domethënë, nëpërmjet asaj kategorie njerëzish të lindur në gjirin e tij që zotërojnë prirje dhe aftësi të caktuara.
specialitete. Ashtu si bletët rrisin "mbretëreshën" e tyre, një popull duhet të rrisë elitën e tij. Po kështu, turma, në nevojat e saj, i drejtohet elitës së saj, të mençurve të shtetit.

Kush e zgjedh këtë elitë – turma? Mund të gjendeshin mbështetës për çdo “ide” ose vota për këdo që kandidonte për poste publike. Por kjo nuk varet nga kuptimi i njerëzve për ato “ide”, “ligje” ose “kandidatë”, por nga diçka krejtësisht tjetër: nga shkathtësia e individëve për të fituar vullnetin e mirë të turmave. Nuk ka asgjë më kapriçioze dhe të paqëndrueshme në...

opinione më të ndryshme se turma. Që nga lufta, kjo turmë, nga ana tjetër, ishte avereske, liberale, nacionaliste, nacional-fshatare, iorgane, etj., duke përshëndetur secilin, vetëm për të pështyrë mbi secilin një vit më vonë, duke njohur kështu gabimin, çorientimin dhe paaftësinë e vet. Kriteri i saj për përzgjedhje është: "Le të provojmë disa të tjerë". Kështu, zgjedhja nuk bëhet sipas gjykimit dhe njohurisë, por rastësisht dhe duke i besuar fatit.

Ja dy ide të kundërta, njëra përmban të vërtetën, tjetra gënjeshtrën. Kërkohet e vërteta - nga e cila mund të ketë vetëm një. Çështja vihet në votim. Njëra ide mbledh 10,000 vota, tjetra 10,050. A është
A është e mundur që 50 vota më shumë ose më pak të përcaktojnë ose mohojnë të vërtetën? E vërteta nuk varet as nga shumica dhe as nga pakica; ajo ka ligjet e veta
dhe ia del mbanë, siç është parë, kundër të gjitha shumicave, edhe pse ato janë dërrmuese.

Gjetja e së vërtetës nuk mund t'u besohet shumicës, ashtu si në gjeometri teorema e Pitagorës nuk mund t'i vihet votimit të shumicës për të përcaktuar ose mohuar vlefshmërinë e saj; ose ashtu si një kimist
prodhimi i amoniakut nuk shkon në turma për të vënë në votim sasitë e azotit dhe hidrogjenit; ose si një agronom, i cili studioi bujqësinë dhe ligjet e saj për vite me radhë, nuk ka nevojë të drejtohet te një
turmë që përpiqet të bindë veten për vlefshmërinë e tyre me anë të votës së tyre.

A mund ta zgjedhë populli elitën e tij? Pse atëherë ushtarët nuk e bëjnë këtë?

Machine Translated by Google

të zgjedhë gjeneralin më të mirë? Për të zgjedhur, kjo juri kolektive do të duhej ta dinte shumë mirë:

a) Ligjet e strategjisë, taktikave, organizimit etj., dhe

b) Në ç'masë individi në fjalë përputhet me këto ligje, nëpërmjet prirjeve dhe njohurive.

Askush nuk mund të zgjedhë me mençuri pa këtë njohuri. Nëse turma dëshiron të zgjedhë elitën e saj, ajo duhet domosdoshmërisht të dijë ligjet e udhëheqjes së organizmit kombëtar dhe masën në të cilën kandidatët për këtë udhëheqje përputhen me kualifikimet dhe njohuritë e tyre me ligjet e lartpërmendura. Megjithatë, turma nuk mund t'i dijë as këto ligje dhe as kandidatët. Kjo është arsyeja pse ne besojmë se elita udhëheqëse e një Një vend nuk mund të zgjidhet nga turma. Të përpiqesh të zgjedhësh këtë elitë është si të përcaktosh me shumicë votash se cilët duhet të jenë poetët, shkrimtarët, mekanikët, aviatorët apo atletët e një vendi.

Kështu, demokracia, e bazuar në parimin e zgjedhjes, duke zgjedhur vetë elitën e saj, kryen një gabim themelor nga i cili rrjedh e gjithë gjendja e padrejtësisë, çrregullimit dhe mjerimit në fshatrat tona. Këtu prekim një pikë kyçe; sepse është nga ky gabim i konceptimit demokratik që mund të themi se burojnë të gjitha gabimet e tjera.

Kur masat thirren të zgjedhin elitën e tyre, ato jo vetëm që janë të paafta të zbulojnë dhe të zgjedhin një të tillë, por për më tepër, me pak përjashtime, zgjedhin më të keqen brenda një kombi.

Demokracia jo vetëm që e largon elitën kombëtare, por e zëvendëson atë me më të keqen brenda një kombi. Demokracia zgjedh njerëz që nuk kanë fare skrupull, pa asnjë moral; ata që do të paguajnë. më mirë, pra ata me një fuqi më të lartë korruptimi; magjistarë, sharlatanë, demagogë, të cilët do të shkëlqejnë në fushat e tyre gjatë fushatës zgjedhore. Disa njerëz të mirë do të ishin në gjendje të rrëshqisnin midis tyre, madje edhe politikanë me besim të mirë. Por ata do të ishin skllevër të të parëve.

Elita e vërtetë e një kombi do të mundej, do të largohej, sepse do të refuzonte të konkurronte mbi këtë bazë; do të tërhiqej dhe do të qëndronte e fshehur. Prandaj, pasojat fatale për shtetin. Kur një shtet udhëhiqet nga një e ashtuquajtur "elitë" e përbërë nga më të këqijtë, më të korruptuarit, më të pashëndetshmit që ka ekzistuar, a nuk i lejohet një personi të pyesë pse

Machine Translated by Google

shteti po shkon drejt rrënimit?

Ja pra shkaku i të gjitha të këqijave të tjera... imoraliteti, korrupsioni dhe epshi në të gjithë vendin; vjedhja dhe plaçkitja e pasurisë së shtetit; shfrytëzimi i përgjakshëm i popullit; varfëria dhe mjerimi në vendet e tij; mungesa e ndjenjës së detyrës në të gjitha funksionet; çrregullimi dhe çorganizimi në shtet; pushtimi nga të gjitha drejtimet i të huajve me para, sikur të vinin për të blerë dyqane të falimentuara, mallrat e të cilëve shiten për një shumë të vogël. Vendi është nxjerrë në ankand.

"Kush paguan më shumë?" Në analizën e fundit, këtu do të na çojë demokracia.

Në Rumani, veçanërisht që nga lufta, demokracia ka krijuar për ne, nëpërmjet këtij sistemi zgjedhjesh, një "elitë kombëtare" romano-hebreje, të bazuar jo në trimëri, as në dashuri për atdheun, as
sakrificë, por mbi tradhtinë e atdheut, kënaqësinë e interesit personal, ryshfetin, trafikun e ndikimit, pasurimin nëpërmjet shfrytëzimit dhe përvetësimit, vjedhjen, frikacakërinë dhe intrigat për të rrëzuar çdo kundërshtar.

Kjo "elitë kombëtare", nëse vazhdon ta udhëheqë këtë vend, do të sjellë shkatërrimin e shtetit rumun. Prandaj, në analizë të fundit, problemi me të cilin përballet populli rumun sot, nga i cili varen të gjithë të tjerët, është zëvendësimi i kësaj elite të rreme me një elitë të vërtetë kombëtare të bazuar në virtyt, dashuri dhe sakrificë për atdheun, drejtësi dhe dashuri për popullin, ndershmëri, punë, rend,
disiplinë, punë të ndershme dhe nder.

Kush do ta bëjë këtë zëvendësim? Kush do ta vendosë këtë elitë të vërtetë në vendin e saj të udhëheqjes? Unë përgjigjem: kushdo përveç turmës. Unë pranoj çdo sistem përveç "demokracisë" të cilën e shoh duke vrarë popullin rumun.

Elita e re rumune, si dhe çdo elitë tjetër në botë, duhet të bazohet në parimin e përzgjedhjes sociale. Me fjalë të tjera, një kategori njerëzish të pajisur me cilësi të caktuara të cilat ata
pastaj kultivohet, përzgjidhet natyrshëm nga trupi i kombit, domethënë nga masa e madhe e shëndetshme e fshatarësisë dhe punëtorëve, e cila është e lidhur përgjithmonë me tokën dhe vendin. Kjo kategori njerëzish bëhet elita kombëtare që ka për qëllim të udhëheqë kombin tonë.

Machine Translated by Google

Kur mund të konsultohet një turmë dhe kur duhet të konsultohet? Ajo duhet të konsultohet para vendimeve të mëdha që ndikojnë në të ardhmen e saj, në mënyrë që të thotë fjalën e saj pavarësisht nëse mundet apo jo, pavarësisht nëse është e përgatitur shpirtërisht apo jo për të ndjekur një rrugë të caktuar. Ajo duhet të konsultohet për çështje që ndikojnë në fatin e saj. Kjo është ajo që nënkuptohet me konsultimin e popullit; nuk do të thotë zgjedhja e një elitë nga populli.

Por e përsëris pyetjen time: "Kush tregon vendin e secilit brenda një elite dhe kush i vlerëson të gjithë? Kush përcakton përzgjedhjen dhe shenjtëron anëtarët e elitës së re?" Unë përgjigjem: "Elita e mëparshme."

Ky i fundit nuk zgjedh ose emërton, por shenjtëron secilin në vendin e tij në të cilin ai e ka ngritur veten përmes kapacitetit dhe vlerës së tij morale. Shenjtërimi bëhet nga shefi i elitës në konsultim.
me elitën e tij. Kështu, një elitë kombëtare duhet të sigurohet që të lërë një elitë trashëgimtare për të zënë vendin e saj, një elitë që nuk bazohet, megjithatë, në parimin e trashëgimisë, por vetëm në atë të përzgjedhjes sociale të zbatuar me rigorozitetin më të madh. Parimi i trashëgimisë nuk është i mjaftueshëm në vetvete. Sipas parimit të përzgjedhjes sociale, i cili rifreskohet vazhdimisht nga elementë nga thellësitë e kombit,
një elitë e mban veten gjithmonë energjike. Gabimi kryesor historik ka qenë se kur një elitë u krijua në bazë të
parimin e përzgjedhjes, të nesërmen hoqi dorë nga parimi që e lindi, duke e zëvendësuar atë me parimin e trashëgimisë, duke shenjtëruar kështu sistemin e padrejtë dhe të dënuar të privilegjeve nëpërmjet lindjes. Ishte si protestë kundër këtij gabimi; për largimin e një elite të degjeneruar; dhe për heqjen e privilegjeve nëpërmjet lindjes, që lindi demokracia. Braktisja e parimit të përzgjedhjes çoi në një elitë të rreme dhe të degjeneruar, e cila nga ana tjetër çoi në devijimin e demokracisë.

Parimi i përzgjedhjes i heq njësoj si parimin e zgjedhjes ashtu edhe atë të trashëgimisë. Ato anulojnë njëra-tjetrën. Ekziston një konflikt midis tyre; sepse, ose ekziston një parim përzgjedhjeje
dhe në atë rast mendimi dhe vota e turmës nuk kanë rëndësi, ose kjo e fundit voton për kandidatë të caktuar dhe në atë rast përzgjedhja nuk funksionon më.

Machine Translated by Google

Po kështu, nëse përvetësohet parimi i përzgjedhjes sociale, trashëgimia nuk luan asnjë rol. Këto dy parime nuk mund të shkojnë së bashku nëse trashëgimtari nuk i korrespondon ligjeve të përzgjedhjes.

Dhe nëse një komb nuk ka elitë të vërtetë – një të parë për të përcaktuar të dytën? Unë përgjigjem me një frazë të vetme që përmban një të vërtetë të padiskutueshme: në atë rast, elita e vërtetë lind nga një luftë me elitën e degjeneruar, atë të rreme. Dhe kjo, gjithashtu mbi parimin e përzgjedhjes.

Prandaj, duke e përmbledhur, roli i një elite është:

a) Të udhëheqësh një komb sipas ligjeve të jetës së një populli.

b) Të lërë pas një elitë trashëgimtare të bazuar jo në parimin e trashëgimisë, por në atë të përzgjedhjes, sepse vetëm një elitë i njeh ligjet e jetës dhe mund të gjykojë se deri në çfarë mase njerëzit konformohen me
aftësi dhe njohuri për këto ligje. Është si një kopshtar që punon kopshtin e tij dhe kujdeset që para se të vdesë të ketë një trashëgimtar, një zëvendësues, sepse vetëm ai mund të thotë se kush midis atyre
Të punosh me të është më mirë për të zënë vendin e tij dhe për të vazhduar punën e tij.

Mbi çfarë duhet të themelohet një elitë?

a) Pastërtia e shpirtit.

b) Kapaciteti i punës dhe i krijimtarisë.

c) Trimëri.

d) Jetë e vështirë dhe luftë e përhershme kundër vështirësive me të cilat përballet kombi,

e) Varfëria, përkatësisht heqja dorë vullnetare nga grumbullimi i një pasurie.

f) Besimi në Zot.

g) Dashuria.

Më kanë pyetur nëse aktiviteti ynë deri më tani ka ndjekur të njëjtat linja me ato të Kishës së Krishterë. Unë përgjigjem: ne bëjmë një dallim të madh midis linjës që ndjekim dhe asaj të Kishës së Krishterë.
Kisha e krishterë. Kisha na dominon nga lart. Ajo arrin përsosmërinë dhe madhështinë. Ne nuk mund ta ulim këtë nivel për të shpjeguar veprimet tona.

Ne, nëpërmjet veprimit tonë, nëpërmjet të gjitha veprimeve dhe mendimeve tona, priremi drejt kësaj vije, duke e ngritur veten drejt saj aq sa pesha e mëkateve tona të mishit dhe e rënies sonë nëpërmjet mëkatit fillestar.

Machine Translated by Google

leje. Mbetet për t'u parë se sa shumë mund ta ngremë veten drejt kësaj linje përmes përpjekjeve tona të kësaj bote.

Individ, KOMBËTAR KOLEKSIVITET, KOMB

"Të drejtat e njeriut" nuk kufizohen vetëm nga të drejtat e njerëzve të tjerë, por edhe nga të drejtat e tjera. Ekzistojnë tre entitete të dallueshme:

1. Individi.
2. Kolektiviteti kombëtar aktual, domethënë tërësia e të gjithë individëve të të njëjtit komb, që jetojnë në një shtet në një moment të caktuar.
3. Kombi, ajo entitet historik, jeta e të cilit shtrihet në shekuj, me rrënjët e tij të ngulitura thellë në mjegullën e kohës dhe me një të ardhme të pafundme.

Një gabim i ri i madh i demokracisë së bazuar në "të drejtat e njeriut" është ai i njohjes dhe shfaqjes së interesit vetëm për njërën nga këto tre entitete, individin; kjo e neglizhon të dytën ose e tall atë, dhe mohon të tretin.

Të gjithë kanë të drejtat dhe detyrat e tyre, të drejtën për të jetuar dhe detyrën për të mos cenuar të drejtën e jetës së dy të tjerëve. Demokracia kujdeset vetëm për sigurimin e të drejtave të individit. Kjo është arsyeja pse në demokraci ne jemi dëshmitarë të një përmbysjeje të madhe. Individi beson se mund të shkelë, me të drejtat e tij të pakufizuara, mbi të drejtat e të gjithë kolektivitetit, të cilat ai mendon se mund t'i shkelë. dhe vjedh; prandaj, në demokraci, dikush dëshmon këtë skenë shqyerjeje, këtë anarki në të cilën individi nuk njeh asgjë jashtë interesit të tij personal.

Nga ana tjetër, kolektiviteti kombëtar shfaq një tendencë të përhershme për të sakrifikuar të ardhmen - të drejtat e kombit - për interesat e tij të tashme. Kjo është arsyeja pse ne jemi dëshmitarë të shfrytëzimit të pamëshirshëm dhe tjetërsimi i pyjeve, minierave, rezervave tona të naftës, duke harruar se ka qindra breza rumunë, fëmijët e fëmijëve tanë që do të vijnë pas nesh, të cilët gjithashtu presin të jetojnë dhe të vazhdojnë jetën e tyre.

Machine Translated by Google

kombit tonë. Kjo trazirë, kjo prishje e marrëdhënieve e shkaktuar nga demokracia përbën anarki të vërtetë, një prishje të rendit natyror dhe është një nga shkaqet kryesore të gjendjes së trazirave në shoqërinë e sotme.

Harmonia mund të rivendoset vetëm me rivendosjen e rendit natyror. Individi duhet t'i nënshtrohet entitetit superior, kolektivitetit kombëtar, i cili nga ana tjetër duhet t'i nënshtrohet kombit. "Të drejtat e njeriut" nuk janë më të pakufizuara, por të kufizuara nga të drejtat e kolektivitetit kombëtar, të cilat nga ana tjetër kufizohen nga ato të kombit.

Së fundmi, do të dukej sikur në një demokraci të paktën individi që gëzon kaq shumë të drejta jeton mrekullisht. Por në realitet, dhe kjo është tragjedia përfundimtare e demokracisë, individi nuk ka të drejtë, sepse ku është liria e tubimit në vendin tonë, liria për të shkruar, liria e ndërgjegjes? Individi jeton nën terror, një gjendje rrethimi, censurë; mijëra njerëz janë...

të arrestuar, disa të vrarë për besimin e tyre, si nën udhëheqësit më tiranë. Ku është "e drejta e turmës sovrane" për të vendosur fatin e saj, kur takimet janë të ndaluara dhe kur mijëra njerëz pengohen të votojnë, keqtrajtohen, kërcënohen me vdekje, vriten? Ju do të thoni: "Po, por këta njerëz duan të ndryshojnë Kushtetutën, të kufizojnë liritë tona, të vendosin në fron një formë tjetër qeverisjeje!"

Unë pyes: "A mund të pretendojë demokracia se një popull nuk është i lirë të vendosë vetë për fatin e tij, të ndryshojë Kushtetutën e tij, formën e qeverisjes, sipas dëshirës; të jetojë me më shumë ose më pak liri sipas dëshirës?"

Kjo është tragjedia përfundimtare.

Në realitet, njeriu nuk ka të drejta në një demokraci. Ai nuk i humbi ato për të mirën e kolektivitetit kombëtar apo të kombit, por në favor të një kaste politiko-financiare bankierësh dhe agjentësh elektoralë. Së fundmi, bamirësia e fundit për individin. Demokracia masonike përmes një pabesie të pashembullt maskohet si një apostull për paqen në këtë tokë, ndërsa në të njëjtën kohë shpall luftë midis njeriut dhe Zotit.

Paqe midis njerëzve dhe luftë kundër Zotit.

Pabesia konsiston në përdorimin e fjalëve të Shpëtimtarit tonë "Paqe".

Machine Translated by Google

midis njerëzve" në mënyrë që të shndërrohen në një apostull për "Paqen" ndërsa e dënojnë Atë dhe e paraqesin Atë si armik të njerëzimit. Dhe për më tepër, kjo pabesi konsiston gjithashtu në atë që ata pretendojnë se duan të shpëtojnë jetën e njerëzve, ndërsa në fakt i çojnë ata drejt vdekjes së tyre; duke u shtirur se ua shpëtojnë jetën nga lufta, i dënojnë ata - djallëzisht - me mallkim të përjetshëm.

Kombi

Kur themi kombi rumun, nuk nënkuptojmë vetëm të gjithë rumunët që jetojnë në të njëjtin territor, që ndajnë të njëjtën të kaluar dhe të njëjtën të ardhme, të njëjtën veshje, por të gjithë rumunët, të gjallë dhe të vdekur, që kanë jetuar në këtë tokë që nga fillimi i historisë dhe do të të jetosh këtu edhe në të ardhmen.

Kombi përfshin:

1. Të gjithë rumunët që janë gjallë aktualisht.
2. Të gjithë shpirtrat e të vdekurve tanë dhe varret e paraardhësve tanë.
3. Të gjithë ata që do të lindin rumunë. Një popull bëhet i vetëdijshëm për veten kur arrin vetëdijen për këtë tërësi, jo vetëm për qëllimet e veta.

Kombi zotëron:

1. Një trashëgimi fizike, biologjike – mishi dhe gjaku i saj.
2. Një trashëgimi materiale – toka e vendit të saj dhe pasuritë e tij.
3. Një trashëgimi shpirtërore që përmban:

a) Koncepti i saj për Zotin, botën dhe jetën. Ky koncept formon një fushë, një veti shpirtërore. Kufijtë e kësaj fushe përcaktohen nga horizontet drejt të cilave shtrihet shkëlqimi i konceptit të saj.
Ekziston një vend i shpirtit kombëtar, një vend i vizioneve të tij të fituara me anë të zbulesës ose me përpjekjet e veta.

b) Nderi i saj i cili shkëlqen në masën që kombi është përputhur gjatë historisë së tij me normat që rrjedhin nga koncepti i tij për Zotin, botën dhe jetën.

c) Kultura e saj, fryti i ekzistencës së saj që rrjedh nga përpjekjet e saj në fushën e arteve dhe mendimit. Kjo kulturë nuk është ndërkombëtare, është shprehja e gjenialitetit kombëtar, e gjakut.

Machine Translated by Google

Kultura është ndërkombëtare për aq sa mund të arrijë shkëlqimi i saj, por me origjinë kombëtare. Dikush bëri një krahasim të bukur: si buka ashtu edhe gruri mund të jenë ndërkombëtare si artikuj konsumi, por
Ata mbajnë kudo vulën e tokës në të cilën janë rritur.
Secila prej këtyre tre trashëgimive ka rëndësinë e vet. Një popull duhet t'i mbrojë të treja. Më e rëndësishmja, megjithatë, është ajo shpirtërore e tij.
trashëgimi, sepse vetëm ajo mban vulën e përjetësisë, vetëm ajo zgjat nëpër të gjithë shekujt.

Grekët e lashtë nuk mbahen mend për shkak të fizikut të tyre – prej tij nuk ka mbetur asgjë tjetër përveç hirit dhe pasurive të tyre materiale, nëse do të kishin ndonjë, por për shkak të kulturës së tyre.

Një popull jeton në përjetësi nëpërmjet pikëpamjes së tij, konceptit të tij të nderit dhe kulturës së tij. Kjo është arsyeja pse udhëheqësit e kombit duhet të arsyetojnë dhe të veprojnë, jo vetëm sipas interesave fizike ose materiale të popullit, por edhe duke marrë parasysh nderin e tij historik, interesat e tij të përjetshme. Me fjalë të tjera, jo bukë, por nder me çdo çmim.

QËLLIMI PËRFUNDIMTARE I KOMBIT

A është jeta?

Nëse është jeta, atëherë mjetet që njerëzit përdorin për të siguruar jetën nuk çështje; edhe më e keqja është e mirë.

Prandaj, duhet të ngrihet pyetja. Cilat janë parimet që udhëheqin kombet në marrëdhëniet e tyre me kombet e tjera? A duhet të udhëhiqen ato nga instinkti shtazor, tigri brenda tyre, siç sillen peshqit në det apo kafshët në pyll?

Qëllimi përfundimtar nuk është jeta, por ringjallja. Ringjallja e popujve në emër të Shpëtimtarit Jezu Krisht. Krijimi, kultura, janë vetëm një mjet, jo një qëllim siç është besuar, për të arritur
këtë ringjallje. Është fryt i talentit që Perëndia mbjell në popullin tonë për të cilin duhet të japim llogari. Do të vijë një kohë kur të gjithë popujt e tokës do të ringjallen, me të gjithë të vdekurit e tyre.

Machine Translated by Google

dhe të gjithë mbretërit dhe perandorët e tyre, secili popull që ka vendin e vet para fronit të Perëndisë. Ky moment i fundit, "ringjallja nga të vdekurit", është momenti më fisnik dhe më sublim drejt të cilit një popull mund të ngrihet.

Kombi, pra, është një entitet që e zgjat ekzistencën e tij edhe përtej kësaj toke. Popujt janë realitete edhe në botën e poshtme, jo vetëm në këtë botë.

Shën Gjoni, duke rrëfyer atë që pa përtej tokës, thotë:

"Dhe qyteti nuk ka nevojë për diell, as për hënë që të ndriçojnë në të, sepse lavdia e Perëndisë e ka ndriçuar atë dhe Qengji është llamba e tij. Dhe kombet do të ecin në dritën e tij dhe mbretërit e tokës do të sjellin lavdinë dhe nderin e tyre në të."[1]

Dhe përsëri: "Kush nuk do të të frikësohet, o Zot, dhe nuk do ta madhërojë emrin tënd? Sepse vetëm ti je i shenjtë; sepse të gjitha kombet do të vijnë dhe do të adhurojnë para teje, sepse gjykimet e tua janë të dukshme."[2]

Neve rumunëve, popullit tonë, si çdo populli tjetër në botë, Zoti na ka dhënë një mision, një fat historik. Ligji i parë që një person duhet të ndjekë është ai i ndjekjes së këtij fati, përmbushjes së misionit të tij të besuar. Populli ynë nuk i ka lëshuar kurrë armët dhe nuk e ka braktisur misionin e tij, pavarësisht se sa e vështirë ose e gjatë ka qenë Rruga e tij e Golgotës. Edhe tani, para nesh shfaqen pengesa të larta sa malet. A do të jemi, pyes veten, brezi i dobët dhe frikacak që do të na e lërë nga duart, nën presionin e kërcënimeve, vijën e fatit rumun dhe do ta braktisë misionin tonë si popull në këtë botë?

MONARKIA DHE LIGJI I MONARKISË

1 (Apokalipsi, 21, 23-24).

2 (Apokalipsi 15,4).

Machine Translated by Google

Në krye të popujve, mbi elitën, gjendet monarkia.
Unë e refuzoj republikën.

Dikush ka takuar disa monarkë që ishin të mirë, disa shumë të mirë, të tjerë të dobët ose të këqij. Disa gëzuan nderime dhe dashurinë e popullit të tyre deri në fund të jetës së tyre, të tjerë u prenë kokat. Prandaj,
Jo të gjithë monarkët ishin të mirë. Megjithatë, vetë monarkia ka qenë gjithmonë e mirë. Nuk duhet ngatërruar njeriu me institucionin dhe të nxirren përfundime të gabuara.

Mund të ketë priftërinj të këqij; por a mund të konkludojmë, për shkak të kësaj, që Kisha duhet të shfuqizohet dhe Zoti duhet të vritet me gurë?

Sigurisht që ka monarkë të dobët dhe të këqij, por ne nuk mund ta heqim dorë nga monarkia për shkak të kësaj. Në bujqësi, herë pas here ka një vit të keq pas një viti të mirë, ose një të mirë dhe dy të këqij; megjithatë, askujt në botë nuk i ka shkuar ndërmend të heqë dorë nga bujqësia.

A bën një monark çfarë të dojë, qoftë i madh apo i vogël, i mirë apo i keq?

Një monark nuk bën atë që do. Ai është i vogël kur bën atë që i pëlqen dhe i madh kur bën atë që duhet. Për secilin
Zoti ka gjurmuar një vijë fati. Një monark është i madh dhe i mirë kur qëndron në atë vijë; ai është i vogël ose i keq, në masën që largohet nga kjo vijë fati ose i kundërvihet asaj. Ky, pra, është ligji i monarkisë. Ekzistojnë edhe vija të tjera që mund ta tundojnë një monark: vija e interesit personal ose ajo e një klase njerëzish ose grupi; vija e interesave të huaja (të brendshme ose të huaja).

Ai duhet t'i shmangë të gjitha këto vija dhe të ndjekë atë të popullit të tij. Stefan I Madhi ka shkëlqyer në histori për 500 vjet dhe rumunët e kujtojnë atë sepse ai e identifikoi veten në mënyrë të përsosur me fatin e popullit të tij. Mbreti Ferdinand, pavarësisht presionit nga interesat dhe ndikimet e jashtme, e vendosi veten në vijën e fatit të kombit; ai vuajti me të, sakrifikoi krah për krah me të dhe fitoi me të. Është në sajë të kësaj që ai është i madh dhe

i pavdekshëm.

Machine Translated by Google

BETEJA E TUTOVËS, 17 PRILL 1932

Vetëm katër muaj kishin kaluar që nga zgjedhjet në Neamt dhe ushtria e re legjionare u angazhua në një betejë të re. Në fillim të janarit 1932, një vend kongresmeni u shpall vakant në Tutova. [Shënim: qarku i Tutovës me Barlad si selinë e qarkut.]

E kisha peshuar situatën. Në zgjedhjet e mëparshme të përgjithshme, morëm vetëm 500 vota atje. Qarku ishte i dobët; por ai ishte i kufizuar nga qarqet më të forta të Covurluit, Cahulit dhe Tecuci-t, në mënyrë që të mund të sillnim lehtësisht legjionarët.

Më dukej se mund të fitonim, po mendoja për ndikimin që do të kishte një jehonë e një fitoreje të re. Dy fitore radhazi të brezit më të ri kundër të gjitha partive politike do ta kishin rritur ndjeshëm prestigjin e saj në sytë e vendit. Vendosa që babai im të kandidonte, pasi ai ishte më i nevojshëm për mua në lëvizje, si në Parlament ashtu edhe jashtë tij për organizim dhe propagandë. Zgjedhjet ishin caktuar për 17 mars. Më 9 janar dërgova një manifest në të gjithë qarkun. Babai im me një ekip të parë zgjedhor mbërriti më 10 janar. Pastaj erdhën ekipet nga Iasi, Tecuci, Beresti dhe Cahul.

Gjatë tre javëve të para, shpejtësia dhe trimëria e forcave të vogla legjionare kishin shkaktuar një rrymë simpatie në favorin tonë në të gjithë qarkun. Në një dimër të keq me borë të madhe dhe mot të ftohtë, partitë politike nuk mund të dilnin. Ato prisnin mot më të mirë. Por gjatë kësaj kohe, mbi kodra, përmes borës që arrinte deri në bel, përmes stuhive të forta, legjionarët udhëtonin nga fshati në fshat.

Rreth fillimit të shkurtit, luftimi i armikut u bë më i vështirë. Një koalicion liberalësh, fshatarësh kombëtarë, lupistësh [Shënim: Anëtarë të partisë së Dr. Lupu-së] dhe kuzistësh po na përballej me...

Machine Translated by Google

një egërsi që nuk e kishim hasur kurrë më parë. Qeveria përdori masa vërtet terroriste dhe shtypi hebraik na sulmoi me furi.

Ndjeva nevojën për përforcime të reja, kështu që dërgova rezervat e fundit nga Jasi, të udhëhequra nga Totu. Nuk kisha të tjerë përveç në Bukuresht dhe këto nuk mund të siguroheshin për shkak të mungesës së fondeve. Kështu që thirra një takim. takimin e legjionarëve dhe propozoi një hap heroik: që të niseshin në këmbë nga Bukureshti në Bariad, një distancë prej gati 200 miljesh, duke u shpjeguar atyre se ky marshim do të kishte më shumë rëndësi për fitorja jonë më e madhe se 100,000 manifeste. Vetëm kjo do të përbënte një fjalim të madh heroik drejtuar nga legjionarët rumunëve të Tutovës.

Legjionarët e pritën me entuziazëm sugjerimin tim. Një javë më vonë, një ekip prej rreth 25 vetash, i udhëhequr nga Stelescu, Caratanase dhe Doru Belimace, u nisën nga Bukureshti në këmbë për në Tutova. Në fund të një marshimi dhjetëditor nëpër mot të stuhishëm, ata mbërritën në Bariad ku u pritën ngrohtësisht nga e gjithë populli. Por persekutimi ishte përshkallëzuar në një tension shkatërrues. Z. Argetoianu, Ministri i Punëve të Brendshme, dërgoi xhandarët Kolonel Ignat me forca të mëdha dhe urdhëroi që të transportonin legjionarët jashtë qarkut të Tutovës me barela. Ishte e pamundur që ekipet e vogla të përparonin më tej. Kështu që formova dy ekipe të forta nën komandën e Victor Silaghi-t dhe Stelescu-t, të cilat, duke mbështetur njëra-tjetrën, duhet të përparonin në vijën Puesti-Dragomiresti, duke mbështetur babanë tim. Dërgova një ekip tjetër më të vogël në drejtim të Bacanit. Këto dy ishin të vetmet rrugë që mbetën të pashqyrtuara. Ato përbënin gjysmën verilindore të qarkut.

Gjysma tjetër, jugu, ishte punuar në mënyrë të mjaftueshme nga babai im, kryetari i qarkut, z. D. Popescu, Victor Silaghi, Teodor Tilea dhe Ion Antoniu, me ekipet e para.

Dy ekipet në Veri përparuan gati 30 milje, duke luftuar të ftohtin e acartë dhe duke përfunduar me disa të plagosur, ndër të cilët edhe Tocu. Në pjesën veriore të qarkut ata u përballën me ushtarë të mëdhenj. kontingjente xhandarësh. Ekipet u barrikaduan në papafingo të një shtëpie të braktisur ku rezistuan për 48 orë pa ngrohje, ushqim apo ujë. Në fund ata arritën të tërhiqeshin.

Machine Translated by Google

përmes një marshimi të vështirë gjatë natës, të ekzekutuar në kushte vërtet heroike, vetëm për shkak të këmbënguljes kokëfortë të Victor Silaghi-t në inkurajimin e legjionarëve të rraskapitur, të uritur dhe të ngrirë për të rezistenca e fundit e mundshme.

Ky fëmijë jetim, djali i priftit rumun Silaghi nga Careii Mari, i cili u vra nga hungarezët në vitin 1918 në kushte tragjike, luftoi me trimëri.

Më në fund, këto ekipe u rrethuan nga forca superiore, u kapën dhe u sollën në Bariad. Babai im u arrestua dhe u mbyll në një burg regjimenti.

Ekipi i tretë u shkatërrua plotësisht në betejën e Bacanit. Atje, në një luginë para se të hynte në fshat në mbrëmje, u sulmua nga një kontingjent i madh xhandarësh. Udhëheqësi i ekipit, legjionari Lascar Popescu, i goditur në kokë me pushkë, ishte i pari që ra pa ndjenja në një pellg gjaku. Legjionarët e tjerë refuzuan të tërhiqeshin. Ata kundërsulmuan me gjoks të zhveshur, pa asgjë në duar, duke u përpjekur të hynin në fshat.

Një nga një të gjithë ranë pa ndjenja. I fundit në këmbë, sulmoi vetëm. Nën goditjet, ai ra në gjunjë, u ngrit, sulmoi përsëri. Ai ra pranë shokëve të tij. I gjithë ekipi ishte i pa ndjenja në një pellg gjaku. Prej andej u zvarritën nëpër dëborë nga xhandarët, për më shumë se një milje deri në postin e xhandarëve në fshat. Në orën 1 të natës, një kalorës i solli lajmin Bariadit për atë që kishte ndodhur në Bacani. Ekipi nga Iasi i udhëhequr nga Totu, i cili mbërriti në Barlad atë mesnatë, u nis menjëherë në këmbë për të ndihmuar shokët e tyre të plagosur. Pas një beteje nga ora 3:30 deri në orën 5 të mëngjesit, gjatë së cilës xhandarët qëlluan me të gjitha armët e tyre, legjionarët pushtuan postin e xhandarëve, duke gjetur brenda, ende pa ndjenja dhe të shtrirë në tokë, shokët e tyre të rënë në betejën e Bacanit. Ata i çuan në spitalin në Barlad.

Por gjërat nuk u ndalën këtu. Hebraizmi nisi një fushatë të madhe shtypi, duke na sulmuar me cinizëm dhe padrejtësi të neveritshme. Një valë gënjeshtrash, fyerjesh dhe shpifjesh erdhi drejt nesh. Të gjitha politikat... Grupimet u bashkuan për të na nxjerrë jashtë betejes.

Machine Translated by Google

SHPËRBËRJA E DYTË E ROJËS MARS 1932

Të shkelmuar nga xhandarët, të sulmuar nga shtypi hebraik, u goditëm nga një shpërbërje e re e Gardës e urdhëruar nëpërmjet një vendimi të thjeshtë ministror. Edhe pse ishim brenda kornizës së ligjshmërisë së plotë, qeveria Iorga-Argetoianu, në kundërshtim me ligjet dhe Kushtetutën, e shpërbëu Gardën në mënyrë arbitrare. Selitë tona në të gjithë vendin u pushtuan përsëri dhe u mbyllën me dry, shtypshkronja në Iasi u mbyll. Të sulmuar në shtyp, u vumë në një pozicion të pamundur për të mos qenë në gjendje të mbroheshim, pasi të gjitha botimet tona ishin pezulluar. Në Parlament u përpoqa të flisja, por u pengova nga zhurma e shumicës, e cila nuk më lejoi të mbrohesha.

Megjithatë, kandidatura në Tutova nuk mund të ndalej. Ekipi nga Bukureshti u përjashtua nga qarku. Po kështu edhe të tjerët, një nga një. Ekipi ynë i Jasit prej rreth 30 vetash, nën drejtimin e Totut... komanda, ndërsa po çohej në depo për të njëjtin operacion evakuimi, theu kordonet dhe pushtoi sallën e pritjes në të cilën, e barrikaduar, rezistoi për 24 orë, derisa u bë
u la jashtë loje me gaz. Në fund u ngarkua në tren dhe u nxor jashtë qarkut. Vetëm Ibraileanu, Nutu Esanu dhe babai im, i cili u arrestua, mbetën në qytet. Persekutimi më pas u ndryshua në fshatrat. Fshatarët, mësuesit e shkollave dhe priftërinjtë u arrestuan dhe u rrahën; shtëpitë e tyre u plaçkitën. Zgjedhjet u shtynë për një muaj, deri më 17 prill.

Babai im u lirua. Legjionarët e moshuar erdhën në qytet për të hyrë në betejë: Hristache Solomon, Kolonel Cambureanu, Ventonic, Ifrim, At Isihie, Peceli, Potolea, etj. I caktova në sektorë të ndryshëm. Secili u zhvendos në postin e tij nën mbulesën e natës. Ekipet tona nga qarqet fqinje hynë përsëri në Tutova në disa pika. Ekipi i Gh. Costea kaloi lumin Barlad.

Machine Translated by Google

lumë, uji u arrinte deri në fyt, sepse të gjitha rrugët patrulloheshin; ata mbërritën në qendrën e votimit të lagur që pikonte nga uji.

Më 17 prill në mëngjes filloi votimi, i cili vazhdoi deri natën vonë. Më 18 prill, në orën 5 të mëngjesit, u shpall fitorja e legjionarëve: 5,600 vota; Liberalët: 5,200; Fshatarët Kombëtarë: 4,000; grupet e tjera: më pak se 2,000; Kuzistët: 500 vota.

Kjo fitore e dytë legjionare, kundër koalicionit të të gjithë politikanëve rumunë, u fitua falë guximit dhe vullnetit të hekurt të legjionarëve, përmes heroizmit dhe gjakut të tyre, duke sfiduar pengesat, fyerjet, goditjet dhe persekutimet, kishin ngjallur në të gjithë vendin një entuziazëm të papërshkrueshëm.

Zgjedhjet e reja të përgjithshme

KORRIK 1932

Babai im u validua ditën e fundit të seancës parlamentare.
Por pushimi ynë zgjati vetëm një javë, sepse qeveria Iorga kishte rënë. U formua një qeveri kombëtare fshatare, e kryesuar nga Z. Vaida.

Të rraskapitur fizikisht dhe financiarisht, ne u futëm në një betejë të re. Kjo ishte qershori i vitit 1932. Që nga 15 dhjetori 1929 kishim qenë në një luftë të vazhdueshme: dhjetor 1929 - prill 1930, fushatat në Covurlui, Cahul, Turda, Tecuci; vera e vitit 1930, përgatitja, pastaj ndalimi i marshimit në Besarabi, i ndjekur nga burgosja ime deri në atë vjeshtë; në tetor dhe nëntor ishim në Maramures - atë dimër të burgosur përsëri; pranvera e vitit 1931, beteja që parapriu zgjedhjet e përgjithshme; vera e vitit 1931, zgjedhjet në Neamt; dimri i vitit 1932, zgjedhjet në Tutova; dhe tani ishim përsëri gati për zgjedhjet e përgjithshme. Pavarësisht të gjitha këtyre luftimeve, ne vazhduam punën organizative në pjesën tjetër të vendit. Një vit më parë, ne u regjistruam në listat zgjedhore në 17 qarqe, këtë vit u regjistruam në 36. Të gjitha

Machine Translated by Google

Partitë politike u angazhuan në të njëjtat grindje, plot intriga, për emërtimin e kandidatëve të tyre. Kjo zgjati një javë të tërë. Por unë, vetëm, brenda një nate i rregullova të gjitha listat tona të kandidatëve në 36 qarqe. Askush midis legjionarëve nuk zihet për vendin e tij në listë; nëse ka ndonjë gjë, ai kërkon të vendoset i fundit.

Problemi i vështirë për ne është çështja e parave. Shumica e qarqeve kanë qenë në gjendje të përballojnë shpenzimet e tyre nga kontributet e legjionarëve. Të tjerët jo. Më duheshin 50,000 lei vetëm për të mbuluar taksat zgjedhore. Eca si i hutuar deri ditën e fundit. Provova një, provova një tjetër. Asgjë.

Shkova ta takoja z. Nichifor Crainic, drejtorin e Calendarul ("Kalendari") me shpresën se ai mund të kishte para, por më kot.
Me ditarin e tij, i cili botohej prej pesë muajsh, ai mbështeti luftën tonë, duke ndjekur hap pas hapi trimërinë e ekipeve tona legjionare; megjithatë, ai nuk mundi të na ndihmonte financiarisht.
Më në fund, mora hua nga Pihu dhe Caranica, të cilët, duke vrapuar tek të gjithë maqedonasit, gjetën shumën e nevojshme. Disa qarqe mbështeteshin nga qarku i Focsanit dhe Ilristache Solomon.

Fushata filloi. Një persekutim i ri ra mbi radhët tona.

Duke qenë të shpërndarë në një front të gjerë, radhët tona të holla u sulmuan kudo me dhunë. Legjionarët Savin dhe Popescu u plagosën në Tighina. Në Barlad, dhjetëra mësues dhe priftërinj u zvarritën në bodrume dhe u keqtrajtuan me urdhër të z. Georgescu-Barlad. Në Vaslui, ekipet tona të vogla u plagosën. Po kështu në Podul-Iloaiei dhe në të gjithë qarkun e Iasit. Në Focsani, i moshuari Hristache
Solomoni, inxhinieri Blanaru dhe dhjetë të tjerë u sulmuan me urdhër të avokatit Neagu nga banda të armatosura të Fshatarëve Kombëtarë në fshatin Vulturul. Legjionarët ranë përtokë të plagosur nga shkopinj dhe thika. Vetëm një mbeti në këmbë si një mal, Hristache Solomon, të cilin askush nuk guxonte ta prekte deri atëherë. Ai e mbrojti veten me forcë, por në fund, ra në mes të rrugës, i mposhtur nga goditjet. Atje në tokë u godit me shkopinj në kokë nga këto bisha që gjithmonë bënin çështje - atëherë siç bëjnë tani - të ligjshmërisë, metodave të civilizuara, lirisë, etj. Garda mori 70,000 vota, dyfishi i vitit të kaluar. Qarqet e Cahul, Neamt, Covurlui

Machine Translated by Google

dhe Tutova, ku kandidoi babai im, doli më e forta. Pastaj pasoi Campul-Lung me Motën; pastaj Turda, Focsani, Ismail, Tighina. Ne fituam pesë vende dhe tani duhet të bëjmë zgjedhjet tona për t'i mbushur ato. Unë qëndrova në Cahul, në mënyrë që të lejoja Nutu Esanu të hynte në Parlament. Vendosa që babai im të qëndronte në Barlad në mënyrë që të lejonte Stelescun, një student 25-vjeçar, të hynte në Parlament; kështu doja t'u jepja të rinjve të vendit inkurajim dhe një stimul. Megjithatë, besimi dhe dashuria që i tregova këtij të riu nuk m'u kthyen. [Shënim: Autori i referohet këtu Stelescu-t tradhti e ardhshme e shokëve të tij legjionarë.]

NË PARLAMENT PËR HERËN E DYTË

Gjatë gjithë kohës në Parlament luftova kundër qeverisë dhe masave të saj, të cilat i konsideroja në kundërshtim me mirëqenien e popullit rumun, ashtu siç në fakt kisha luftuar edhe të gjitha masat e mëparshme. administrata që ndërronin drejtimin e shtetit. Vendi nuk kishte çfarë të priste nga të gjitha këto qeveri. Atje nuk po farkëtohej asgjë me mend për të ardhmen e popullit tonë. Të gjitha Masat dhe ligjet ishin vetëm disa lehtësime që zgjatën nga dita në ditë ekzistencën e hidhur dhe të trishtueshme të vendit tonë.

Kur isha në Grivita, punëtorët rumunë u qëlluan me urdhër të Ministrisë së Punëve të Brendshme, i sëmurë në thellësi të zemrës nga qëndrimi i prokomunistëve brenda Partisë Kombëtare Fshatare që po duartrokisnin hapin e qeverisë, mora podiumin dhe e konsiderova detyrën time të flisja si më poshtë: "është keq që punëtorët e pafat dolën në rrugë, por do të ishte më keq nëse ata dhe populli ynë, përballë padrejtësisë që bërtet deri në qiell, nuk do të dilnin, por do të ulnin kokën me dorëzim nën zgjedhën, duke e lënë vendin në duart e disa politikanëve shfrytëzues. [Shënim: Autori flet këtu për grevën e punëtorëve në

Machine Translated by Google

Fabrika Grivita Rafiway në Bukuresht më 4 shkurt 1933 nën administratën Nacional-Fshatare.]

Po citoj këtu nga Procesverbali Zyrtar i kësaj seance:

"Z. Corneliu Zelea Codreanu.. Z. President, kolegë kongresmenë! Në emër të grupit të cilit i përkas, kërkoj që përveç hetimit që normalisht bëhet nga autoritetet kompetente, të kryhet edhe një hetim tjetër parlamentar, i përbërë nga përfaqësues të grupeve të ndryshme politike në këtë Parlament. E kërkoj këtë sepse dyshoj në vërtetësinë e deklaratës së Z. Ministër i Punëve të Brendshme; dyshoj për një arsye shumë të mirë. Më 24 janar, kur studentët rumunë, nacionalistë dhe të krishterë, shkuan te varri i ushtarit të panjohur për të vendosur një kryq, Sigurimi i Shtetit i kishte zbuluar një gazete në Bukuresht informacionin se ai veprim ishte organizuar dhe financuar nga Moska."

"Nëse informacioni që keni, në lidhje me çështjen Grivita, vjen gjithashtu nga një burim i tillë, atëherë e kuptoj shumë mirë se sa të drejtë keni që ndërmerrni hapa të kësaj natyre, siç bëtë dje dhe sot."

(Duartrokitje nga bankat e 'Rojes së Hekurt' dhe ato të Partia Fshatare e Dr. Lupu-së).

Së dyti, dua të deklaroj se unë, si dhe të gjithë njerëzit me mendje të shëndoshë në këtë vend, nuk kam frikë nga komunizmi apo bolshevizmi. Ne kemi frikë nga diçka tjetër, nga fakti që ata punëtorë nuk kanë asgjë për të ngrënë; ata janë të uritur."

(Duartrokitje nga bankat e 'Rojes së Hekurt' dhe ato të Partia Fshatare e Dr. Lupu-së).

"Disa nga këta punëtorë fitojnë vetëm 1,100 lei në muaj dhe kanë 5, 6, 7 fëmijë."

Dr. V. Lupu: "Është e vërtetë."

Z. Corneliu Zelea Codreanu: "Duke pasur 5, 6, 7 fëmijë, paga të tilla nuk u mjaftojnë as për bukën e përditshme, unë, nga ana tjetër, kam frikë edhe nga diçka tjetër: nga etja e tyre për drejtësi."

Dr. N. Liipu: Shumë mirë!

Corneliu Zelea Codreanu: "Prandaj, do të duhet të plotësoni këto dy nevoja: urinë dhe etjen për drejtësi,"

Machine Translated by Google

(Duartrokitje nga bankat e 'Gardës së Hekurt' dhe ato të Partisë Fshatare të Dr. Lupu-së) "dhe ky vend do të gëzojë rend të plotë."

(Mbledhja e së enjtes, 16 shkurt 1933. Monitori zyrtar 41 i 23 shkurtit 1933)

Një nga vështirësitë që pengon aktivitetin parlamentar janë mijëra kërkesat drejtuar ministrive për ndërmjetësime të një lloji. Kjo përbën një ndëshkim të vërtetë për ne nga zgjedhësit tanë.

(1) sepse parlamentarët duhet të humbasin pjesën më të madhe të kohës së tyre duke përmbushur këto kërkesa. Ky sistem është i rrezikshëm për jetën e një organizate, sepse paralizon të gjithë aktivitetin e saj; mund ta humbasë të gjithë betejën. Duhet të braktisësh fatin e vendit tënd për t'u shërbyer mbështetësve të tu. Pas një kohe vura re se nuk kishte legjionarë midis atyre që vinin tek unë me kërkesa të tilla. Të gjithë ishin ose lypës profesionistë ose kundërshtarë të dërguar posaçërisht që kërkonin të na paralizonin.

(2) ky sistem na vendosi në një pozicion të ndjeshëm, duke u përballur me burrat me të cilët po luftonim dhe duke kërkuar favore prej tyre. Për këto arsye, unë personalisht refuzova të ndërhyja për askënd. Gjatë gjithë shërbimit tim në Parlament, nuk i kërkova asgjë asnjë ministri.

Një kategori tjetër përbëhej nga ata që vinin të na kërkonin para. Nga qindra që trokisnin në dyert tona çdo ditë, nuk kishte legjionarë. Disa ishin vërtet të sëmurë ose të rënë në fatkeqësi, por disa e shndërruan këtë sistem në një profesion të vërtetë.

Më në fund, grupi ynë ishte një organizatë e vogël, në formacion, në lëvizje, në betejë të vazhdueshme. Kjo kërkonte veçanërisht nga unë vëmendje të pandërprerë ndaj të gjitha lëvizjeve të armikut; përfshinte zbulimin dhe pengimin e planeve të armikut, fitimin dhe organizimin e pozicioneve të reja, me fjalë të tjera, një mbikëqyrje të përhershme, ditë e natë, të fushave të betejës në të gjithë vendin. Por para çdo gjëje tjetër vinte mbikëqyrja e edukimit legjionar, në mënyrë që të mos zgjoheshim dhe të gjenim veten duke u shndërruar gradualisht në një kategori politike të infeksionit moral nga e cila nuk do të ishim në gjendje të çliroheshim dhe në të cilën shpirti legjionar do të vdiste.

Machine Translated by Google

Parlamenti më hoqi kohën që më duhej vërtet për udhëheqje.

GJENDJA E ORGANIZATA LEGJIONARE NË 1932-1933

Në vjeshtën e vitit 1932 dhe dimrin e vitit 1933, legjionarët mund të merrnin frymë. Tre vjet e gjysmë luftimesh kishin mbaruar. Këta të rinj tani meritonin pushimin e tyre. Kishin kaluar pothuajse dy vjet që kur unë u vendosa në Bukuresht.

Në Jasi, për të zënë vendin tim, Banea, i ndihmuar nga Totu, Cranganu, Tasca dhe Stelian Teodorescu, qëndroi për të trajtuar çështje që kishin të bënin me studentët, shtypshkronjën, Shtëpinë tonë etj. Grupi i studentëve legjionarë u rrit, duke përbërë tani më shumë se gjysmën e studentëve militantë.
Në Kluzh, një fillim i shëndetshëm drejt organizimit u arrit nga Banica Dobre; po kështu në Cernauti me Lauric, i cili ishte legjionar.
Jeta po lulëzonte bukur nën udhëheqjen shpirtërore të Profesor Traian Braileanu-t, rreth të cilit u mblodhën Profesor Toppa dhe të tjerë. Në të gjithë Bukovinën, rryma legjionare dhe
Organizata po rritej nën komandën e aftë të veteranit dhe nacionalistit të shquar Vasile lasinschi. Në Kishinau punonin Tudorache dhe Serghie Floreseu; Në Oradea Mare, losif Bozantan.

Të rinjtë e rritur në Vëllazëritë e Kryqit ishin të përgatitur në kohën kur hynin në universitet. Një gazetë nacionaliste me guxim të madh dhe drejtim të shkëlqyer kishte filluar botimin në Bukuresht, Calendarul ("Kalendari") nën drejtimin e z. Nichifor Crainic dhe me bashkëpunimin e një grushti intelektualësh të kryesuar nga Profesor Dragos Protopopescu. Kjo gazetë po hapte, me guxim, një rrugë të re dhe të gjerë në botën intelektuale rumune, përgjatë të krishterëve.

Machine Translated by Google

dhe vijë nacionaliste. Artikujt e zotit Crainic ishin veçanërisht të shtëna me topa që shkaktuan shkatërrime brenda radhëve të armikut. Brenda lëvizjes studentore në kryeqytet, legjionarët zinin vijat e para. Traian Cotiga mbante presidencën e qendrës studentore, e cila kishte një komitet legjionarësh.

Një kthesë u ndje midis të rinjve intelektualë të kryeqytetit. Ndërgjegjja e tyre ishte e zënë me problemet e mëdha që ndikonin në jetën e kombit tonë. Një grup talentesh që gravitonte rreth revistës së re Axa ("Boshti") me Polichroniade, Vojen, Constant, iu bashkuan radhëve të legjionarëve, ndërsa të rinj të tjerë të shquar si Profesor Vasde Cristescu, Vasfie Marin, Profesor Viadimir Durnitrescu, inxhinieri Virgd Ionescu, profesori Radu Gyr, avokati Popov, piktorët Basarab dhe Zlotescu, të gjithë shumë të talentuar dhe entuziastë, punuan sipas vijave të ideologjisë legjionare.

Rinia e shëndetshme maqedonase, e pastër si lot dhe e guximshme, na afrohej gjithnjë e më shumë. Megjithatë, menduam se nuk ishte e mençur që masa e maqedonasve në Katërkëndësh [Shënim: Disa qarqe në Dobrogea jugore e aneksuar nga Rumania në fund të Luftës Ballkanike në vitin 1913.] të pranohej në Gardë, sepse, e zhvendosur kaq kohët e fundit në vend, do ta ekspozonim atë ndaj shumë njerëzve. persekutime. Megjithatë, të rinjtë universitarë maqedonas, në tërësi, iu bashkuan lëvizjes legjionare. Në krye të këtyre të rinjve maqedonas ishin tre burra të shquar të kulturës:
Papanace, Caranica dhe Sterie Ciumeti.

Me dy të parët konsultohesha shpesh, të dy kishin gjykim të admirueshëm të mbështetur nga pastërti e paqortueshme dhe sinqerisht, dashuri e guxim i madh.

Nuk besoj se që nga viti 1931 ka kaluar një ditë pa u takuar me ta. Gjatë kësaj kohe persekutimi, diskutuam për orë të tëra goditje pas goditjeje, padrejtësi pas padrejtësie, tradhti pas tradhtie. Çdo lajm për një torturë të re ndaj një legjionari ishte një...
thikë që na shpon zemrat.

Dhimbja që përjetuam për të gjithë legjionarët e keqtrajtuar na mundoi shpirtrat; dhe veçanërisht pamundësia për të parë përpara ndonjë shpresë për drejtësi.

Machine Translated by Google

Sterie Ciumeti jetonte me mua ditë e natë. Ai ishte një i ri me drejtësi të madhe dhe besnikëri të një qeni. Ai u bë kryearkëtari i Gardës. Gjatë gjithë ditëve të tij - sa të ketë - ai do të mendojë vetëm për Gardën, do të shqetësohet dhe do të veprojë vetëm për Gardën, nuk do ta jetojë jetën e tij për asgjë tjetër përveçse për Gardën.

Në pika të ndryshme të vendit u shfaqën elementë të tjerë me vlerë: Dr. Pantelimon, At Ionescu Duminica, Dr. Augustin Bidian në Sibiu; At Georgescu-Edincti, rrëfimtari shpirtëror i studentëve, një luftëtar veteran, kapiten Ciulei në Bacau, Aristotel Gheorghiu, gjithashtu veteran, që komandonte në Ramnicul-Sarat; në Brada, Ion Iliescu; në Konstancë, Seitan; At Doara dhe Victor Barbulescu në Valcea; Profesorët Vintan, Ghenadie dhe Duma në Timisoara; dhe legjionarët veteranë, profesorët Nicolae Petrascu, Horia Sima, avokati Iosif Costea, Colhon dhe të tjerë, të cilët tani kanë poste komanduese në pjesë të ndryshme të vendit.

Bukureshti është i ndarë në sektorë [Shënim: Secili prej pesë sektorëve të mëdhenj mban emrin e një ngjyre: Jeshile, e Verdhë, e Kuqe, Blu dhe e Zezë.] dhe ne filluam të organizoheshim brenda tyre. Kishte dy burra të mirë në sektorin Jeshile dhe Blu, Nicolae Constantinescu dhe Doru Belimace, dy karaktere të forta, dy mendje të forta, Doru Belimace ishte një nga studentët më të shquar në Fakulteti i Letërsisë; Nicolae Constantinescu, i cili zotëronte një formim të shquar ekonomik, ishte student në Akademinë Tregtare. Së shpejti, të dy do të provonin cilësi imponuese të besimit dhe trimërisë legjionare.

Gjatë kësaj periudhe, u krijua edhe grada e parë legjionare nga urdhri i mëposhtëm i ditës së 10 dhjetorit 1932:

A) Grada e parë superiore, e quajtur Komandant Legjionar, vendoset në hierarkinë legjionare. Duke pasur parasysh sakrificën, punën, heroizmin, besimin, kapacitetin dhe vjetërsinë e tyre, legjionarët e mëposhtëm avancohen në gradë, sipas rendit alfabetik:
Banea Ion, kandidat doktorature në mjekësi; Belgea Ion; Blanaru Ion, inxhinier; Dumitrescu Ion, prift; Ionescu Andrei; Silaghi Victor, avokat; Steleseu Mihail, kongresmen; Totu Nicolae, student; Traian Cotiga, student; Tanase Antohi, zejtar.

Machine Translated by Google

B) Të gjithë legjionarët e serive 1927 dhe 1928 që kanë dhënë betimin e tyre dhe janë ende në radhët aktive të Legjionit, me anë të kësaj gradohen në gradën e Ndihmës së Komandantit të Legjionit.

Nënshkruar: Corneliu Zelea Codreanu.

Të tjerët, më të shtyrë në moshë, u zhvendosën në Senati i Legjionit dhe Këshilli Superior i Legjionarëve.

Machine Translated by Google

Ushtari politik, pjesët II dhe III,

Derek Holland

Machine Translated by Google

PJESA E DYTË: NEVOJA PËR USHTARIN POLITIK.

Kur një komb ngrihet me zjarr për të luftuar për lirinë e tij dhe nder, është gjithmonë një pakicë që e shkarkon vërtet shumicën.

Rënia e Perëndimit (Oswald Spengler)

Në ballë të betejës kundër forcave të së Keqes që përmbytin të gjithë globin në një oqean ndyrësie, korrupsioni dhe tradhtie janë lëvizjet e ndryshme nacionaliste të Evropës. Në Britani, e vetmja forcë e organizuar është Fronti Kombëtar, por edhe ai bëri gabime mjaft themelore në vitet shtatëdhjetë në lidhje me atë që ishte e nevojshme për të shpëtuar vendin tonë. Diskutimi ishte gjithmonë nëse duhej të organizonim një marshim këtu apo atje; nëse duhej të luftonim në këto zgjedhje apo në ato; nëse mund të bënim diçka për të përmirësuar 'imazhin' tonë. Këto diskutime ishin po aq të dobishme sa të debatohej se kush mund të kishte çfarë shezllonje në Titanik. Sigurisht, emri ynë u bë më i njohur, megjithëse metoda të tjera do ta kishin arritur këtë gjithashtu; mbetet se e gjithë koha, paratë dhe energjia jonë nuk e ndaluan mbërritjen e një emigranti të vetëm; nuk e ndaluan mbylljen e një fabrike të vetme; nuk e ndaluan përdhunimin, fizik dhe shpirtëror, të Atdheut tonë.

Dështimi ynë ishte i thjeshtë, por vendimtar. Nuk ishin dhe nuk janë politika, doktrina apo aktivitete ato që na duhen - megjithëse të rëndësishme janë këto gjëra në skemën e përgjithshme politike të gjërave - por një Tip i Ri Njeriu që do të jetojë mënyrën nacionaliste të jetës çdo ditë, i cili do të veprojë si një dritë dhe frymëzim për ata britanikë përreth tij që janë të dëshpëruar nga situata jonë. Partitë e tjera të diskredituara u kanë ofruar politika dhe doktrina popullit tonë për breza, por me çfarë efekti? Për britanikun mesatar, pse duhet të ketë qenë NF ndryshe nga të tjerët? Nëse duam të kemi sukses, duhet të godasim thelbin e çështjes: populli ynë ka nevojë si shembull dikë që praktikon atë që predikon. Këtë shembull ne e quajmë Ushtari Politik.

Çfarë është në të vërtetë Ushtari Politik?

Nëse shikojmë periudhën më të lartë të historisë evropiane, mund të identifikojmë lehtësisht llojin e burrave që mishërojnë ose shprehin shpirtin.

Machine Translated by Google

për të cilat kombi ynë ka kaq shumë nevojë.

Në Greqinë e lashtë jetonin spartanët, një popull i ashpër dhe shumë i disiplinuar që ka hyrë në histori kryesisht për shkak të qëndrimit të tyre heroik në betejën e Termopileve. Ishte këtu që
300 spartanë, të udhëhequr nga Mbreti i tyre Luftëtar, Leonidas, u përballën me 100,000 trupa persiane nën Perandorin Darius; në vend që të tkurreshin nga frika ndaj një përballjeje kaq të madhe, spartanët kënduan me krenari himnin e tyre të betejës, Këngën e Kastorit, dhe më pas vdiqën në një enë zjarri dhe gjaku. Edhe pse spartanët humbën, janë ata që Historia i kujton.

Në Romën e lashtë, ishte centurioni romak, aftësitë ushtarake dhe përkushtimi i të cilit ndaj Romës së Përjetshme, ndaj Pax Romana-s, e çuan atë në ndërtimin e një prej perandorive më të mira dhe të mirërregulluara në historinë botërore dhe, si pasojë, na la kaq shumë për të çmuar në trashëgiminë tonë.

Në Evropën mesjetare ekzistonte Kryqtari i Krishterë, përkushtimi i të cilit ndaj idealeve të Asketizmit dhe Kalorësisë mishëronte aq shumë Evropën, Lindjen dhe Perëndimin, saqë edhe sot 'sjellja kalorësiake' konsiderohet si një formë e lartë lavdërimi. Këta kalorës, një bashkësi mbikombëtare e nxjerrë nga një kulturë e vetme, u përshkruan nga Papa Urban II si ata "të gatshëm të nxitojnë kudo që shpërthen lufta, duke sjellë tërbimin e armëve të tyre për të mbrojtur Nderin dhe Drejtësinë".

Në shekullin tonë, ndoshta shembulli më i shquar i Ushtarisë Politike ishte Garda e Hekurt Rumune, Lëvizja Legjionare, e themeluar dhe e formuar nga gjenialiteti i Corneliu Codreanu-t.

Fryma që gjeneroi kjo lëvizje ishte aq e fortë, aq gjithëpërfshirëse, saqë në 15 vitet e saj të shkurtra të ekzistencës infektoi një popull të tërë.

Edhe sot, autoritetet komuniste i denoncojnë Legjionarët, aq të frikësuar janë nga fuqia e tyre shpirtërore dhe frymëzuese - një fuqi që rritet ndërsa mundi i rëndë i Evropës Lindore Marksiste vret gjithçka që prek.

Por Evropa nuk ka monopol mbi Ushtarët Politikë dhe të gjithë popujt dhe kulturat kanë potencialin për të prodhuar këtë lloj njeriu, secili i përshtatshëm për rrethanat e tij të veçanta. Merrni për shembull
Garda Revolucionare Islamike në Iranin e Mullahëve. Nuk është e nevojshme të biesh dakord me ndonjë ose të gjitha qëllimet e tyre për të vlerësuar dhe respektuar guximin e tyre. Besimi i tyre në Kauzën e tyre është aq i fortë saqë ata do të vrapojnë nëpër fusha të minuara të paarmatosur për të sulmuar armikun.

Machine Translated by Google

pozicione; idealet e tyre janë aq gjithëpërfshirëse saqë do të drejtojnë kamionë-bomba në kampet armike duke e ditur shumë mirë se vdekja është e pashmangshme. Nëse kanë të drejtë apo jo, kjo nuk është çështje, por është e qartë se kjo fuqi, kjo përbuzje për vdekjen, është lënda nga e cila bëhen fitoret. Kjo fuqi nxiti luftën e Jankeve.
makinën nga Libani - ndërsa trupat amerikane luftonin për siguri pune, një paketë page dhe një pension, kundërshtarët e tyre në Gardën Revolucionare luftonin për një Ideal, një të pavarur,
Irani iranian. Duhet të mësojmë se fuqia e idealizmit është përtej çdo llogaritjeje.

Kur i shohim shembujt e paktë që kam përmendur, një gjë do të jetë menjëherë e qartë për shumicën e lexuesve - domethënë, se të gjithë janë luftëtarë, ushtarakë. Megjithatë, do të ishte plotësisht
është gabim të besosh se ky aspekt, ushtria, është aspekti më i rëndësishëm, ose edhe një nga aspektet më të rëndësishme. Emëruesi i përbashkët që i lejon të gjithë këta burra të vendosen në
E njëjta kategori, pavarësisht dallimeve të tyre të dukshme, është fakti se ata ishin të frymëzuar nga një ideal shpirtëror dhe fetar që dominonte plotësisht jetën e tyre. Asgjë nuk vinte midis tyre dhe Idealit.
Ata ishin të gatshëm të sakrifikonin çdo gjë për fitoren e Idealit të tyre. Nëse, për ndonjë arsye, Kauza e tyre do t'u ishte mohuar, jeta e tyre do të kishte pushuar së pasuri kuptim.
kishin ndonjë rëndësi. Ata ishin luftëtarë të shkëlqyer sepse brenda tyre digjej një flakë, një zjarr që mund të shuhej vetëm kur merrnin frymën e tyre të fundit, të vdekshme. Ishte një flakë që
armiqtë shpesh nuk i zotëronin ose nuk i kuptonin, por që i kishin frikë dhe i respektonin. Është ajo flakë, ajo frymë e zjarrtë, të cilën duhet ta ringjallim nëse Kultura jonë do të ketë një të ardhme të denjë për të
emër. Nëse kjo rezulton të jetë përtej aftësive tona, atëherë të gjitha arritjet tona materiale, shkenca dhe teknologjia jonë, madhështia jonë intelektuale do të zbulohen si krejtësisht të padobishme, për pjesën më të madhe.
Gjëja e rëndësishme në jetë është Vullneti për të jetuar. Nëse ky Vullnet mungon tek njerëzit tanë, asnjë shkencëtar dhe asnjë pajisje nuk do të na shpëtojë.

Është detyra e Ushtarit Politik të promovojë Vullnetin për të jetuar duke zbuluar natyrën e vërtetë të jetës - në kundërshtim me makthin materialist të këtij shekulli që gabimisht merret si "jetë" -
dhe duke jetuar këtë jetë. Për ta bërë këtë, Ushtari Politik duhet t'i nënshtrohet një Revolucioni Shpirtëror, një revolucioni të brendshëm që i udhëzon, drejton dhe përshkon jetën. Kur kjo të jetë arritur

Machine Translated by Google

Në thelb, Ushtari Politik do t'i gjykojë të gjitha veprimet e tij sipas faktit nëse ato e çojnë përpara Kauzën apo jo. Ai do të jetë njeriu që nuk do të thotë: "Çfarë përfitoj unë?", por njeriu që do të thotë: "Çfarë mund të bëj për të ndihmuar?" Për këtë lloj Njeriu, disa fjalë do të mbajnë çelësin e vetë kuptimit të Jetës: Nder, Drejtësi, Vetërespekt, Ndershmëri, Besim, Përulësi, Dhembshuri, Dashuria.

Ai nuk do të lejojë që Nderi i tij ose ai i kombit të sulmohet ose i minuar nga të padenjët; ai nuk do të rrijë duarkryq kur populli i tij po shfrytëzohet, por do të bëhet një pikë qendrore në luftoni për Drejtësi. Ai nuk do ta humbasë vetërespektin dhe vlerën e tij duke u bërë i varur nga faktorë të jashtëm si droga ose alkooli, sepse ai e di se nëse zotëron Forcën e Brendshme që mbështet jetën atëherë ai do të jetë i pamposhtur. Ai do të jetë i ndershëm në të gjitha marrëdhëniet e tij, të mëdha e të vogla, sepse Militanti Nacionalist udhëheq nëpërmjet shembullit. Ai do të ketë besim të plotë dhe të padiskutueshëm në drejtësinë e Kauzës së tij; ai do të jetë njeriu që do të përpiqet deri në kufijtë e aftësive të tij për të çuar përpara mirëqenien e Popullit dhe Kombit të tij, por ai do ta bëjë këtë pa menduar për lavdërim apo publicitet. Ai do të mbetet i përulur duke ditur se veprimet e tij janë çështje detyre e frymëzuar nga një mënyrë më e lartë jetese. Ai do të nxitet në veprim nga përdhunimi fizik i vendit tonë të bukur dhe shkatërrimin e kulturës sonë të pasur; dhembshuria e tij do të jetë e tillë që ai do t'i veshë të dobëtit dhe nevojtarët e kombit tonë me forcën e tij të jashtëzakonshme. Dashuria e tij do të jetë e pastër dhe freskuese, ringjallëse dhe duke frymëzuar të gjithë dhe gjithçka që prek.

Ushtari Politik është njeriu i mbështetur nga një Ideal i Përjetshëm, i cili do të veprojë pozitivisht në çdo situatë në mbrojtje të së Drejtës, së Mirës dhe së Vërtetës. Asnjëherë në historinë e Evropës nevoja për batalione Ushtarësh Politikë nuk ka qenë kaq urgjente, kaq jetësore.
Radhët e armiqve tanë janë të pafundme: bankat, komunistët, masonët, sionistët, kapitalistët. Ata kanë para dhe pushtet; ata dominojnë median; ata kontrollojnë ushtri të tëra përmes kontrollit të qeverive; ata injektojnë ide gërryese në qarkullimin e gjakut të kombit të cilat na dobësojnë, na bëjnë apatikë, na bëjnë të pavlerë.

Dhe çfarë kemi për ta luftuar këtë? Disa mijëra patriotë në çdo vend të Evropës Perëndimore. Ne nuk kemi para, as pushtet, as ndikim, as media për të cilën të flasim. Ne jemi spartanët,

Machine Translated by Google

Të Paktit. Ata janë Persianët, Shumë. Të përballur me këtë realitet të tmerrshëm, bashkatdhetarët tanë, pasi i kanë vlerësuar shanset, po largohen nga fusha e betejës në turma duke argumentuar "pashmangshmërinë" e gjërave. "Nuk mund të fitojmë", thonë ata. "Gjërat kanë shkuar shumë larg", thonë ata. "Ndoshta komunizmi nuk do të jetë aq i keq", thonë ata. Sa të drejtë kishte Emrys ap Iwan, nacionalisti uellsian i shekullit të nëntëmbëdhjetë, kur vërejti: "E Pashmangshmja nuk është kulla e lartë e të Urtëve, por thjesht streha e të Turpshmëve".

Ushtari Politik do ta shohë këtë realitet të zymtë në një dritë krejtësisht të ndryshme sepse ai është një Idealist dhe një Realist. Ideali është qëllimi i luftës sonë; Realizmi është ajo cilësi që dikton se si mund ta arrijmë më mirë atë qëllim. Ushtari Politik, duke peshuar armët nga të dyja palët, do të pranojë se jemi të paarmatosur në çdo aspekt, përveç njërit. Ky përjashtim është Besimi ynë, Ideali ynë, të cilin e kemi më të dashur se vetë Jeta, dhe që nuk mund të frikësohet, as të korruptohet, as të torturohet dhe të zhduket. Ky besim është vetëm një kujtim i zbehtë, një prush i ndezur në shumicën e popullit tonë - është detyra e Ushtarit Politik ta fryjë dhe ta ushqejë këtë prush derisa shkëndija e tij të bëhet më e fortë dhe më intensive, derisa të bëhet një ferr i tërbuar që përfshiu Popullin dhe Tokën tonë në kërkim të...

Liri Kombëtare, Drejtësi Sociale dhe një Evropë vërtet e Lirë. Ushtari Politik do të inkurajojë entuziazmin, shoqërinë dhe përkushtimin vetëm me praninë e tij. Ai do të jetë një Dritë që shtyn tej kufijtë e Errësirës. Njerëzit do të kërkojnë këshillën e tij; ata do ta dëgjojnë këshillën e tij; ata do të mblidhen dhe do të kthehen në luftë më të fortë se çeliku më i fortë.

Çdo ditë që kalon dëshmon rrjedhjen e gjakut nga trupi i gjymtuar i kombeve të Evropës. Është një pamje që vetëm ata që nuk janë të interesuar ose të painteresuarit mund ta shohin pa u prekur nga një dhembshuri e thellë dhe një Zemërim i Shenjtë. Gruaja e bukur që dikur kishte magjepsur botën me intelektin, madhështinë dhe gjallërinë e saj, tani shtrihet në gropë, e shqelmuar pa ndjenja nga...
hordhitë barbare të Superfuqive. Vetëm ushtria e Ushtarëve Politikë kërkon ta mbrojë atë nga një rrëke goditjesh të dhunshme. Ajo ushtri është e vogël, detyra e saj e madhe, megjithatë ajo lufton. Nuk do të lejojë që trashëgimia, kultura, traditat dhe vlerat tona fisnike të bëhen pluhur, të humbura përgjithmonë, për shkak të frikacakllëkut të shumicës. Kjo ushtri lufton për të fituar, por nëse disfata do të jetë verdikti

Machine Translated by Google

të Fatit, atëherë do të jetë një betejë deri në njeriun e fundit, me shpatë në dorë – një homazh i denjë për paraardhësit tanë më të mirë.

Dhe nëse të paturpshmit, predikuesit e "Artit të së Mundshmes", do t'ju sulmojnë me akuza për "fanatizëm", mbani mend fjalët e John Jenkins, një bir për të cilin Wales me të drejtë mund të jetë krenar:

> *"Do të them tre gjëra për fanatizmin: së pari, nëse është e vërtetë që një fanatik ka forcën e... dhjetë burra, është e nevojshme sepse nëntë burrat e tjerë nuk shqetësohen. Së dyti, nuk është gjithmonë e vërtetë që një fanatik nuk e llogarit koston e veprimit; unë u bëra fanatik sepse nuk isha i përgatitur të pranoja rezultatin e mosveprimit. Së fundmi, nëse Uellsi do të mbijetojë dhe kultura dhe trashëgimia e tij do të lulëzojnë, kjo do të bëhet vetëm me anë të përkushtimit të egër dhe të palëkundur ndaj Uellsit mbi të gjitha. 'Gjithçka tjetër' përfshin familjen, perspektivat, karrierën, shëndetin, lirinë dhe vetë jetën. Unë besoj, në fakt e di, se Uellsi mund të frymëzojë këtë lloj fanatizmi dhe se ky fanatizëm është katalizatori thelbësor i nevojshëm për të lëvizur shumicën e njerëzve."*

Ajo që thotë Jenkins për Uellsin nuk është më pak e vërtetë për kombet e tjera britanike dhe kushërinjtë e tyre në Evropë.

PJESA E TRETË: RRUGA E USHTARIT POLITIK.

"Duhet ta bësh me zell qëllimin tënd që në çdo vend dhe në çdo veprim, apo punësim të jashtëm, të jesh i lirë nga brenda dhe zot i vetes dhe që të gjitha gjërat të jenë nën ty dhe jo ti nën to."[3]

Në Lozanë të Zvicrës në vitin 1965, Marcel de Corte bëri vëzhgimi vijues: "Shpesh dëgjoj të thuhet se do të thotë, e marrë si

[3] Imitimi i Krishtit (Thomas a Kempis)

Machine Translated by Google

të tilla, nuk janë as të mira as të këqija. E pranoj se ky pohim më lë në habi, sepse pyes veten se ku mund të gjejmë mjete që janë thjesht mjete, pa qenë në të njëjtën mënyrë inerte, të papërdorshme, joekzistente, që ngjajnë ndoshta me ndonjë vegël të çuditshme të Heath Robinson. Një mjet nuk mund të konsiderohet kurrë si i tillë, përveçse thjesht në mendje. Një mjet merret gjithmonë në konsideratë në lidhje me një qëllim."

Është një pohim i shpeshtë i epokës moderne se "qëllimi justifikon mjetin", dhe është një pohim që shumë nacionalistë e mbështesin pa menduar. Siç e bën të qartë thënia e Marcel de Corte, Mjetet dhe Qëllimet janë një unitet, i lidhur organikisht dhe i varur reciprokisht në politikën praktike. Për patriotin, qëllimet për të cilat përpiqemi janë plotësisht në kundërshtim me ato të...
Establishment, kështu që natyrisht mjetet do të jenë gjithashtu të ndryshme. Metodat e përdorura nga të Kuqtë ose dronët e Biznesit të Madh për të instaluar regjimet e tyre të terrorit nuk mund të përdoren në mënyrë legjitime nga nacionalistët pa i shkaktuar dëm të madh si militantit ashtu edhe Kauzës së tij, një pikë mbi të cilën Codreanu ndërtoi Lëvizjen e tij.

Merrni për shembull taktikën e terrorizmit - diçka që duhet dalluar nga dhuna ose vrasja e thjeshtë politike -
Kjo është krejtësisht e huaj për traditën nacionaliste, sepse objektivi i saj, teorik dhe praktik, është të mbjellë frikë tek popullata në përgjithësi përmes vrasjes pa dallim të njerëzve të zakonshëm me plumba dhe bomba. Ne e hedhim poshtë këtë metodë për arsyen e mirë se kërkojmë mbështetjen e popullit për të përmirësuar gjendjen e tyre, dhe kjo vështirë se mund të arrihet duke i shfarosur ata! Është gjithashtu një fakt interesant se grupet "nacionaliste" që e përdorin këtë...
qasja - IRA, bandat Stern dhe Irgun, ETA, diktaturat ushtarake reaksionare të Amerikës Latine - janë pikërisht grupet, kredencialet "nacionaliste" të të cilave i gjejmë shumë të dyshimta. Nëse shpallim se i duam njerëzit dhe kulturën tonë, çfarë roli të mundshëm mund të kenë në politikën nacionaliste metodat që ngjallin frikë dhe urrejtje? Nëse shpallim se e Vërteta Absolute është më afër zemrës sonë, si mund të gënjejmë dhe mashtrojmë në veprimet tona pa shtrembëruar të Vërtetën që synojmë të mbrojmë dhe të përparojmë? Askush të mos thotë se gjërat do të jenë ndryshe pas Luftës Kombëtare.
Revolucioni, sepse njeriu që nuk mund t'i mbajë parimet e tij kur është i pafuqishëm dhe nuk ka asgjë për të humbur, vështirë se do t'i mbajë ato kur fiton pushtet dhe ka gjithçka për të humbur.

Machine Translated by Google

Praktika, thonë ata, e bën të përsosur, dhe është diçka që duhet ta mbajmë mend çdo ditë të jetës sonë nacionaliste.
Shtigjet që ndoqën kundërshtarët tanë i çuan ata në Shtetet Skllavopronare të BRSS-së dhe SHBA-së - ne ndjekim një rrugë tjetër sepse kërkojmë Shtetin Kombëtar Revolucionar.

Kjo nuk do të thotë që nuk mund të jemi diskretë në veprimet tona ose të mbështetemi te shkathtësia e mendjes; në fakt, ndodh e kundërta.
Parimet tona diktojnë që ne të mbështetemi në çdo nerv të qenies sonë - fizike, mendore, shpirtërore - duke u përpjekur të çojmë përpara Kauzën, ndërkohë që ruajmë njëkohësisht pastërtinë e Shpirtit tonë. Është shumë e lehtë të braktisim parimet dhe vlerat tona duke argumentuar presionin e rrethanave. Duhet forcë karakteri, guxim dhe qëndrueshmëri për t'i rezistuar ideve gërryese të armiqve tanë që na shtyjnë të ndjekim rrugën e lehtë.
Mjafton të bëjmë kompromis vetëm një herë dhe jemi në shpatin e rrëshqitshëm që të çon në tradhti. Rruga jonë nuk është e lehtë. Është e vështirë, është asketike, është një peizazh gjaku, djerse dhe lotësh. Dita kur të pushojë së qeni këto gjëra është dita kur Nacionalizmi Revolucionar shitet.

Tani, një kuptim i marrëdhënies midis Mjeteve dhe Qëllimeve nuk është thjesht një ushtrim akademik, por një kualifikim thelbësor që përcakton jo vetëm rekrutimin e Politikës
Ushtarët, por edhe mënyra se si ata duhet të formohen në Luftëtarë Revolucionarë Kombëtarë. Është kushti për të kuptuar pse metoda të caktuara nuk do të jenë kurrë të pranueshme për ne. Le të shohim rekrutimi. Në të kaluarën, elita e luftëtarëve ishte një fakt i jetës së përditshme dhe po aq e natyrshme sa ditët me diell dhe kullotat e gjelbra, por sot ato janë në rastin më të mirë një kujtim romantik. Prandaj, përfundimi i zymtë me të cilin duhet të përballemi është se janë njerëz si ju - lexuesit e këtij broshure - ata që do të duhet të udhëheqin rrugën, për t'u bërë Ushtarët Politikë që do ta bëjnë të mundur fitoren.
Disa prej jush do të qeshin me idenë. Disa prej jush do të tërhiqen nga frika nga kjo ide. Disa prej jush do të pranojnë se nuk kanë atë që duhet. Fatkeqësisht, Zoti, Fati, quajeni si të doni, ka dekretuar që ju dhe unë duhet të ndërmarrim këtë detyrë të vështirë. Paraardhësit tanë u përballën me situata të ngjashme dhe ne duhet të marrim forcë nga shpirtrat e tyre që na shtyjnë përpara. Është mbi themelin e shpirtit të tyre që ne duhet të ngremë flamurin e Kryqit Keltik dhe të sfidojmë të gjithë ata që janë aq budallenj sa të provokojnë zemërimin e këtij kombi.

Dhe nëse refuzoni të jeni ata luftëtarë, kujt mund t'i thotë kombi

Machine Translated by Google

kthehuni? Ata që i kanë kokën në një qese birre ose në një qese ngjitësi? Ata që kërkojnë 'realitet' në video fantastiko-shkencore ose heroinë? Ata që flasin me zë të lartë dhe të gjatë, që kërcënojnë me një 'Muzg të Perëndive', dhe megjithatë u vjen keq për disa paund në fonde ose disa orë në një takim? Budallai në rrugë që mendon se një shpinë e shkurtër dhe anët, birra e lirë dhe kapelja e re e Princeshës Di është kuptimi i nacionalizmit? Patrioti plastik, borgjezi i palodhur, gjithmonë kaq i përkushtuar ndaj "kullotave të gjelbra dhe të këndshme të Anglisë", por jo aq i përkushtuar sa të mos sakrifikonte "patriotizmin" e tij nëse kjo kërcënonte "respektin" që i japin fqinjët dhe miqtë? Askush prej nesh nuk e dëshiron këtë luftë, por detyra thërret. Ata që refuzojnë janë thjesht frikacakë. Ushtari Politik mund ta respektojë Armikun e tij, por ai mund të përçmojë vetëm Tradhtarin dhe Dezertorin. Dhe kur e drejta e parëbirnisë së fëmijëve tuaj është vjedhur prej tyre dhe është ndarë në parcela.

Armiq, a do të jesh në gjendje t'i shikosh në sy dhe t'u thuash se bëre gjithçka që munde?

Duke supozuar se keni guximin dhe vendosmërinë e nevojshme, si mund të bëheni një Revolucionar Kombëtar? Asnjë Ushtar Politik nuk mund të jetë plotësisht njësoj, megjithëse natyrisht do të kenë...
shumë të përbashkëta. Dallimet që ekzistojnë do të jenë për shkak të faktit që ne jemi individë që kemi si pikat e forta ashtu edhe dobësitë.
Këto dallime nuk kanë pse të na paraqesin probleme; në fakt ato mund të kthehen në avantazhin tonë, sepse një ushtri efektive përbëhet nga lloje të ndryshme burrash. Të gjithë krerë dhe jo indianë janë po aq të padobishëm sa të gjithë indianët dhe jo krerë. Disa prej jush do të shfaqen si udhëheqës, të tjerë si luftëtarë, por të gjithë do të jenë jetikë për Misionin tonë Kombëtar.

Rruga e zhvillimit, programi i stërvitjes, që kulmon me lindjen e Ushtarit Politik është një Kryq i vënë mbi shpinën tonë. Është duke mbajtur këtë barrë, përmes luftës, që ne arrijmë ngadalë - dhe dua të them ngadalë - të fitojmë cilësitë që na nevojiten. Ka nga ata që përpiqen për përsosmëri fizike si qëllimin e tyre më të lartë në jetë - ata do të konfirmojnë se kjo përsosmëri është diçka që nuk jepet falas me çdo galon benzinë, por është diçka që kërkon punë të palodhur dhe shumë dhimbje. Në të njëjtën mënyrë, të bëhesh Ushtar Politik është një çështje për aktivistët, jo për diktatorët e kolltukëve apo për Burrat e Fatit që vetëshpallen.

Megjithatë, rruga e zhvillimit është e thjeshtë dhe logjike.

Machine Translated by Google

në strukturën e saj. Në fillim synoni të arrini vetëm gjëra të vogla, objektiva të cilat kur të arrihen do t'ju japin vetëbesim.
dhe aftësi për të synuar objektiva më ambicioze. Gjëja më e rëndësishme në këtë fazë është të jesh i ndershëm me veten, sepse nëse nuk mund ta bësh këtë, nuk do të jesh kurrë i ndershëm me kolegët e tu. Ulu vetëm dhe, pas një periudhe reflektimi serioz, harto një listë të pikave të tua të mira dhe të këqija, duke mos harruar të shmangësh ekstremet e kritikës së tepërt ose vetëkënaqësinë e vetëkënaqur. Pasi ta kesh bërë këtë, zgjidh një pikë e mirë që mund të zhvillohet dhe përmirësohet, dhe një dobësi që do të ishte më mirë pa të. Në letër kjo tingëllon jashtëzakonisht e lehtë, por në realitet është një betejë me përmasa titanike. Do të ketë raste kur mendoni se po shkoni mirë, pastaj papritmas do të bini përmbys duke u rikthyer te zakonet e vjetra. Por mos u dorëzoni ose dekurajoni nga dështimi sepse
Është ngritja nga gjunjët dhe përpjekja përsëri që zhvillon vetëdisiplinën tuaj dhe Vullnetin për të pasur sukses kundër të gjitha vështirësive. Është një proces që do të bëjë për ju shpirtërisht atë që Charles Atlas pretendon se peshat e tij do të bëjnë për ju fizikisht! Mund ta kuptoni lumturinë vetëm kur e kuptoni trishtimin, mund ta vlerësoni suksesin vetëm kur keni përjetuar shijen e hidhur të dështimit. Nëse nuk mund ta kapërceni veten në gjëra të vogla, do të jeni mjaft të padobishëm në një krizë. Kur gjërat të përkeqësohen vërtet në vitet në vijim, kur shtypja të jetë e dhunshme, sistematike, totale, do të doni të dini se mund të mbështeteni te shokët tuaj në luftë, dhe ata do të duan të dinë se mund të mbështeten te ju. Qetësia mendore që do të prodhojë ky besim te të tjerët nuk mund të mbivlerësohet.

Më lejoni të jap disa ide praktike se nga t'ia filloni, por mos harroni se ato janë vetëm shembuj të përgjithshëm për t'ju bërë të mendoni në drejtimin e duhur.

A shikon televizor natë pas nate? Nëse po, shkurtoje kohën që e bën këtë sepse je
duke e ekspozuar veten pa nevojë ndaj propagandës së armiqve tanë, qoftë duke parë një dokumentar apo një telenovelë. Përdoreni kohën tuaj në mënyrë më konstruktive dhe në një mënyrë që ndihmon Luftën Kombëtare. Lexoni një libër ose revistë politike. Dilni për një shëtitje në fshat ose në një park dhe shijoni dhuratat e natyrës. Shpërndani fletëpalosje ose shisni gazeta. Organizoni një grup diskutimi në shtëpinë tuaj për disa miq ose përfshiheni në aktivitete lokale.

Machine Translated by Google

grupet e komunitetit si Shoqatat e Qiramarrësve, Miqtë e Tokës e kështu me radhë dhe luftojnë për drejtësi lokale.

A pini 4, 5, 6 ose më shumë gota birre kur jeni jashtë për natën? Ulni sasinë në 2 ose 3 gota; jo vetëm që do të pini më shumë.
para për t'i vënë në dispozicion Kauzës, por shëndeti juaj do të përmirësohet shumë. Përveç kësaj, Kryqtarët nuk njiheshin për guximin e tyre ndaj birrës!

A pi shumë duhan? Nëse po, pakësoje pak ose akoma më mirë lëre mënjanë. Po e mbani biznesin e madh në punë vetëm duke dëmtuar shëndetin tuaj. Do të ketë raste kur do t'ju duhet të veproni shpejt, dhe ata që këmbëngulin të marrin pamjen e një dinosauri që fishkëllen do të duhet ta paguajnë çmimin!

A e vini të shkuarit në futboll apo në një festë përpara pjesëmarrjes në një funksion të NF-së? Nëse po, mësoni të përcaktoni prioritetet tuaja siç duhet. Sigurisht, të gjithë kanë nevojë për një pushim nga mundimi, por mos harroni se nëse NF dështon për shkak të mungesës së përkushtimit të anëtarëve të saj, kjo do të sinjalizojë jo vetëm kambanën e vdekjes së kombit, por edhe të vetë shpërqendrimeve që ju i mendonit kaq të rëndësishme.

Nëse nuk e ke zakon të lexosh, krijoje këtë zakon dhe shtyje veten gjithmonë drejt niveleve më të larta. Dituria është Fuqi dhe sa më shumë të dish, aq më shumë kërcënim bëhesh për Sistemin.

Ejani në seminare partiake ku do të udhëzoheni për prodhimin e fletëpalosjeve lokale që do t'ju ndihmojnë të promovoni idetë nacionaliste në komunitetin tuaj lokal; ku do të mësoheni të shtypni postera dhe bluza me mëngë të shkurtra; ku lektorët tanë do të shpjegojnë idealet tona revolucionare me terma të thjeshtë dhe të cilat do të përmirësojnë aftësinë tuaj për të konvertuar njerëzit përmes bindjes.

Këto gjëra, dhe shumë të tjera, mund t'jua mësojë partia, por ekziston një fushë e gjerë për iniciativë personale: mësoni gjuhë të reja, veçanërisht nëse keni rrënjë irlandeze, skoceze, uellsiane ose kornuollesh; mësoni të ngisni makinën, të shkruani në makinë, të flisni në publik. Shkoni në kurse mbrëmjeje për të mësuar elektronikë, mekanikë, stenografi ose gazetari, ose merruni me një hobi fizik si ngritja e peshave ose një art marcial. Ka një milion e një gjëra që mund të bëni për të përmirësuar veten, gjëra që do t'ju japin kënaqësi dhe do ta ndihmojnë Kauzën të arrijë Fitoren. Çfarëdo që të ndërmerrni, vendosni që do të vazhdoni deri në fund. Të rrini ulur pa bërë asgjë është pikërisht ajo që shpresojnë të bëni të pabesët në Parlament, sepse në këtë mënyrë po ua bëni punën shumë më të lehtë.

Machine Translated by Google

Për ata që janë të gatshëm të bëjnë sakrificat e nevojshme për t'u bërë Ushtarë politikë, do t'ju duhet të zhvilloni disa virtyte:

DURIM: sepse kalimi në Ushtar Politik kërkon kohë dhe përpjekje të vërtetë dhe nuk do të ndodhë brenda një jave ose disa muajsh. Është një punë që do të konsumojë një jetë të tërë nëse qëllimi është Përsosmëria.

QETËSI: sepse, ndërsa represioni shtetëror rritet, do të jenë të ftohtët, të qetët dhe të përmbajturit ata që do të mbijetojnë, jo amatorët në panik.

VETËDISIPLINË: sepse ata që janë Zotërinj të vetes janë zotërinj të situatës së tyre.
Zotëroni forcën që nuk mund të shihet, por që ndihet si nga shokët ashtu edhe nga kundërshtarët.

NDJENJA E HUMORIT: sepse ndërsa jeta nuk është një shtrat me trëndafila, nuk është as një mundim i gjatë. Është një
Pak nga të dyja. Zhvilloni aftësinë për të qeshur me veten dhe situatën tuaj, dhe do të transformoheni në një luftëtar fantazmë që do t'i ndjekë armiqtë tanë.

Fuqia e të qeshurës u ilustrua së fundmi në Itali në gjyqin e 30 militantëve nacionalistë, militantë mosha mesatare e të cilëve ishte 20 vjeç. Në gjyq për vepra penale të cilat nëse provohen do të çojnë në
në shumë raste me burgim të përjetshëm, këta militantë, të pafajshëm para Zotit dhe Njeriut, mbështetën traditat më të mira nacionaliste. Mediat dhe gjyqësori italian prisnin plotësisht që këta të rinj të ishin ulur
atje në bankën e të akuzuarve, me fytyra të mprehta, seriozë, të shqetësuar. Sa të zhgënjyer ishin që këta shokë, duke injoruar procedurat, luanin letra, qeshnin e bënin shaka me njëri-tjetrin.
nuk u interesonte fare, dhe pse duhet t'u interesonte? Katër vjet në pritje të gjyqit, oferta për lirim të parakohshëm për ata që do të bëheshin Supergrass – megjithatë ata nuk hoqën dorë asnjë grimcë nga Besimi i tyre. Gjykatësi kërkoi që të merrej seriozisht dhe u prit me të qeshura të bërtitura. Kjo është forcë e vërtetë - shpall se vetë Vdekja nuk ka pushtet mbi të. Është një forcë që do të na bëjë të pamposhtur, sepse çfarë mund të bëjnë armiqtë tanë përtej kësaj? Keltët e lashtë e gdhendën këtë

Machine Translated by Google

forcën në një proverb: "Lufo për vendin tënd dhe prano vdekjen nëse është e nevojshme, sepse vdekja është një fitore dhe një çlirim i shpirtit".

Ne do të luftojmë për Anglinë e William Byrd dhe Thomas Talus; për bukurinë e egër të Cornwall dhe qetësinë e Lake District. Ne luftojmë për Uellsin - Tokën e Shokëve - jo vetëm për letërsinë dhe muzikën e saj plot shpirt, por edhe për shpirtin heroik të Owain Glyndwr. Ne luftojmë për Skocinë, Malësitë dhe Ishujt e saj, baladat dhe bardët e saj. Ne luftojmë për Irlandën, tokën e paradokseve: tragjedisë dhe komedisë, humorit dhe temperamentit të shpejtë; për pastërtinë që GK Chesterton e thotë kështu: "Gënjeshtrat e Dublinit dhe Belfastit janë më të vërteta se truizmat e Westminsterit."

Pak mbetet për të thënë ndërsa përballeni me zgjedhjen përfundimtare: A duhet të bëheni një Luftëtar Revolucionar që lufton për Liri Kombëtare, apo frikacak që do të përkulet për të puthur çizmet e ndyra të një Sistemi të kalbur?

LE TË VUAJË KOKËN FRIKACAKU NGA TURP.
LËRE LUFTËTARIN TË DIJË SE SHPËRBLIMI I TIJ ËSHTË EJANI!

Machine Translated by Google

Socializmi Kombëtar: Botëkuptimi Biologjik

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

"Në çdo moment të caktuar ekziston një ortodoksi, një grup idesh të cilat supozohet se të gjithë njerëzit me mendim të drejtë do t'i pranojnë pa diskutim. Nuk është pikërisht e ndaluar të thuash këtë, atë apo tjetrën, por "nuk bëhet". Kushdo që sfidon ortodoksinë mbizotëruese e gjen veten të heshtur me një efektivitet të habitshëm. Një mendim vërtet i dalë mode pothuajse kurrë nuk dëgjohet në mënyrë të drejtë, as në shtypin popullor dhe as në periodikët e shquar." - George Orwell

Si Nacional Socialist, përjeton vazhdimisht vështirësinë për të zhvilluar një bisedë kuptimplote me një jo-Nacional Socialist. Shpesh mendon se një dialog i tillë është krejtësisht i pamundur dhe se jeton në dy botë krejtësisht të ndryshme. Pjesërisht, sigurisht, arsyeja për këtë situatë të mjerueshme qëndron në imazhin propagandistik të Nacional Socializmit si kulminacioni i ligësisë njerëzore që armiqtë tanë kanë krijuar në mendjen e publikut. Megjithatë, për të rinjtë ajo që ndodhi më shumë se shtatëdhjetë vjet më parë nuk është më aq e rëndësishme. Që nga fëmijëria e tyre e hershme, ata kanë qenë në gjendje të ndjekin të gjithë ligësinë dhe mizorinë që ka shkatërruar botën që nga "fitorja e humanizmit" në vitin 1945, e paraqitur gjallërisht përmes televizionit, dhe ekziston një tendencë shumë inkurajuese midis brezit të ri për të pasur një qëndrim më pak të anshëm ndaj jetës dhe problemeve të saj të ndryshme sesa kishte brezi i mëparshëm.

Si Nacional Socialist, përjeton vazhdimisht vështirësinë për të zhvilluar një bisedë kuptimplote me një jo-Nacional Socialist. Shpesh mendon se një dialog i tillë është krejtësisht i pamundur dhe se jeton në dy botë krejtësisht të ndryshme. Pjesërisht, sigurisht, arsyeja për këtë situatë të mjerueshme qëndron në imazhin propagandistik të Nacional Socializmit si kulminacioni i ligësisë njerëzore që armiqtë tanë kanë krijuar në mendjen e publikut. Megjithatë, për të rinjtë ajo që ndodhi më shumë se shtatëdhjetë vjet më parë nuk është më aq e rëndësishme. Që nga fëmijëria e tyre e hershme, ata kanë qenë në gjendje të ndjekin të gjithë ligësinë dhe mizorinë që ka shkatërruar botën që nga "fitorja e humanizmit" në vitin 1945, e paraqitur gjallërisht përmes televizionit, dhe

Machine Translated by Google

Ekziston një tendencë shumë inkurajuese midis brezit të ri të kenë një qëndrim më pak të anshëm ndaj jetës dhe problemeve të saj të ndryshme sesa kishte brezi i mëparshëm.

Megjithatë, kjo nuk do të thotë që të rinjtë kanë ndonjë ide fare se çfarë është në të vërtetë Nacional-Socializmi, as që tregojnë shumë mirëkuptim kur ua tregoni. Ata janë rritur në një botë ku janë larguar qëllimisht nga të gjitha vlerat natyrore dhe normat etike natyrore dhe janë mësuar se gjithçka është relative, dhe ku vija kufitare midis së vërtetës dhe gënjeshtrës ka pushuar së ekzistuari, pasi nuk ka absolute dhe gjithçka varet nga mënyra se si zgjidhni ta shikoni. Në këtë botë pa vlera, njerëzit jetojnë në një boshllëk mendor, plotësisht të shkëputur nga bota reale, ligjet e saj të pamëshirshme biologjike dhe detyrimet absolute morale dhe shoqërore, dhe është e pashmangshme që ideja Nacional-Socialiste të ndihet si një element i huaj i pakuptueshëm në një univers të tillë politik dhe filozofik.

Në kundërshtim me relativizmin e shkujdesur të sotëm, ku të gjitha idetë - të paktën në parim - janë njësoj të pranueshme dhe të vlefshme, Nacional-Socializmi përfaqëson përpjekjen e pandërprerë për të gjetur të vërtetën absolute dhe për ta bërë këtë të vërtetë themelin e shoqërisë njerëzore. Megjithatë, ndryshe nga përçartjet e mjegullta të filozofëve të kolltukëve të pakuptimtë dhe misticizmit oriental, Nacional-Socializmi bazohet në logjikën e shëndoshë dhe i kërkon argumentet e tij në botën reale, ku ndryshimi midis të vërtetës dhe gënjeshtrës dhe midis së mirës dhe së keqes përcaktohet nga faktet dhe jo nga dëshirat dhe ëndërrimet teorike.

Në këtë dritë, është e qartë se Nacionalsocializmi duhet të hedhë poshtë konceptet dhe normat morale të të gjitha ideologjive sunduese, dhe kjo, natyrisht, çon në një hendek kuptueshmërie që është i vështirë për t'u kapërcyer - thjesht sepse nuk ka një kornizë të përbashkët referimi midis Nacionalsocialistëve dhe njerëzve, mendimi i të cilëve përcaktohet nga idetë e rendit aktual. Nacionalsocializmi thjesht do të thotë një luftë absolute, e pakthyeshme dhe e pakompromis kundër themeleve filozofike të të gjithë rendit botëror sundues. Në faqet në vijim do të përpiqemi të shpjegojmë implikimet e kësaj përplasjeje midis rendit aktual dhe sistemit të vlerave të një botëkuptimi biologjik.

Machine Translated by Google

Siç është bërë ndoshta e qartë në faqen e mëparshme, ideja e socializmit kombëtar ka shumë pak të bëjë me **politikën** në kuptimin normal të fjalës. Lëvizja socialiste kombëtare nuk është një nga organizatat e zakonshme politike, të cilat përfaqësojnë vetëm disa interesa grupi me natyrë pak a shumë materialiste. Qëllimi i tyre është thjesht të bashkojnë një program politik që është mjaftueshëm i paqartë dhe i zbrazët për të tërhequr materialin e nevojshëm për votim për një platformë parlamentare ku "përfaqësuesit e tyre të zgjedhur të popullit" mund të përvetësojnë një pjesë sa më të madhe të tortës për veten e tyre - dhe ndoshta anëtarët e partisë së tyre - në kurriz të pjesës tjetër të shoqërisë.

Socializmi Kombëtar është shumë më tepër se kaq – është një botëkuptim, një filozofi e plotë e jetës, që mbulon të gjitha aspektet e ekzistencës njerëzore. Si një mbështetës i një botëkuptimi të tillë, ju i shikoni të gjitha fenomenet në shoqëri nga i njëjti këndvështrim, në mënyrë që çdo aspekt i vetëm të bëhet pjesë e një të tëre të unifikuar, ashtu si mendimet tuaja në të gjitha fushat përcaktohen nga i njëjti parim unifikues që ju mundëson të kuptoni dhe shpjegoni të gjitha aspektet e jetës dhe misteret e saj. Kështu, një botëkuptim është baza e qëndrimit të ndjekësve të tij ndaj fesë, etikës, politikës, ekonomisë – dhe mënyrës se si ata organizojnë jetën e tyre personale.

Sigurisht, Nacional Socializmi nuk është e vetmja filozofi e jetës që pretendon se mbulon të gjitha aspektet e ekzistencës. Shembuj të tjerë janë për shembull të gjitha fetë, të cilat në parim u japin të gjithë atyre që besojnë në to një udhëzues për sjelljen dhe qëndrimet e tyre në çdo situatë të jetës. Megjithatë, sot, fetë janë detyruar të bëjnë kompromis në një përpjekje të dëshpëruar për të kapërcyer hendekun që po zgjerohet me shpejtësi midis dogmave fetare dhe realitetit. Gjatë 500 viteve të fundit, ky hendek ka çuar në një sekularizim gjithnjë e në rritje të vendeve të krishtera në botën e vjetër dhe gjithashtu ka bërë që qeveritë e perëndimizuara të shumicës së vendeve islamike të largohen nga struktura e rreptë fetare e shoqërisë në favor të materializmit kapitalist ose komunist.

Një shembull i një shoqërie që shkoi në drejtim të kundërt dhe thekson rrënjësisht unitetin midis politikës dhe fesë është Irani i Khomeinit, dhe sot ka grupe fundamentaliste në të gjithë botën myslimane dhe më gjerë që po luftojnë për të krijuar shoqëri mesjetare bazuar në shkronjën e Kuranit. Një shembull tjetër është Izraeli, i cili bazohet në besimin fetar se

Machine Translated by Google

Hebrenjtë janë "populli i zgjedhur i Zotit" dhe kanë një të drejtë hyjnore mbi territorin që pretendojnë nga arabët, dhe ku veçanërisht grupet më ortodokse rrjedhimisht refuzojnë devijimin më të vogël nga ligji talmudik. Ky ligj është produkt i shoqërisë së vjetër nomade dhe është i pamundur të zbatohet në një shtet modern industrial, gjë që çon në një numër konstruksionesh tipike semitike për të anashkaluar rregullat e rrepta fetare rreth, p.sh., Sabatit dhe vitit Shmitta, ku e gjithë toka duhet të lihet djerrë, por nuk e bën!

Metoda të ngjashme mund të shihen në vendet arabe, ku Ramazani shpesh anulohet pak a shumë përgjithmonë sepse vendet janë "në luftë" me varfërinë. Të gjitha përpjekjet e tilla për të "mashtruar" tregojnë qartë se këto botëkuptime janë krejtësisht të pamjaftueshme si linja udhërrëfyese në botën moderne me teknologjinë e saj perëndimore -
dhe se nuk kanë qenë mjaftueshëm të fortë për t'i penguar ndjekësit e tyre të dëshirojnë këtë jetë të re, e cila nuk është pjesë e kulturës së tyre, por rezultat i parazitizmit të suksesshëm. Arsyeja për këtë dështim është thjesht se këto fe bazohen në besim të verbër dhe jo në realitet.

Natyrisht, të krishterët e devotshëm kanë të njëjtën dëshirë për ta ruajtur Biblën si një autoritet përfundimtar dhe një pikë qendrore për të gjithë mendimtarët. Kështu, Kisha Katolike përpiqet vazhdimisht të rrisë ndikimin e saj në zhvillimin e shoqërisë në vendet tradicionalisht katolike si Polonia, Irlanda, Italia, Spanja dhe Amerika Latine - dhe për ta bërë këtë, ajo duhet të fitojë pushtet politik. Dobësia e saj kryesore është, megjithatë,
mosmarrëveshjet e shumta të brendshme se si duhet të arrihet ky qëllim dhe cilat pjesë të doktrinës së krishterë duhet të theksohen. Gjithashtu në Amerikën e Veriut, Krishterimi gëzon një ndikim shumë të rëndësishëm politik që nuk duhet nënvlerësuar në asnjë mënyrë - megjithëse është në rënie - dhe në Evropë shumica e vendeve kanë parti politike të krishtera që përpiqen të forcojnë të ashtuquajturat vlera të krishtera si pjesë të programit të tyre politik. Megjithatë, feja si e tillë luan një rol shumë modest në këto parti - thjesht sepse Krishterimi ka humbur kontrollin e saj mbi njerëzit - nëse ka pasur ndonjëherë një të tillë. Në një farë mënyre, ajo është ndjerë gjithmonë si një ide e huaj midis burrave të Veriut, dhe interpretimi i tyre për të shpesh ka qenë shumë jo i krishterë. Sot është reduktuar në një relike anakronike. Në Danimarkë, për shembull, rreth 95% e banorëve janë anëtarë të kishës shtetërore Luterane. Megjithatë,

Machine Translated by Google

Vetëm 2% shkojnë në kishë dhe akoma më pak pretendojnë se besojnë në doktrinë. Si një forcë shpirtërore në popull, Krishterimi është i vdekur.

Megjithatë, Marksizmi është gjithashtu një filozofi e jetës, që përfaqëson një botëkuptim që rregullon të gjitha aspektet e jetës njerëzore, ndërsa të gjitha idetë e tjera politike në pjesën tonë të botës përqendrohen kryesisht në probleme të vogla administrative dhe ekonomike. Këto ide janë të lidhura lirshëm me një qëndrim të caktuar themelor ndaj jetës në përgjithësi dhe marrëdhënies midis individit dhe shoqërisë, por në lidhje me nevojat shpirtërore të njeriut, ato janë - në parim - krejtësisht të paangazhuara. Ato nuk përjashtojnë asnjë përkatësi fetare - përkundrazi, ato gjithmonë theksojnë lirinë totale fetare dhe pretendojnë se feja dhe politika nuk kanë të bëjnë fare me njëra-tjetrën dhe duhet të mbahen larg - sikur feja të ishte diçka e parëndësishme në krahasim me politikën. Kështu, anëtarët e të gjitha këtyre partive liberale ose konservatore mund të jenë të krishterë, hebrenj, myslimanë, ateistë ose budistë. Bindja e tyre fetare konsiderohet krejtësisht e parëndësishme për punën e tyre politike. Ata janë të bashkuar në një përpjekje për të zgjidhur disa probleme praktike mjaft të përcaktuara mirë në makinerinë shtetërore, por mund të kenë qëllime shpirtërore krejtësisht të ndryshme në mendje. Siç u përmend më sipër, ky fragmentim është realisht i papajtueshëm me natyrën e fesë, por duhet të pranohet pak a shumë me ngurrim nga bashkësitë fetare nëse ato duan të ushtrojnë ndonjë ndikim në shoqëri.

Një filozofi e vërtetë e jetës si Nacional-Socializmi nuk ka absolutisht asnjë vend për një ndarje kaq atomike të jetës në ndarje të ndryshme pa lidhje me njëra-tjetrën. Nacional-Socializmi është në gjendje të zgjidhë të gjitha problemet praktike në shoqëri duke zbatuar parimet e filozofisë së tij themelore, dhe pasuesit e tij nuk kanë nevojë për ndonjë element të huaj për të kënaqur nevojat e tyre shpirtërore. Vetë Nacional-Socializmi jep një përgjigje të plotë për çdo pyetje që mund të bëjë njeriu.
Është një fakt i njohur mirë se fetë bazohen vetëm në besim – diçka që ata janë krenarë ta pranojnë! Kështu, ekzistenca e Zotit, Ngjizja e Papërlyer, Ringjallja, Ardhja e Dytë etj., janë të gjitha gjëra që nuk mund t'i provosh – përveç nëse, sigurisht, e pranon Zotin si autorin e Biblës, një gjë tjetër që duhet thjesht ta besosh – pavarësisht çdo prove që mund të kesh për të kundërtën. Nëse nuk beson pa prova, je dyshues – njësoj si dyshuesi Thoma, i cili – me sa duket si më inteligjenti i Dishepujve – donte prova se njeriu në

Machine Translated by Google

përpara tij në fakt ishte kryqëzuar. Në kundërshtim me këtë krenari për injorancën, si Marksizmi ashtu edhe Nacional Socializmi pretendojnë se bazohen në të vërtetën shkencore. Marksizmi, megjithatë, u shpik pas një tavoline, të mbushur me libra të ditur dhe filozofikë - por pa asnjë kontakt me realitetin apo shkencën, për këtë çështje. Në një vështrim më të afërt, Marksizmi bazohet po aq shumë në besim sa çdo fe - domethënë në besimin krejtësisht joshkencor se të gjitha qeniet biologjike që ecin mbi dy këmbë dhe nuk kanë pupla janë krijuar të barabarta, dhe në idenë po aq absurde se janë kushtet e prodhimit ato që kanë përcaktuar historinë në të njëjtën mënyrë siç pretendohet të jetë mjedisi - dhe jo gjenet - që përcaktojnë zhvillimin e individit. Kjo, sigurisht, do të thotë të vendosësh qerren para kalit. Nuk duhet shumë inteligjencë për të kuptuar se në realitet është njeriu ai që ka formuar mjedisin e tij - dhe ka vendosur rendin shoqëror, duke përfshirë kushtet e prodhimit - dhe jo anasjelltas.

Ndryshe nga të gjitha këto filozofi të tjera, Nacional-Socializmi nuk është shpikur kurrë – ai është nxjerrë nga Ligjet e përjetshme të Natyrës, të cilat kanë ekzistuar aq kohë sa ekziston universi dhe të cilat kanë qeverisur të gjithë jetën që nga koha kur organizmi i parë primitiv erdhi në ekzistencë. Kjo është shprehur bukur dhe qartë nga Savitri Devi, filozofja e ndjerë e famshme Nacional-Socialiste, në librin e saj " *Rrufeja dhe Dielli":4*

> *Në thelbin e saj, ideja Nacional Socialiste tejkalon jo vetëm Gjermaninë dhe kohën tonë, por edhe racën ariane dhe vetë njerëzimin dhe çdo epokë; ajo në fund të fundit shpreh atë mençuri misterioze dhe të pagabueshme sipas së cilës...*
> *Natyra jeton dhe krijon: mençuria jopersonale e pyllit të lashtë dhe e thellësive të oqeanit dhe e sferave në fushat e errëta të hapësirës; dhe është lavdia e Adolf Hitlerit jo vetëm që është rikthyer te ajo mençuri hyjnore, por që e ka bërë atë politikën praktike të rigjenerimit me shtrirje botërore.*

Me fjalë të tjera, Nacional-Socializmi nuk u shpik nga Adolf Hitleri. Ai është shprehja e vetëdijshme e Ligjeve themelore të

---

4 Savitri Devi, *Vetëtima dhe Dielli* (Botimi i Arkivit të Wewelsburgut), f. 168

Machine Translated by Google

Natyra që qeveris jetën tonë. Ajo bazohet në një dashuri të pafundme për krijimin në të gjithë diversitetin e saj, një respekt të thellë dhe të pakushtëzuar për mençurinë e Natyrës dhe një vullnet të zjarrtë për të ruajtur jetën ashtu siç është rritur nga kjo mençuri. E vetmja mënyrë për ta bërë këtë është të organizohet shoqëria e njeriut në përputhje me këto ligje themelore. Kështu, të qenit kundër Nacional Socializmit është po aq absurde dhe jologjike sa do të ishte të kundërshtoje ligjin e gravitetit ose faktin se toka është e rrumbullakët! Nacional Socializmi nuk është gjë tjetër veçse zbatimi i ligjeve fizike dhe biologjike në fushat politike, ekonomike, sociale dhe fetare të jetës njerëzore në të njëjtën mënyrë siç zbatohen sot në teknologji. Në këtë dritë, Nacional Socializmi është vërtet shkencor - ndryshe nga çdo botëkuptim tjetër. Ai nuk dëshiron ta bëjë realitetin të përshtatet me ndonjë teori të paracaktuar, por t'i bëjë teoritë të përshtaten realitetit. Pikat e reja shkencore që krijojnë epokë do të pasqyroheshin menjëherë në jetën praktike të një komuniteti Nacional Socialist.

Sigurisht, ndonjëherë mund të dëshirojmë që disa nga këto ligje të kishin qenë pak më ndryshe, por duhet domosdoshmërisht të pranojmë se do të ishte e pamundur t'i ndryshojmë ato. Ligjet e Natyrës nuk mund të shfuqizohen ose ndryshohen përmes një votimi në Asamblenë e Përgjithshme të Kombeve të Bashkuara, Kongresin e SHBA-së ose ndonjë parlament tjetër kombëtar! Ndoshta gjithçka do të kishte qenë më e lehtë nëse të gjithë qeniet njerëzore dhe të gjitha racat do të ishin krijuar të barabarta dhe nëse nuk do të kishte pasur ndonjë faktor trashëgues që qeveris dhe kufizon mundësitë tona individuale të zhvillimit. Megjithatë, ky nuk është rasti dhe nuk ka absolutisht asnjë shans për ta ndryshuar këtë fakt duke menduar me dëshirë, pra duke bërë sikur këto ligje nuk ekzistonin. Të ndërtosh një shoqëri mbi ëndrra të tilla është një mëkat vdekjeprurës që mund të ketë vetëm pasoja katastrofike.

Këto pasoja shihen shumë qartë kur hedhim një vështrim në shoqëritë që janë ndërtuar nga armiqtë tanë në Lindje dhe Perëndim. Njëzëri, ata i referohen Nacional Socializmit si "Ungjilli i së Keqes" - ndërsa vetë sundojnë mbi një botë në prag të katastrofës ekonomike dhe morale, një botë të prekur nga inflacioni, papunësia, krimi, dhuna e pakuptimtë, abuzimi me drogën, ndotja, pornografia, korrupsioni, uria dhe katastrofat ekologjike - një botë që ka përjetuar vetëm gjashtëmbëdhjetë ditë paqe që nga viti 1945 dhe ku miliona të panumërt njerëz janë masakruar gjatë së njëjtës periudhë. Dhe mbi këtë botë të zymtë

Machine Translated by Google

paralajmëron kërcënimin e tmerrshëm të një lufte bërthamore që do të shkatërrojë të gjithë jetën e lartë në Tokë.

Nuk është çudi, në të vërtetë, që njeriu jeton në frikë të vazhdueshme nga ajo që e pret e nesërmja! Fatkeqësisht, kjo frikë dhe pashpresë është më e përhapur në pjesën ariane të botës, ku dekadenca dhe prishja morale janë më të përparuara. Këtu njerëzit janë larguar plotësisht nga të gjitha vlerat e shëndosha dhe natyrore dhe janë shndërruar në zombi pa mend, ankthet e të cilëve qetësohen nga begatia materiale - në një garë të vazhdueshme kundër kaosit ekonomik. Pavarësisht të gjitha të mirave materiale të botës moderne, këta njerëz nuk janë as të lumtur dhe as të kënaqur. Atyre u mungojnë plotësisht idealet dhe entuziazmi dhe kanë humbur çdo besim në të ardhmen. Ariani thjesht nuk është i gatshëm të sjellë fëmijë në këtë botë. Meqenëse nuk sheh të ardhme, ai preferon luksin e momentit ndaj ruajtjes së racës dhe kulturës së tij. Ai përpiqet të sigurojë një jetë sa më të rehatshme për veten e tij në këtë gropë uji, dhe shpresa e tij e vetme është që katastrofa e pashmangshme të mos ndodhë gjatë jetës së tij. Kështu, ai shikon në mënyrë pasive tokën e paraardhësve të tij duke u pushtuar ngadalë por vazhdimisht nga të huajt, të cilët ende nuk e kuptojnë se fundi i njeriut të bardhë do të thotë fundi i gjithë qytetërimit siç e njohim ne.

Kjo është Epoka e Artë që armiqtë tanë i premtuan botës në vitin 1945 - kjo është ajo që ata kanë qenë në gjendje të ndërtojnë në shtatëdhjetë vitet që kanë pasur pushtet absolut. Në këto rrethana, perspektivat për të ardhmen janë me siguri të zymta. Megjithatë, nuk ka pse të jetë kështu. Që bota është në një gjendje kaq të zymtë është vetëm rezultat i mungesës së respektit të plotë të njeriut për Ligjet e Natyrës.

Si Nacional Socialist, në mënyrë të pashmangshme ndihesh si dikush nga një planet tjetër kur e ke kuptuar natyrën e rendit aktual. Nuk mund të kesh pjesë në këtë sistem dhe lufta e përditshme për të mbijetuar brenda kornizës së kësaj shoqërie duhet të duket si një humbje kohe e kotë. Si Nacional Socialistë, ne parashikojmë një Rend Botëror krejtësisht të Ri, të bazuar në "urtësinë e pagabueshme sipas së cilës Natyra jeton dhe krijon". Vetëm brenda një rendi të tillë të ri botëror, jeta mund të mbijetojë në këtë planet në planin afatgjatë. Megjithatë, për të vendosur këtë Rend të Ri, njeriu duhet ta pranojë këtë.

Machine Translated by Google

Ai nuk është i ngritur mbi Natyrën. Njeriu nuk është mjeshtër i krijimit, por një pjesë e integruar e tërësisë së Natyrës, dhe ai i nënshtrohet saktësisht të njëjtave ligjeve si të gjithë organizmat e tjerë të gjallë. Po kështu, ai duhet të pranojë edhe faktin e provuar shkencërisht se racat e njeriut janë të ndryshme - jo vetëm në pamjen e tyre të jashtme, por edhe në lidhje me karakteristikat e tyre mendore dhe intelektuale - dhe, së fundmi, se të gjitha qeniet njerëzore janë individë të krijuar të pabarabartë, dhe se jeta e tyre përcaktohet kryesisht nga faktorë trashëgues dhe jo nga mjedisi i tyre natyror.

Sigurisht, kjo mund të duket "e padrejtë", por një nga gjërat që njeriu duhet ta pranojë është se në Natyrë nuk ka koncept të drejtësisë në kuptimin që ne zakonisht i aplikojmë kësaj fjale. Si qenie njerëzore ne mundemi - dhe duhet - të organizojmë një shoqëri të ndërtuar mbi drejtësi ligjore dhe sociale, sepse të gjithë anëtarët e shoqërisë kanë një funksion të dobishëm dhe për këtë arsye mund të kërkojnë mbrojtje të barabartë sipas ligjit dhe siguri nga shfrytëzimi ekonomik. Kjo është pjesë e sigurisë që është e nevojshme dhe e natyrshme në një shoqëri të organizuar - në fakt, është pjesë e arsyes pse qeniet njerëzore u angazhuan në krijimin e strukturave të qëndrueshme shoqërore që ata e dëshironin këtë siguri.
Megjithatë, ne nuk mund të krijojmë drejtësi biologjike - ashtu siç nuk mund të krijojmë barazi biologjike. Nga pikëpamja njerëzore, gjithmonë do të duket jashtëzakonisht e padrejtë që disa njerëz sulmohen nga sëmundje të tmerrshme, të dhimbshme dhe të pashërueshme në një moshë të re, ndërsa të tjerët mund të gëzojnë shëndet të mirë deri në moshën njëqind vjeç -
gjithashtu, edhe nëse ai që vdes në moshën njëzet e pesë vjeç ka dhurata shumë më të mëdha mendore dhe mund t'i kishte dhënë njerëzimit shumë më tepër sesa ai që arrin pleqërinë. Pavarësisht se çfarë ndiejmë për këtë, kështu është – pavarësisht të gjitha aftësive tona mjekësore – dhe njeriu duhet të mësojë të pranojë se Natyra nuk e njeh konceptin tonë të drejtësisë, dhe çdo përpjekje për të futur një lloj drejtësie hyjnore në një jetë që do të vijë duhet të hidhet poshtë si një përpjekje absurde për t'i shpëtuar realitetit.

Në këtë kontekst, armiqtë e Nacional Socializmit shpesh pretendojnë se koncepti biologjik i natyrës njerëzore, i cili është vetë baza e Nacional Socializmit, është "joetik". Kësaj mund t'i përgjigjemi vetëm se është e ashtuquajtura "etikë" e këtyre kundërshtarëve që është imorale, sepse ato bazohen në norma dhe vlera që nuk bazohen në Natyrë. Për Nacional Socialistët ekziston vetëm një e vërtetë:

Machine Translated by Google

Ligjet e Natyrës, dhe çdo gjë që nuk është në përputhje të plotë me këtë të vërtetë është absolutisht 100% e gabuar!

Kjo, sigurisht, do të thotë një refuzim total i Krishterimit, dualizmi i panatyrshëm i të cilit është vetë baza e kodit mbizotërues "moral" - gjithashtu aty ku ky kod është i maskuar nën një etiketë liberale/humaniste ose marksiste. Sipas Krishterimit, njeriu gëzon një pozicion shumë të veçantë midis të gjitha krijesave duke pasur një shpirt hyjnor. Ky shpirt është universal dhe jobiologjik. Nuk ndryshon nga raca në racë ose nga individi në individ, dhe nuk varet nga inteligjenca ose ndonjë cilësi tjetër mendore ose fizike tek individi, as nuk është i trashëgueshëm ose në ndonjë mënyrë tjetër i ndikuar nga Natyra. Është ky shpirt që i bën të gjithë njerëzit të barabartë në sytë e Zotit, pavarësisht se çfarë bëjnë ose çfarë janë, për sa kohë që besojnë në Të. Për të krishterin, të flasësh për njeriun si produkt i faktorëve biologjikë është një "përçmim". Sipas Krishterimit, e gjithë jeta e njeriut është një luftë e vazhdueshme midis shpirtit hyjnor (shpirtit) dhe "materies", pra Natyrës, ose - në nivelin personal, mishit, i cili përfaqëson të Keqen dhe duhet të mposhtet për të fituar jetën e përjetshme në një parajsë të papërcaktuar në re (ose në tokë pas Armagedonit). Jeta në tokë është vetëm një përgatitje për atë jetë që do të vijë - qoftë në gjirin e Abrahamit apo në Ferr, të gjitha varen nga sa të suksesshëm kanë qenë njerëzit në luftën kundër natyrës së tyre biologjike. Në vetvete, jeta në tokë është pa asnjë vlerë, vetëm një luginë lotësh.

Kështu, Krishterimi karakterizohet nga një përbuzje e dallueshme e jetës dhe Natyrës. Është një fe për humbësit dhe ëndërrimtarët që nuk mund të përballojnë sfidat e jetës, por thjesht vegjetojnë, duke besuar se "i fundit do të jetë i pari dhe i pari do të jetë i fundit", pasi Krishterimi e konsideron çdo kriminel të pavlerë dhe budalla me mangësi mendore si një qenie njerëzore më të vlefshme sesa qytetari i zellshëm dhe krijues. Ai përfaqëson një sërë normash dhe vlerash që e vendosin virgjëreshën mbi nënën, murgjin mbi babanë e një familjeje dhe të dobëtin dhe vuajtësin mbi të fortin dhe fitimtarin, në fakt, të vdekurin mbi të gjallët. Ai përçmon çdo kënaqësi në jetë dhe lavdëron vetëtorturën dhe vetëposhtërimin si tregues pozitivë se njeriu lufton mishin e tij dhe pranon se është i lindur si një enë mëkati sepse nuk është vetëm shpirt.

Pavarësisht se nga cili këndvështrim e shikoni, Krishterimi përfaqëson një qëndrim të çoroditur dhe mizantropik ndaj jetës që mund të

Machine Translated by Google

Në asnjë rrethanë nuk duhet të tolerohet në një shoqëri të shëndetshme. Thënë troç. Krishterimi është një lloj ndihme shpirtërore që ka shkatërruar imunitetin tonë natyror kundër të menduarit jobiologjik. Është një sëmundje infektive e mendjes dhe duhet luftuar me të gjitha forcat. do të thotë.

Ndryshe nga i krishteri, nacionalsocialistit i duhet të jetojë. Ai duhet të zgjerojë aftësitë e tij dhe të shpalosë personalitetin e tij sa më shumë që të mundet brenda kufijve të natyrës së tij biologjike - si fizikisht ashtu edhe shpirtërisht. Ai nuk është supozohet të kalojë jetën në gjunjë para një perëndie të Lindjes së Mesme, duke u lutur për mëshirë dhe falje për "mëkatin" e lindjes në Natyrë. Ne duam të shohim njerëz krenarë dhe harmonikë që janë të sigurt në vetvete dhe në misionin e tyre në jetë - jo produkte të frikësuara dhe të dëshpëruara të koncepteve mizantropike si "mëkati origjinal", i cili i lë njeriut vetëm një shpresë në jetë: që "Zoti" do ta falë nëse ai thjesht beson dhe pendohet. As nuk duam viktimat e pasigurta dhe të dëshpëruara të botëkuptimit pluralist me mohimin e vlerave absolute. Nacionalsocialistët nuk janë ateistë. Ne besojmë në një hyjni, por hyjnia jonë është një kontrast absolut me Jahve-n hebreo-kristian. Për Nacionalsocializmin ekziston vetëm një hyjni e vërtetë: fuqia krijuese e pakuptueshme që manifestohet kudo në Natyrë. Kjo është hyjnia të cilës i bëjmë homazh duke treguar nderim dhe respekt për mençurinë e Ligjeve të Natyrës. Si Nacionalsocialistë, ne nuk ndjekim asnjë zë tjetër përveç zërit të Natyrës dhe asnjë etikë tjetër përveç etikës së Natyrës, dhe ne njohim vetëm një mëkat të vdekshëm: të përpiqemi të revoltohemi kundër kësaj etike. Ky nuk është misticizëm, siç pretendojnë disa, por panteizëm - ideja se hyjnorja shprehet përmes Natyrës dhe askund tjetër. Panteizmi i ka rrënjët e tij shumë larg në histori dhe është një nga themelet e idealizmit dhe romantizmit gjerman në shekullin e 19-të . Është njohja se ia detyrojmë ekzistencën tonë një parimi të jetës që nuk është vetëm shuma e përbërësve të saj kimikë. Kështu, Nacional Socializmi e sheh jetën si më shumë sesa përleshje materialiste për konsum maksimal dhe vetëkënaqësi - jeta përfshin një detyrim për të mbrojtur parimin hyjnor të të cilit jemi pjesë. Disa mund ta quajnë këtë një fe, por nuk ka nevojë për krijimin e një narrative të bazuar në supersticion për ta mbështetur atë - dhe sigurisht që nuk është një "besim". Nuk bazohet në besim, por në fakte.

Machine Translated by Google

Edhe pse njeriu është pjesë e Natyrës, nacionalsocialistët janë, sigurisht, plotësisht të vetëdijshëm se njeriu ndryshon nga të gjithë organizmat e tjerë të gjallë në një aspekt të veçantë: truri i tij unik që e lejon atë të mendojë në terma abstraktë. Kjo aftësi i ka bërë të mundur njeriut të shmangë ose të zbusë disa nga mizoritë e Natyrës që duhet të vuajnë qeniet e tjera. Truri ynë na ka mundësuar të kurojmë sëmundje që përndryshe do të kishin qenë terminale dhe të gjejmë parimet themelore të shumë prej Ligjeve të Natyrës, në mënyrë që të kemi qenë në gjendje të përdorim disa nga këto parime në avantazhin tonë dhe - për mirë a për keq - të zhvillojmë teknologjinë që ishte e nevojshme për të eksploruar tokën dhe për të shfrytëzuar pasuritë e saj.

Fatkeqësisht, truri ynë na ka bërë të mundur që të shpërfillim me vetëdije Ligjet e Natyrës kur e gjejmë më të rehatshme t'i injorojmë ato sesa t'i ndjekim. Në një shoqëri primitive do të ndjenit shpejt pasojat e një shkeljeje të tillë, por në një shoqëri teknologjike shumë të zhvilluar do të jeni në gjendje të mbijetoni një shkelje të Ligjeve të Natyrës për një kohë të gjatë pa ndjerë hakmarrjet e pashmangshme. Megjithatë, herët a vonë, ato do të vijnë me forcë të paepur dhe atëherë do të jetë, nëse jo e pamundur, të paktën jashtëzakonisht e vështirë të korrigjohen gabimet.

Së fundmi, truri ynë unik na ka dhënë edhe ndjenja që vështirë se gjenden te ndonjë kafshë tjetër: frika nga e panjohura, siguria e vdekjes dhe, si rrjedhojë, edhe një nevojë e dëshpëruar për diçka që mund t'i japë njeriut një ndjenjë sigurie shpirtërore dhe ta bëjë atë të shohë një kuptim në jetë përtej luftës për të mirat materiale. Kjo është nevoja që qëndron pas feve, por ndryshe nga ato, Nacional Socializmi përqendrohet në përmbushjen e këtyre nevojave në tokë. Në lidhje me këtë, duhet theksuar se as truri dhe as ndjenjat nuk janë të izoluara, faktorë jobiologjikë, por një pjesë e pandashme e organizmit të gjallë dhe, ashtu si karakteristikat fizike të njeriut, "shpirti" i nënshtrohet gjithashtu Ligjeve Natyrore që kanë të bëjnë me trashëgiminë. Si Nacional Socialistë, ne jemi të bindur se shoqëria në tërësi duhet të organizohet në mënyrë që të merren në konsideratë të gjitha aspektet e Ligjit Natyror. Kështu, nuk mjafton të plotësohen nevojat materiale të njerëzve duke krijuar një jetë të shëndoshë ekonomike. Është gjithashtu e nevojshme të sigurohemi që edhe nevojat shpirtërore të plotësohen!

Machine Translated by Google

Armiku i njeriut shpesh pretendon se universi shpirtëror i Nacional Socializmit është një univers i shtrëngimit dhe manipulimit, ku individit i grabitet liria dhe individualiteti i tij vetëm për t'u bërë pjesë e një mase pa mend. Sigurisht, kjo është larg të vërtetës.
Në fakt, kjo i afrohet shumë një përshkrimi të Demokracisë. Janë demokratët ata që e konsiderojnë popullin si një masë të madhe gri, ku ndryshimet midis individëve të veçantë shpjegohen vetëm si rezultat i ndikimeve të rastësishme mjedisore që shoqëria duhet t'i "korrigjojë" në mënyrë që t'i "socializojë" njerëzit në mënyra demokratike. Nga ana tjetër, socializmi kombëtar respekton individin. Ne e dimë se të gjitha qeniet njerëzore janë biologjikisht unike dhe se kanë talente dhe aftësi të ndryshme. Kombinimi i të gjitha këtyre dhuratave individuale brenda kornizës së shoqërisë është një nga detyrat më të rëndësishme të shtetit nacionalsocialist.
Vetëm në këtë mënyrë është e mundur të përdoret sasia totale e burimeve mendore të një populli - për të mirën si të individëve ashtu edhe të shoqërisë.

Megjithatë, ne e dimë gjithashtu se gjenialiteti dhe progresi nuk kanë ardhur kurrë nga masa, por gjithmonë nga individë të veçantë e të shquar, dhe vetëm duke i siguruar individit mundësinë për ta gjetur dhe zhvilluar veten sa më lirisht të jetë e mundur në një shoqëri të organizuar, mund ta çojmë më tej përparimin e njeriut drejt përsosmërisë gjithnjë e më të lartë. Nëse duam të zgjidhim problemet e mëdha me të cilat përballet bota pas shtatëdhjetë vjetësh demokracie, kjo është e nevojshme. Meqenëse është padyshim e pamundur t'i ngresh njerëzit në një nivel mbi mundësitë e tyre të lindura të zhvillimit, të gjitha përpjekjet budallaqe për t'i bërë të gjithë njerëzit të barabartë në të gjitha aspektet çojnë domosdoshmërisht në një bashkim në nivelin më të ulët, d.m.th., në shtypjen e të gjithë individëve që ngrihen mbi mesataren në inteligjencë ose në ndonjë mënyrë tjetër. Ky trend nuk është vepër e Nacional Socializmit, por e Demokracisë, dhe nuk ka gjasa të përmirësojë kushtet e jetës në tokë.

Megjithatë, çdo përpjekje për të nxitur një elitë shihet me të drejtë si një kërcënim kundër vetë themelit të sistemit demokratik, ku besohet se të gjithë jo vetëm që duhet të kenë të drejta të barabarta ligjore, por edhe ndikim të barabartë në çështjet publike, pavarësisht nëse i kanë apo jo cilësitë e nevojshme. Një sistem i tillë mund ta çojë një vend vetëm në humnerë. Në një shtet nacionalsocialist, udhëheqja do të përbëhet nga më të mirët në vend. Vetëm ata...

Machine Translated by Google

do të jenë në gjendje të zgjidhin problemet që lindin - dhe të përballen me përgjegjësinë. Anëtarët individualë të një asambleje demokratike nuk mund të mbahen përgjegjës për veprimet e tyre, sepse të gjitha vendimet merren me votë dhe të gjithë duhet t'i përulen shumicës - pavarësisht nëse pajtohen apo jo. Është e qartë se ky lloj forumi ofron hapësirë të gjerë për elementët më të shthurur të shoqërisë.
Është ironike që ndërmarrjet e mëdha tregtare shpenzojnë sasi të mëdha kohe dhe parash për të gjetur dhe arsimuar njerëzit më të mirë për pozicionet drejtuese brenda korporatës, ndërsa çdo sharlatan politik pa asnjë arsimim mund të bëhet kryeministër ose president i vendit të tij. Ai thjesht duhet të ketë lidhjet e duhura dhe nuk duhet të tregojë shumë inteligjencë, gjë që mund të tregojë se nuk mund të manipulohet kaq lehtë nga grupet e ndryshme të interesit, pa mbështetjen e të cilave nuk do të fitonte kurrë zgjedhjet. Cilësia më e rëndësishme tek një politikan demokratik është aftësia për t'i gënjyer pa turp votuesit dhe për të bërë premtime që nuk ka ndërmend t'i mbajë kurrë. Kjo është patetike!

Mohimi i individualitetit dhe i dallimeve biologjike midis qenieve njerëzore ka çuar gjithashtu në një shtypje të plotë të konceptit të "higjienës gjenetike". Sot higjiena ka të bëjë vetëm me larjen e duarve dhe larjen e dhëmbëve.
Njeriu e **njeh** parimin e "higjienës gjenetike". Ai shpenzon një sasi të madhe kohe dhe energjie për mbarështimin e kuajve, lopëve, qenve, pëllumbave, papagajve etj. - të gjitha sipas parimeve më të mira gjenetike, por kur bëhet fjalë për riprodhimin e llojit të tij, ai i braktis plotësisht këto parime - sikur të ishin të vlefshme vetëm në botën e kafshëve. Kështu, ai kontribuon me dëshirë në degjenerimin total biologjik të njeriut.

Në gjendjen natyrore, çdo popullatë i nënshtrohet përzgjedhjes biologjike, që do të thotë se individët që janë më të përshtatshëm për rrethanat e dhëna ngjiten në krye të asaj shoqërie, ndërsa ata që nuk mund të përballojnë jetën ashtu siç është, duhet të zhduken. Ky është një nga Ligjet e Hekurta dhe të Pamëshirshme të Natyrës që njeriu ka qenë në gjendje ta zbutë duke ndërtuar shoqëri ku ka vend dhe mbrojtje edhe për elementët më të dobët të popullsisë, të cilët gjithashtu kanë një rol domethënës për të luajtur në një shoqëri të zhvilluar. Megjithatë, nëse ne

Machine Translated by Google

Nëse i mbyllim plotësisht sytë ndaj ekzistencës së këtij Ligji të Natyrës, edhe ne do të shkojmë drejt katastrofës, pasi atëherë nuk do të jemi më në gjendje të sigurojmë cilësinë e nevojshme biologjike në popullatë për të ruajtur një sistem që është mjaftueshëm i fortë edhe për të mbrojtur të dobëtit.
Pa marrë parasysh realitetet biologjike të jetës, do të përfundojmë në një jetë të lirë për të gjithë, ku individët më të dobët do të jenë të parët që do të humbasin.

Kështu, Nacional-Socializmi nuk do të thotë – siç pretendohet shpesh – që të dobëtit të braktisen dhe të lihen në mëshirë të fatit të tyre. Përkundrazi! Nacionalsocializmi është e vetmja garanci që të dobëtit mund të kenë kundër shkatërrimit të sigurt. Megjithatë, këtu duhet theksuar se dobësia nuk është një ideal - është diçka që duhet luftuar dhe kjo është e mundur vetëm përmes higjienës gjenetike konsekuente. Shteti Nacional Socialist do t'i ndriçojë njerëzit rreth mekanizmave biologjikë dhe kështu do të sigurohet që njeriu të rikuperojë instinktet e tij natyrore në këtë fushë në mënyrë që njeriu të mund të përparojë biologjikisht. Vetëm budallenjtë mund të besojnë se njeriu tashmë ka arritur kulmin më të lartë të mundshëm të zhvillimit. Megjithatë, që njeriu të përparojë më tej, shoqëria duhet të sigurohet që sëmundjet dhe dobësitë të mos grumbullohen dhe përjetësohen në mënyrë të pakontrollueshme përmes trashëgimisë. Liria për të transferuar me vetëdije vuajtjet te fëmijët tuaj dhe për të shkatërruar gjenetikisht popullsinë është një krim kundër brezave të ardhshëm!

Në të njëjtën kohë, shoqëria duhet të sigurojë gjithashtu që të ketë një mjedis të shëndetshëm në mënyrë që sëmundjet e shkaktuara nga ndikimet e jashtme të zhduken përgjithmonë. Këtu mendojmë jo vetëm për mjedisin shoqëror dhe kushtet në vendet e punës, por edhe për mjedisin ekologjik. Në një shoqëri nacionalsocialiste është krejtësisht e papranueshme që fitimi dhe materializmi lakmitar të lejojnë aditivë artificialë patogjenë në ushqim dhe rroba, materiale sintetike të pashëndetshme në shtëpitë dhe ndërtesat tona publike, si dhe ndotjen në rritje të tokës, ajrit dhe ujit -

pa përmendur ndotjen vdekjeprurëse radioaktive që do të zgjasë për qindra mijëra vjet. E gjithë kjo është rezultat logjik i perversionit të plotë të vlerave të vërteta të jetës që shihet në këtë shoqëri të sëmurë terminalisht. Higjiena gjenetike dhe kontrolli i ndotjes së përgjithshme janë vetëm dy aspekte të së njëjtës kauzë: ruajtja e Natyrës dhe ekuilibri ekologjik për të siguruar mirëqenien e vazhdueshme shpirtërore dhe fizike të njeriut. Pa një mjedis të shëndetshëm madje

Machine Translated by Google

Gjenet më të mira do të shkatërrohen dhe pa një sasi të mjaftueshme të këtyre gjeneve, nuk do të ketë askush që mund të krijojë një mjedis të shëndetshëm.

Për të krijuar një mjedis të shëndoshë për zhvillimin e jetës, ne kemi nevojë edhe për familje të shëndetshme, ku fëmijët mund të rriten në harmoni dhe të jenë të lumtur. Një tjetër e keqe e rendit aktual është se ky lloj familjeje po shkatërrohet nga mendimi i zakonshëm jobiologjik dhe marrëzia e grave që lirojnë fëmijët. Ashtu siç janë racat të ndryshme, ashtu janë edhe gjinitë, dhe ideja se burri dhe gruaja janë biologjikisht të barabartë është një kërcënim serioz për mbijetesën e njeriut. Dallimet midis tyre nuk janë rezultat i "roleve gjinore" të ndërtuara shoqërisht, por i roleve biologjike! Nuk është rastësi që është gruaja ajo që lind fëmijët. Ajo nuk është vetëm biologjikisht e përshtatshme për këtë detyrë, por edhe mendërisht, dhe si nëna e brezit të ri ajo ka rolin më të rëndësishëm në shoqëri. Ideja se ajo duhet të "plotësojë veten" duke u bashkuar me fuqinë punëtore dhe duke gjetur një punë në një linjë montimi, ndërsa fëmijët e saj lihen të tjerëve, është kriminale!

Gratë mund ta përmbushin veten vetëm brenda rolit të tyre biologjik si nëna. Pa një nënë, familja shkërmoqet. Fëmijët lihen vetëm ose në një arsim shtetëror. Kur kthehen në shtëpi, askush nuk ka kohë për ta. Nuk u mësohen ideale dhe idhujt e tyre i marrin nga televizioni, muzika e keqe dhe letërsia akoma më e keqe. Ato jetojnë me ushqim të shpejtë dhe bien viktima të llojit më të keq të materializmit komercial. Domethënë, nëse gruaja nuk zgjedh të shmangë fare lindjen e fëmijëve - qoftë duke përdorur ndonjë lloj pajisjeje "kontraceptive" ose duke e vrarë fëmijën nëse ajo mbetet shtatzënë gjithsesi. Sigurisht, feministet pretendojnë se do të ishte po aq e natyrshme që burri të kujdesej për fëmijët dhe gruaja të shkonte në punë. Fakti është se nëse do të kishte qenë po aq e natyrshme, edhe burri do të kishte lindur.

Përkundrazi, biologjia femërore do të nënkuptojë gjithmonë që gruaja është në një pozicion më të dobët në tregun e punës sepse është më pak e qëndrueshme si burrë. Pa përmendur punët që kërkojnë një forcë të caktuar fizike. Nuk është çudi që Elisabeth Badinter, një feministe hebre-franceze, në librin e saj (L'un est l'autre, = “Njëra është tjetra”, botuar nga O. Jacob (!), Paris 1986, dhe, jo çuditërisht, i përkthyer në pothuajse çdo gjuhë të Evropës Perëndimore) kërkon që mitra dhe vezoret të transplantohen në...

Machine Translated by Google

burra për të siguruar barazi! Një shoqëri ku një libër i tillë gjen lexues është me të vërtetë e sëmurë në mënyrë terminale!

Është pjesë e natyrës biologjike të njeriut që ai nuk është vetëm një individ i izoluar, por edhe një qenie shoqërore, dhe instinkti i tij shoqëror shkon përtej familjes bërthamore. Që nga kohërat më të hershme, qeniet njerëzore kanë jetuar së bashku në grupe në mënyrë që t'u rezistonin më mirë rreziqeve të ekzistencës së tyre primitive. Nëse nuk do ta kishin bërë këtë, njeriu vështirë se do të kishte mbijetuar si specie. Me fjalë të tjera, jeta në shoqëritë e organizuara është një kusht për ekzistencën e njeriut, dhe dëshira për t'u organizuar është pjesë e natyrës sonë. Pa një shoqëri të organizuar, çdo individ do të kishte pasur mjaftueshëm për të bërë duke u përpjekur të mblidhte nevojat e përditshme. Nuk do të kishte tepricë për artin, shkencën, arsimin apo ndonjë shërbim shëndetësor. Një shkallë e lartë organizimi është thjesht parakushti për zhvillimin kulturor dhe teknologjik. Prandaj, nuk është aspak rastësi që kulturat më të larta janë krijuar gjithmonë nga popujt me aftësinë më të mirë për t'u organizuar. Rastësisht, shumica e këtyre ishin arianë.

Megjithatë, në çdo shoqëri të organizuar, është absolutisht e nevojshme që individi të përshtatet me një normë që ndahet me anëtarët e tjerë të atij komuniteti dhe që ai të përmbahet nga keqpërdorimi i inteligjencës dhe talenteve të tij në një mënyrë që është e dëmshme për vetë komunitetin që e ka bërë të mundur zhvillimin e këtyre talenteve.

Megjithatë, besnikëria e nevojshme brenda grupit nuk mund të bazohet vetëm në konsiderata materialiste. Nuk mjafton të kesh një zyrë të përbashkët mirëqenieje. Ka kuptim vetëm të heqësh dorë nga një pjesë e lirisë personale në një komunitet me një fat të përbashkët, të përbërë nga njerëz me një prejardhje të përbashkët, norma dhe vlera të përbashkëta dhe me një qëllim të përbashkët në jetë – njerëz, paraardhësit e të cilëve kanë fituar dhe mbrojtur të njëjtin territor përgjatë brezave, sepse donin të ruanin karakterin e tyre specifik gjuhësor, kulturor dhe biologjik.

Është kjo dëshirë që ka prodhuar kulturën tonë në përputhje të ngushtë me talentet, konceptet, idealet dhe vlerat e popullit tonë - me atë që mund ta quajmë shpirti i popullit tonë. Popuj të tjerë kanë talente, koncepte, ideale dhe vlera të tjera, dhe për këtë arsye kanë prodhuar kultura të tjera. Këto mund të jenë po aq "të mira" sa tonat - por janë të huaja për ne, ashtu siç kultura jonë është e huaj për popujt e tjerë.

Machine Translated by Google

Të flasësh për një "kulturë të botës" universale që do të vijë në të ardhmen, të përbashkët për të gjithë njerëzit, është e pakuptimtë. Një "kulturë" që nuk është shfaqur natyrshëm si pasqyrë e shpirtit të një populli është një mohim i vetë kuptimit të fjalës "kulturë", dhe historia tregon shumë qartë se çdo qytetërim që nuk ka qenë më në gjendje të ruajë dhe të zhvillojë më tej kulturën e **vet** dhe për këtë arsye ka importuar dhe integruar çfarëdo elementësh kulturorë të huaj që ka hasur rastësisht, ka qenë pikërisht para rënies së tij të pashmangshme.

Një shoqëri e përbërë nga një përzierje e rastësishme racash, fesh dhe filozofish sigurisht që nuk është një shprehje e pasurisë shpirtërore dhe kulturore, siç pretendohet shpesh sot. Është një përzierje absurde, ekzistenca e së cilës nuk mund të justifikohet mbi asnjë bazë – një tregues i caktuar i shpërbërjes së afërt të kombit dhe shpërbërjes totale të të gjitha normave dhe vlerave. Një shoqëri e tillë është një parodi e degjeneruar e një komuniteti të vërtetë - dhe nuk mund të zgjasë, sepse besnikëria shoqërore midis grupeve të ndryshme që përkohësisht jetojnë në të njëjtën copë toke zëvendësohet nga një besnikëri shumë më e fortë - shpirtërore - ndaj ideve fetare dhe filozofike që nuk e kanë bazën e tyre në vetë kombin dhe historinë e tij.

Kërcënimi më serioz për koherencën e shoqërisë është, pa krahasim, përzierja biologjike e racave që gjithmonë ka ardhur dorë për dore me përzierjen e kulturave - ose madje ka qenë parakushti i saj. Shpërbërja e vetë kulturës mund të ndalet në çdo kohë dhe një popull mund të gjejë rrugën e tij për t'u rikthyer te normat dhe vlerat e veta kulturore - për sa kohë që fondi racor është i paprekur. Megjithatë, përzierja e racave është e pakthyeshme - dhe pasojat e saj janë të pallogaritshme dhe katastrofike. Është fakt që Natyra është zhvilluar gjithmonë drejt një larmie më të madhe racore, kështu që racat përfundimisht janë bërë specie. Përmes përzierjes së panatyrshme të racave, tani dëshmojmë një nivelim të të gjitha talenteve të ndryshme natyrore, të cilat të gjitha përcaktohen nga raca. Kur një racë është zhvilluar në një drejtim të veçantë dhe ka ndërtuar një komunitet dhe ka krijuar një kulturë bazuar në cilësitë që ka zhvilluar, përzierja me racat e tjera do të thotë që pas disa brezash pasardhësit bastardë do të kenë humbur çdo kusht për të kuptuar atë që kanë krijuar paraardhësit e tyre.

Fatkeqësisht, ka shumë mundësi për të studiuar lloji i shoqërive që kemi si pasojë e përzierjes së racave.

Machine Translated by Google

Amerika Latine, India dhe Egjipti janë të gjitha shembuj të shkëlqyer, dhe kështu janë edhe Hellas dhe Perandoria Romake. Ashtu si kulturat indiane, persiane dhe egjiptiane, edhe qytetërimet greke dhe romake u krijuan dhe u mbështetën nga një pakicë e emigruar kryesisht e racës nordike. Kjo pakicë më e zhvilluar fillimisht shtypi shumicën origjinale dhe kulturën e tyre, por më vonë ata ngadalë iu nënshtruan superioritetit numerik të popujve të tyre të nënshtruar. Të dobësuar nga luftëra të panumërta që u kishin kushtuar atyre gjakun e tyre më të çmuar dhe të përmbysur nga idetë aziatike të humanizmit të rremë, ata gradualisht u dhanë shtetësi gjithnjë e më të madhe popujve të nënshtruar dhe sollën skllevër dhe punëtorë të rinj nga kolonitë e tyre në Afrikë dhe Azi - të cilët më pas u integruan dhe fituan shtetësinë në brezin e ardhshëm. Kjo është me të vërtetë një pamje e njohur, apo jo? Dhe ishte kjo shpërbërje e racës nordike që e ndryshoi shtetin krenar të Hellas në Greqinë e sotme dhe Romën në Itali - ose thënë ndryshe: qytetërimin në kaos! Në shkollë ende kaloni të paktën pak kohë duke u mësuar fëmijëve rreth kulturave të lashta, por asnjë fjalë nuk thuhet për njerëzit që krijuan ato kultura. Nuk duket se e çudit askënd që aftësia për të organizuar një shtet mund të zhduket kaq plotësisht. E vërteta është se shumica e njerëzve që sot maskohen si “romakë” nga ana racore kanë shumë pak të përbashkëta me paraardhësit e tyre të fuqishëm. Shumë prej paraardhësve të tyre e kishin shtëpinë e tyre **në jug** të Mesdheut!

Kur flet për biologjinë racore sot, shpejt përballesh me shumë tabu. Studimi i biologjisë racore është bërë diçka e keqe - domethënë, nëse janë racat **njerëzore** që dëshiron të studiosh - dhe as mjekët ose të ashtuquajturit antropologë nuk mund të pritet të dinë asgjë për këtë çështje. Edhe të **duash** njohuri të tilla është dëmtuese për karrierën tënde, kështu që pse të shqetësohesh?

Kështu, gjithmonë mbahet mend, me një tallje përbuzëse, se nuk ekziston asnjë racë e bardhë "e pastër" dhe se "arian" është një term thjesht gjuhësor etj., të cilat kanë për qëllim të vërtetojnë se shkenca racore është e pakuptimtë. Sigurisht, këto argumente nuk janë krejtësisht të gabuara - por përfundimi është! Është e vërtetë se ka pasur një përzierje të racave të ndryshme evropiane, por kjo ishte një përzierje e racave të lidhura ngushtë brenda së njëjtës racë kryesore, të ashtuquajturës Racë e Bardhë, të cilën mund ta quani shumë mirë Racë Ariane - për sa kohë që përcaktoni se për çfarë po flisni! Për më tepër,

Machine Translated by Google

Nuk ka absolutisht asnjë bazë për të pretenduar se kjo përzierje - e cila nuk ka qenë aspak e plotë - ka qenë absolutisht një avantazh për evropianët! Ndoshta ka qenë e kundërta, dhe nuk ka absolutisht asnjë arsye të mirë për të vazhduar procesin e shpërbërjes me anë të përzierjes së mëtejshme.

Injorantët gjithashtu pretendojnë se përzierja e racave është e nevojshme për të shmangur "inbriding". Sigurisht, kjo është një absurditet jobiologjik. Inbriding i referohet vetëm çiftëzimit midis individëve të lidhur ngushtë, të cilët domosdoshmërisht i ngjajnë njëri-tjetrit nga një këndvështrim biologjik. Nëpërmjet inbriding ne arrijmë një grumbullim të faktorëve të ndryshëm gjenetikë - të mirë, si dhe të këqij. Nëse si babai ashtu edhe nëna mbajnë të njëjtat gjene, ekziston një shans i mirë - ose rrezik - që pasardhësit t'i shtojnë këto gjene, dhe meqenëse praktikisht të gjithë ne mbajmë gjene të pafavorshme, është padyshim e dëshirueshme që këto të mos grumbullohen. Këtu është e parëndësishme që do të ketë edhe një grumbullim të gjeneve pozitive: një tendencë më e lartë për të zhvilluar çmenduri nuk mund të përmirësohet nga cilësi të tjera pozitive.
Megjithatë, bashkimi brenda familjes është një rrezik vetëm në popullata shumë të vogla, të themi, në një ishull shumë të vogël ose në të ashtuquajturat familje "mbretërore" ose "fisnike". Në një popullatë me miliona individë, thjesht nuk ekziston në rrethana normale.

Në të gjitha rastet, shtimi i elementëve gjenetikë të huaj racor nuk është një mënyrë e mirë për të shmangur bashkimin midis racave. Kjo çon vetëm në individë joharmonikë sepse prindërit janë shumë të ndryshëm. Për këtë, injorantët do të kundërshtonin se duket se merrni rezultate shumë të mira në botën shtazore - dhe me bimët - kur kryqëzoni racat e ndryshme. Kjo është, sigurisht, shumë e vërtetë, por këtu po flasim për kryqëzim të kontrolluar fort ku shkencëtarët kanë përcaktuar paraprakisht se cilat cilësi konkrete duan të krijojnë.
Kështu, ju i zgjidhni prindërit duke pasur parasysh këtë qëllim, duke marrë individët që mbajnë cilësitë më të mira që dëshironi të kryqëzoni. Kur të keni pasardhësit, ju përsëri zgjidhni individët ku gjeni shumicën e cilësive që dëshironi.
Ato përdoren për shumim të mëtejshëm. Pjesa tjetër thjesht theret si mbeturinë e pashmangshme. Një shumim i vazhdueshëm me këta individë do të jepte rezultate të kundërta me ato që kërkohen. Në asnjë rast nuk lejoni shumim të rastësishëm. Nëse ndodh gabimisht - p.sh. me qen - ju shkatërroni pasardhësit!

Machine Translated by Google

Ekziston një arsye shumë e mirë pse vendet përpiqen të parandalojnë bimët dhe kafshët ekzotike të hyjnë në territoret e tyre. Ato do të prishin rendin natyror dhe mund të kërcënojnë ekosistemet ekzistuese. Sa e rrezikshme mund të jetë kryqëzimi, ilustrohet nga të ashtuquajturat "bletë vrasëse". Ato janë produkt artificial i një përpjekjeje për të krijuar një racë të fortë me një kapacitet të lartë prodhimi. Rezultati ishin tufa agresive bletësh me modele shumë të ndryshme pjalmimi. Rastësisht, disa prej tyre ikën nga një laborator dhe sot ato janë një kërcënim serioz në të gjithë Amerikën Latine dhe pjesët jugore të SHBA-së. Për shkak të sjelljes së tyre, ato janë të papërshtatshme për bletari komerciale dhe, meqenëse zëvendësojnë bletën evropiane të mjaltit në Amerikë, bleta vrasëse krijon probleme të mëdha për pjalmimin komercial të plantacioneve të frutave. Ky është një shembull i mirë i asaj që mund të çojë përzierja e racave nëse kontrollet e nevojshme dështojnë - dhe pastaj imagjinoni se përzierja përhapëse e racave njerëzore është krejtësisht pa asnjë kontroll!

Ndoshta nuk ka askush që do të sugjeronte futjen e të njëjtave procedura për kryqëzimin e racave njerëzore që keni për kafshët - përveç faktit se këtu kemi të bëjmë me faktorë shumë më të ndërlikuar sesa me kafshët. Nuk janë gjëra aq lehtë të përcaktueshme si shtati, cilësia e mishit ose aftësia për të prodhuar qumësht që përcaktojnë nëse qeniet njerëzore mund të përballojnë kërkesat e shoqërisë, por faktorë si prirja e karakterit, inteligjenca, kreativiteti dhe harmonia e brendshme - të gjitha cilësi që dihet se vuajnë shumë kur përzieni racat.

Në lidhje me këtë, ia vlen të përmendet gjithashtu se të gjithë njerëzit që favorizojnë përzierjen e pakufizuar të racave kanë dështuar plotësisht të na tregojnë se me cilat cilësi të dëshirueshme elementët racor të huaj që po derdhen tani në botën ariane mund ta pasurojnë racën e bardhë!

Në të gjitha rastet, tendencat aktuale të shpërbërjes në të gjitha fushat e shoqërisë nuk mund të mos i bëjnë njerëzit të pasigurt dhe të palumtur. Vetëm në një komunitet të vërtetë dhe harmonik të përbërë nga njerëz me të njëjtin sfond kulturor, historik dhe biologjik dhe me të njëjtat aspirata shpirtërore për të ardhmen, individi mund të gjejë qetësinë mendore dhe sigurinë e brendshme që i nevojitet. Vetëm këtu qenia njerëzore mund të ndiejë se është një pjesë natyrale e një tërësie më të madhe, e diçkaje që është më e fuqishme se vetë individi dhe që do të vazhdojë të ekzistojë kur individi të mos jetë më, ashtu siç ka qenë.

Machine Translated by Google

ekzistonte para se të lindte individi. Vetëm në një bashkësi të tillë kombëtare fati njeriu gjen jetën e përjetshme që ka kërkuar gjithmonë. Tek fëmijët dhe populli ynë do të jetojmë përgjithmonë, por kjo është e vetmja pjesë e përjetësisë që kemi. Pa këtë, do të ishte më mirë të mos kishim jetuar kurrë!

Nga ana tjetër, nëse njeriu duhet ta kërkojë identitetin dhe qëllimin e tij në jetë jashtë bashkësisë kombëtare, kjo bashkësi e ka humbur kuptimin e saj dhe në mënyrë të pashmangshme do të shpërbëhet si një martesë ku partnerët nuk kanë asgjë të përbashkët përveç adresës.

Ky është një këndvështrim themelor nacionalist.

Megjithatë, besnikëria brenda një grupi duhet të jetë reciproke. Nuk është vetëm qytetari që duhet të jetë besnik ndaj shoqërisë - është edhe shoqëria që duhet të jetë besnike ndaj qytetarit. Besnikëria, pra, supozon kushte të drejta shoqërore dhe një sistem ekonomik ku askush nuk shfrytëzohet dhe ku të gjithë bëjnë gjithçka që munden për të mirën e përbashkët për të ruajtur rendin që mbron vlerat e përbashkëta, garanton jetën dhe lumturinë e qytetarëve të tij dhe i jep secilit individ pjesën e tij të jetës së përjetshme të popullit.

Ky është një këndvështrim themelor socialist.

Nacionalizmi pa socializëm është absurd – dhe anasjelltas: Socializmi pa një komunitet të përcaktuar qartë nuk ka kuptim.

Sot shpesh pretendohet se qëndrimi nacionalsocialist çon në luftë dhe në përpjekje për të shtypur kombe të tjera. Kjo është absolutisht e pakuptimtë. Krejt e kundërta është e vërtetë. Respekti për identitetin kulturor dhe biologjik të popujve të tjerë është i mundur vetëm nëse njeh ekzistencën dhe dëshirueshmërinë e dallimeve racore dhe kulturore - dhe vështirë se mund ta respektosh identitetin e popujve të tjerë nëse nuk e vlerëson identitetin tënd! Nëse mohon ekzistencën e dallimeve racore, është mjaft e qartë se do të përpiqesh vazhdimisht t'u imponosh popujve të tjerë atë që vetë e gjen më të mirën - pa marrë parasysh karakterin e tyre të veçantë. Ky qëndrim është Racizëm, nëse ka pasur ndonjëherë një të tillë!

Ideja katastrofike, e ndarë nga Krishterimi, Islami dhe Marksizmi, se ekziston vetëm **një** qytetërim i duhur për të gjithë njerëzit pavarësisht nga raca, është baza si për perandoritë koloniale evropiane të shekullit të kaluar, ashtu edhe për përpjekjet e pandërprera të sotme për të imponuar stilin e jetesës materialiste shterpë të botës moderne të industrializuar mbi popujt naivë të botës së tretë, të cilët vetëm...

Machine Translated by Google

shohin shkëlqimin, por nuk mund ta llogarisin koston. Ky do të jetë shkatërrimi i tyre, pasi është edhe i yni! Shoqëria e konsumit thjesht sheh vetëm tregjet dhe konsumatorët - dhe këtu uniformiteti është fjala kyçe. Një klientelë uniforme nuk ka ndonjë kërkesë të veçantë, dhe kjo e bën prodhimin më të thjeshtë dhe më të lirë, që do të thotë një shitje më të madhe dhe një fitim më të lartë. Veçoritë kombëtare dhe modelet dhe gjuhët e ndryshme kulturore janë këtu një bezdi - një pengesë teknike për tregtinë - dhe për këtë arsye luftohen. Për industritë dhe zinxhirët shumëkombësh të gjithë njerëzit janë të barabartë - nëse mund të konsumojnë. Ata nuk kanë absolutisht asnjë respekt për vlerat njerëzore. Ata i shtypin ato.

Për Nacional Socializmin, ndryshimi është pjesë e rendit natyror dhe ne duam ta ruajmë këtë rend me të gjitha ndryshimet e tij midis racave, popujve dhe individëve. Ne nuk kemi absolutisht asnjë dëshirë që një fis zezak të praktikojë fenë tonë, të hajë ushqimin tonë ose të përdorë ligjet tona. Ne duam që popujt e tjerë të gjejnë rrugën e tyre drejt së ardhmes.

Sigurisht, ne duhet të jemi të lumtur të bashkëpunojmë me ta nëse kjo është e dobishme për të dyja palët, por nuk do t'i shqetësojmë. Nëse ata nuk mund ta gjejnë rrugën e tyre, është problemi i tyre - jo i yni. Ne nuk kërkojmë asnjë konflikt me askënd - thjesht duam të lihemi në paqe. Megjithatë, ne nuk jemi pacifistë. Ne e dimë se ndonjëherë çdo popull duhet të luftojë për të mbijetuar si komb. Nëse nuk e bën këtë, do të zhduket dhe ne nuk mund të rrimë duarkryq dhe të lejojmë që populli ynë të shkatërrohet. Nëse ekzistenca jonë kërcënohet, ne duhet të mbrohemi dhe ne e dimë se vetëm një rend i ri botëror nacionalsocialist i përbërë nga kombe të pavarura me respekt të ndërsjellë për njëri-tjetrin mund të sigurojë një paqe të qëndrueshme dhe të shpëtojë botën nga katastrofa e afërt.

Nëse bota nuk e pranon Nacional-Socializmin si shpresën e vetme për një të ardhme, njeriu do të përballet me shkatërrim. Kjo do të jetë një pasojë logjike e shkeljeve të vazhdueshme të Ligjeve të Natyrës nga ana e tij.

Megjithatë, ky nuk do të jetë fundi i Universit. I parë nga atje, planeti Tokë dhe qeniet njerëzore mbi të janë pjesë të vogla dhe plotësisht të domosdoshme të një makinerie të madhe. Nëse zhdukemi, qytetërimet e ndryshme të 10,000 viteve të fundit do të jenë thjesht një episod i papërfillshëm në hapësirën e pafundme dhe të përjetshme - një eksperiment që shkoi keq. Edhe pas një lufte totale bërthamore, ndoshta do të ketë ende bazë për jetën biologjike në disa vende të Tokës, dhe pastaj zhvillimi drejt formave gjithnjë e më të larta do të fillojë nga e para. Edhe nëse Toka do të shkatërrohej plotësisht në një luftë të tillë.

Machine Translated by Google

ose për ndonjë arsye tjetër - është më se e mundshme që të ketë jetë diku në një planet tjetër në një sistem diellor shumë të largët diku në hapësirë, ndoshta kuintiliona vite dritë larg. Në të gjitha ngjarjet, Natyra do të ekzistojë gjithmonë - edhe pa njerëz dhe pa planetin Tokë. Edhe pa jetë, do të ketë ende një rend natyror në Univers. Ky Univers nuk pranon ligje të veçanta për njeriun, dhe nëse ai nuk e kupton këtë, ai do ta ketë merituar shkatërrimin e tij të ardhshëm dhe asgjë nuk do të jetë në gjendje ta ndryshojë këtë.

Megjithatë, **mendojmë** se do të ishte për të ardhur keq ta lejonim këtë të ndodhte. Kjo është arsyeja pse po përpiqemi t'i bëjmë njerëzit të dëgjojnë arsyen në këtë orë shumë të vonë. Nuk kemi kohë për të humbur. A do të **donit** të bashkoheshit me ne? Jo për hirin tonë - por për hir të fëmijëve tuaj.

A mund ta imagjinoni një botë pa njerëz të bardhë dhe...
qytetërimin që ata kanë krijuar? As ne nuk mundemi!

Sigurisht, kjo nuk është çështje politike. Vetë ekzistenca jonë është
në rrezik. A mund të përballoni të humbisni më shumë kohë?

Machine Translated by Google

Nacional Socializmi Lëvizja e krahut

të majtë Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

Për shumë vite është pranuar gjerësisht se Nacional Socialistët janë të krahut të djathtë ekstrem dhe vetëm rrallë kanë hezituar ta quajnë veten të tillë. Megjithatë, në një moment të caktuar, u bë politikë zyrtare e Unionit Botëror të Nacional Socialistëve të shmangte termin "krah i djathtë", duke pretenduar se Nacional Socializmi nuk përshtatet në modelin e "djathtë" dhe "të majtë" dhe në vend të kësaj duhet të konsiderohet si një pozicion mbi këtë dallim. Kjo me siguri ishte një hap në drejtimin e duhur, por në këtë kohë dhe brenda kontekstit të luftës aktuale, megjithatë, mund të jetë një ide e mirë të rishqyrtohet e gjithë çështja në lidhje me krahët politikë dhe të sqarohen disa pika në lidhje me kuptimin e termave "e djathtë" dhe "e majtë" dhe zbatimin e tyre në skenën politike të sotme.

Historikisht, fjalët "e djathtë" dhe "e majtë" në lidhje me pikëpamjet politike e kanë origjinën në Francën para-revolucionit, ku ata që donin të ruanin sistemin e qeverisjes pak a shumë siç ishte ulur në të djathtë në Asamblenë Kombëtare, ndërsa ata që donin ndryshime më radikale uleshin në të majtë. Prandaj, termi "e djathtë" për reaksionarët dhe "e majtë" për revolucionarët - terma që që atëherë janë bërë të njohur dhe të përdorur universalisht.
As fjala "reaksionar" dhe as fjala "revolucionar", megjithatë, nuk thonë asgjë universale në lidhje me pikëpamjet e veçanta në fjalë. Ato janë të dyja relative dhe marrin kuptimin e tyre specifik vetëm brenda një konteksti të caktuar historik. Revolucionarët e kohërave të kaluara, si për shembull, Liberalët Kombëtarë Evropianë të shekullit të 19-të, nuk duken shumë revolucionarë sot - përkundrazi! - ashtu siç reaksionarët e sotëm do të ishin konsideruar shumë revolucionarë 200 vjet më parë. Kur komunistët morën pushtetin në Rusi në vitin 1917, ata e bënë këtë si revolucionarë që synonin të përmbysnin një regjim joefektiv dhe të korruptuar, ndërsa sot ata përfaqësojnë establishmentin reaksionar që përballet me një sfidë të re revolucionare.

Në kohën tonë, krahu tradicional i majtë është kryesisht marksist – madje deri në atë shkallë saqë vetë termi "krah i majtë" mendohet të jetë sinonim me fjalën "marksist". Kjo, sigurisht, nuk ka bazë në realitet. Çdo revolucionar është i krahut të majtë - thjesht marksistët kanë pasur kaq pak konkurrencë saqë kanë qenë

Machine Translated by Google

në gjendje të përvetësojë termin.

Në anën tjetër të spektrit politik kemi krahun e djathtë, i përbërë nga reaksionarë që duan të ruajnë shoqërinë aktuale dhe të ashtuquajturin qytetërim të krishterë të Perëndimit me materializmin dhe kapitalizmin e tij. Krahu i djathtë mbron vlerat tradicionale patriotike: ata janë të krishterë të mirë dhe qytetarë të mirë që mbrojnë Kushtetutën dhe janë besnikë ndaj vendit të tyre dhe monarkut të tyre, nëse kanë një të tillë. Ata janë të gatshëm të shkojnë në luftë kundër çdo kombi tjetër për të pohuar madhështinë e tyre - edhe nëse kjo do të thotë të zhvillojnë një luftë bërthamore kundër një vendi tjetër të bardhë nëse mendojnë se sistemi i tij i qeverisjes kërcënon rendin e tyre të brendshëm, pavarësisht se sa i korruptuar dhe i degjeneruar mund të jetë. Ata janë për një ekonomi të bazuar në sipërmarrje të lirë të pakufizuar, pavarësisht nga pasojat, por ata nuk e pëlqejnë trendin liberal në politikë, si dhe imigracionin dhe integrimin racor, sepse kanë frikë nga çdo ndryshim që mund të prishë rendin me të cilin janë mësuar.

Se ku gjenden Nacional-Socialistët në këtë spektër duket mjaft e qartë: Ne jemi të krahut të majtë - pa dyshim për këtë! Ne nuk duam ta ruajmë sistemin aktual ose ndonjë pjesë të tij. Ne nuk besojmë në themelet e një sistemi që i ka çuar njerëzit tanë në mjerimin e kohës së tanishme! Ne nuk duam të mbështesim asnjë institucion që është përgjegjës për dy luftëra botërore midis kombeve të bardha, si dhe për luftëra të panumërta të vogla, riarmatim bërthamor, ndotje të mjedisit, papunësi, zhgënjim total të të rinjve, të cilët kanë humbur të gjithë besimin në të ardhmen, abuzimin me drogën, pornografinë dhe të gjitha format e tjera të degjenerimit të plotë që shfaqen sot. Ne Nacional-Socialistët duam ndryshimin më radikal nga të gjithë: Ne duam përmbysjen e plotë të të gjithë Rendit të Vjetër!

Ndërsa Marksizmi ndan një filozofi themelore egalitare me Rendin e Vjetër dhe e përcakton veten si një lëvizje materialiste që synon thjesht rishpërndarjen e të mirave materiale, Nacional Socializmi kërkon të ndërtojë një Rend krejtësisht të Ri të bazuar në idealizëm dhe një respekt të thellë për ligjet e Natyrës në të gjitha aspektet e jetës.
Kjo, padyshim, është ideja më revolucionare e këtij shekulli –
dhe kështu shumë e krahut të majtë! – dhe sigurisht që nuk është marksiste!

Machine Translated by Google

Krahasuar me Nacional-Socializmin, Marksizmi nuk është gjë tjetër veçse një ide pseudo-revolucionare, e shpikur nga Krishterimi dhe e mbështetur nga Demokracia Liberale: Nëse të gjithë njerëzit janë krijuar të barabartë, pse të mos shpërndahet e gjithë pasuria në mënyrë të barabartë midis të gjithë njerëzve? Parë në këtë dritë, Marksizmi është thjesht pjesë e Rendit të Vjetër që duam të shkatërrojmë.

Nëse Nacionalsocializmi është, në thelb, një lëvizje e krahut të majtë, është, sigurisht, paradoksale që Nacionalsocialistët duhet t'i kenë kushtuar kaq shumë kohë dhe energji shërbimit ndaj qëndrimeve tradicionale të krahut të djathtë, ndërkohë që ata kanë shmangur të gjitha hapjet drejt së majtës. A është çudi që të gjitha përpjekjet për të krijuar një lëvizje Nacionalsocialiste mbi këtë bazë kanë qenë krejtësisht të pasuksesshme?

Parakushti i parë për të krijuar diçka në këtë botë është që dikush të ketë një ide të qartë se çfarë dëshiron të arrijë dhe si mund ta arrijë.

mundësisht ta arrijë atë. Një skulptor që dëshiron të krijojë një vepër arti fillon me një koncept mendor dhe më pas nis ta realizojë atë në materialin e zgjedhur. Ai nuk luan thjesht rastësisht me daltën e tij mbi një copë mermeri, duke menduar se cili do të jetë rezultati përfundimtar.

Prandaj, është thelbësore të kuptojmë se Nacional-Socializmi nuk është thjesht një formë e ekstremizmit të djathtë. Kushdo brenda radhëve tona që ende ka ide të tilla duhet t'i përkushtohet studimit të idesë së Nacional-Socializmit për të gjetur kuptimin dhe rëndësinë e saj të vërtetë - ose, nëse nuk ka energjinë ose aftësinë për ta bërë këtë, duhet të gjejë një rrugë tjetër për aktivitetet e tij. Kjo Lëvizje nuk ka vend për urrejtës të frustruar ose ëndërrimtarë fetarë, por vetëm për revolucionarë të përkushtuar Nacional-Socialistë!

Le ta shohim realisht: Krahu i djathtë është kryesisht një konglomerat i mjerë njerëzish me ide shumë të paqarta. Ata e kuptojnë se diçka nuk shkon. Por refuzojnë të largohen nga Rendi i Vjetër.
Në vend të kësaj, ata i përmbahen asaj me gjithë fuqinë e tyre dhe dëshirojnë të kthehen në situatën siç ishte 75 ose 100 vjet më parë, duke menduar se kjo do t'i zgjidhë të gjitha problemet e tyre. Ata thjesht nuk arrijnë ta shohin se rrëmuja në të cilën ndodhemi sot është një rezultat logjik i sistemit që kishim 100 vjet më parë.

Machine Translated by Google

– se themelet e atij sistemi nuk ishin mjaftueshëm të mira dhe të qëndrueshme për të na mbrojtur nga zhvillimi aktual. Babai i shumicës së problemeve tona duhet të gjendet në atë ide të krishterë, filozofia egalitare e së cilës dhe mësimet e huaja dhe të panatyrshme ia kanë grabitur shpirtin popullit tonë, por të cilën ata vazhdojnë ta lavdërojnë si mburojën kundër rënies që shohin përreth tyre. Kur të gjitha përpjekjet e tyre të kota për të ndaluar zhvillimin dështojnë, ata frustrohen dhe shndërrohen në thjesht urrejtës, sepse nuk kanë vizion të vërtetë dhe as ideologji.

Është një fakt historik se asgjë e mirë nuk ka dalë ndonjëherë nga krahu i djathtë. Nëse nuk do të kishin qenë revolucionarë të tillë si Koperniku, Kepleri, Giordano Bruno dhe Galileo, ne do të besonim ende se Toka është e sheshtë dhe qendra e universit. Kur u zhvillua kapitalizmi, establishmenti nuk bëri asnjë përpjekje për të zgjidhur problemet sociale që rezultuan nga revolucioni industrial, por vazhdoi të shfrytëzonte pa mëshirë klasën e re punëtore - duke i dhënë kështu jetë mendimeve revolucionare siç shprehen në ideologjinë marksiste.

Dhe të gjitha përmirësimet e nevojshme dhe të drejta shoqërore që kemi parë gjatë 100 viteve të fundit janë futur vetëm pas presionit të fortë nga krahu i majtë, me konservatorët e krahut të djathtë në tërheqje të vazhdueshme, duke u përpjekur me mjerim të ruajnë sa më shumë që të jetë e mundur për veten e tyre.

Sigurisht, kjo nuk do të thotë që çdo përpjekje për të përmbysur një sistem të vendosur është, në vetvete, e mirë. Nëse njeriu arrin të krijojë një rend të ri natyror që nuk fosilizohet, por mbetet një organizëm i gjallë dhe zhvillohet brenda kufijve të ligjit natyror, duke përvetësuar njohuri të reja shkencore dhe filozofike mbi Natyrën e jetës pa u kapur pas koncepteve të vjetruara, do të ishte, me të vërtetë, një shkelje shumë serioze të përpiqesh ta çrrënjosësh atë rend dhe të kthehesh te materializmi egoist, Krishterimi ose ndonjë filozofi tjetër jonatyrore. Ajo që është e mirë dhe e keqe mund të gjykohet vetëm në bazë të ligjit natyror - sa më afër tij aq më mirë.

Është pothuajse universalisht e pranuar se ekziston një hendek midis Nacional Socializmit dhe Marksizmit. Megjithatë, në të njëjtën mënyrë, Nacional Socialistët sigurisht që nuk janë të krahut të djathtë. E vetmja pikë e përbashkët që Nacional Socializmi duket se ka me të djathtën është çështja racore. Por edhe këtu ka një ndryshim ekstrem.

Machine Translated by Google

në perspektivë. Krahu i djathtë beson se të qenit i Bardhë mbart një vlerë absolute në vetvete, e cila e ngre racën ariane mbi të gjitha organizmat e tjerë të gjallë dhe i jep asaj të drejtën të bëjë me botën çfarë të dojë. Megjithatë, si Nacional Socialistë, ne nuk jemi të shqetësuar vetëm për jetën dhe mirëqenien e menjëhershme të racës sonë. Ne e shohim racën e Bardhë si pjesë të të gjithë rendit natyror të universit dhe dëshira jonë për ta ruajtur atë është e lidhur me dëshirën tonë për të ruajtur të gjithë mjedisin natyror - duke përfshirë racat e tjera njerëzore - nga një respekt i thellë për mençurinë e pakuptueshme të Natyr

Pa dyshim, raca jonë ka mundësi të mëdha në kapacitetin e saj intelektual, por aftësitë e saj nuk kanë absolutisht asnjë vlerë si të tilla, nëse nuk përdoren siç duhet në përputhje me ligjet e Natyrës. Për një kohë shumë të gjatë ne jemi bashkuar në korin që pretendon "Fuqinë e Bardhë" dhe kemi injoruar faktin e trishtueshëm se raca jonë ka pasur pushtetin absolut për të paktën 2000 vjet. Dhe është pikërisht kjo fuqi që ka çuar në llojin e shoqërisë që kemi sot.

Kështu, ne nuk e ndajmë besimin e krahut të djathtë në zgjerimin e vazhdueshëm teknologjik dhe ekonomik, i cili tashmë ka çuar në ndotjen e ajrit dhe ujit dhe ka bërë zona të mëdha të botës të papërshtatshme për të jetuar për të gjitha speciet - një zhvillim që do të thotë se shtresa e ozonit në atmosferë shkatërrohet sistematikisht në mënyrë që brezat e ardhshëm të ekspozohen ndaj rrezatimit kërcënues për jetën, se pyjet tropikale që na kishin furnizuar me oksigjen, priten për t'i bërë vend rritjes industriale dhe se shkretëtirat ujiten në mënyrë që niveli i ujërave nëntokësore të ulet në zonat pjellore, të cilat më pas bëhen shkretëtira. E gjithë kjo është rezultat i gjenialitetit arian, pa të cilin nuk do të kishte ekzistuar - gjenialitet që nuk është vënë në punë për të ndërtuar një botë më të mirë për fëmijët dhe nipërit tanë, por vetëm për të kënaqur lakminë njerëzore të momentit, për të siguruar një jetë të këndshme tani pa marrë parasysh të ardhmen. Kjo prirje fatale, e cila sipas standardeve të ligjit natyror, me siguri i ka shndërruar vendet e bardha të industrializuara të Perëndimit në një shtet shumë më të degjeneruar sesa çdo e ashtuquajtur shoqëri primitive e Botës së Tretë, mbështetet me dhunë nga krahu i djathtë, i cili duket se mendon se gjithçka do të ishte mirë nëse vetëm të zinjtë, hebrenjtë dhe njerëzit e varkave do të dëboheshin. Ne e dimë se në vetvete kjo nuk do të ndryshonte asgjë.

Machine Translated by Google

fare.

Qëllimi ynë është një rilindje e plotë shpirtërore, dhe është qëllimi ynë i menjëhershëm të përcaktojmë dhe ndërtojmë themelet për këtë rilindje - e cila është e vetmja gjë që mund t'i japë luftës racore ndonjë kuptim. Dhe kjo luftë nuk duhet të kuptohet si një luftë kundër racave të tjera, por si një luftë e pamëshirshme kundër dekadencës së racës sonë. Thirrja e izoluar ndaj Racës si bazë e një shoqërie të re është e pakuptimtë, përveç nëse mund ta kapërcejmë këtë dekadencë dhe të gjejmë rrugën tonë për t'u kthyer te vlerat Natyrore. Nëse raca jonë mund të mbijetojë vetëm brenda kontekstit të sistemit aktual, ne nuk duam që ajo të mbijetojë, sepse atëherë nuk do të përfaqësonte asgjë tjetër përveç formës më të rëndë të degjenerimit anti-natyror. Pretendimi për "Fuqinë e Bardhë" mund të fitojë ndonjë kuptim vetëm nëse, me këtë, nënkuptojmë dëshirën për të riaktivizuar fuqinë e Natyrës ashtu siç qëndron fshehurazi në gjenialitetin e njeriut të Bardhë, detyra e të cilit është ta vërë këtë fuqi në përdorim për të mbështetur vetë parimin e jetës.

Sigurisht, kjo nuk do të thotë se ne jemi në favor të çdo lloj multiracizmi. Raca është një nga gurët themelorë të rendit natyror, dhe për këtë arsye duhet të mbrohet si të gjitha parimet e tjera natyrore.
Sigurisht që kjo nuk do të thotë që ngjyra e bardhë e lëkurës së dikujt është domosdoshmërisht një shenjë dalluese e cilësisë njerëzore. Raca e bardhë e ka lejuar botën të rrëshqasë në prag të katastrofës dhe, nëse nuk mund të kuptohet se cilësia e jetës mund të përmirësohet duke zëvendësuar shoqërinë materialiste të konsumit - e cila është qëllimi suprem si i Marksizmit ashtu edhe i Liberalizmit - me vlera natyrore dhe shpirtërore, ajo është e dënuar dhe vetëm sa do të shkatërrojë të gjithë planetin në procesin e rënies së saj absolute.

Natyrisht, Nacional Socialistët nuk mendojnë se duhet të kthehemi në shpellat e Epokës së Gurit, por ne mendojmë se nuk duhet të marrim kurrë më shumë nga Natyra sesa i japim asaj përsëri. Cilësia e jetës duhet të ketë më shumë rëndësi për ne sesa sasia e të mirave materiale.

Në shoqërinë e zhgënjyer të sotme, një numër gjithnjë e në rritje njerëzish e kuptojnë këtë dhe, për më tepër, protestojnë kundër rendit sundues. Megjithatë, ata nuk bëhen Nacional-Socialistë për një arsye të thjeshtë: Ata nuk janë të vetëdijshëm se Nacional-Socializmi - dhe vetëm Nacional-Socializmi! - mund të zgjidhë problemet thelbësore të sotme. Në vend të kësaj, ata lejojnë që lëvizjet e tyre protestuese të pushtohen nga

Machine Translated by Google

Marksistët, të cilët janë më të mirë në shitjen e produkteve të tyre sesa ne, pavarësisht faktit se asnjë qeveri marksiste nuk ka bërë kurrë përpjekjen më të vogël për t'i trajtuar këto çështje - thjesht sepse vetë koncepti i marksizmit është materialist dhe në asnjë moment nuk merret me vlerat natyrore. Marksistët thjesht përdorin pakënaqësinë popullore me establishmentin për të promovuar marksizmin. Vetë individët e pakënaqur nuk janë aspak marksistë që në fillim.

Ndërsa Nacional Socialistët vrapojnë duke u përpjekur të fitojnë mbështetjen e grupeve të vogla periferike të krahut të djathtë tradicionalë me të gjitha pengesat e tyre politike dhe fetare, megalomaninë e tyre famëkeqe dhe mungesën e angazhimit ndaj një kauze - që rezulton nga qëndrimi i tyre i vazhdueshëm në mbrojtje duke u përpjekur të shpëtojnë atë që duhet të ikë - Marksistët gjejnë një pikëmbështetje midis qytetarëve të shqetësuar që heqin dorë nga materializmi i pakufizuar nga një shqetësim idealist për të ardhmen e planetit tonë. Për pjesën më të madhe, këta njerëz nuk e kuptojnë se ruajtja e rendit natyror kërkon masa më të gjera sesa kontrolli i ndotjes dhe heqja e energjisë bërthamore dhe bombës atomike. Ata nuk e shohin se kjo kërkon gjithashtu ndarje racore dhe një ringjallje të përgjithshme shpirtërore që mund ta çojë Njeriun përsëri në burimet e jetës. Megjithatë, ata gjithashtu mund ta mësojnë këtë - ose më saktë, nuk mund të mos e shohin - nëse u ofrohet informacioni dhe njohuria e nevojshme dhe nuk lihen të ekspozuar ndaj ndikimit ekskluziv të mësimeve të kota Marksiste. Këta njerëz janë idealistë dhe për Natyrën, dhe kështu ata vërtet na përkasin neve - dhe në përgjithësi janë shumë më të vlefshëm si luftëtarë sesa shumë të rinj të zhgënjyer që e quajnë veten Nacional Socialistë në një përpjekje për të rritur egon e tyre dhe për të fshehur problemet dhe pasigurinë e tyre personale pas një uniforme të vetështpallur dhe gradave dhe titujve qesharakë. Por ambientalistët nuk tërhiqen nga Trupat e Sulmit ose nga propaganda e urrejtjes, të cilat vetëm konfirmojnë përshtypjen e tyre negative për Nacional Socializmin. As nuk ndihmon të flasësh me ta për rëndësinë e Racës, sepse ata ende nuk kanë arritur aq larg në zhvillimin e tyre sa të mund të shohin rëndësinë e çështjes racore. Ata duhet të kontaktohen aty ku janë dhe për çështjet që i shqetësojnë këtu dhe tani. Për ta bërë këtë, është e nevojshme të prodhohet material i mirë mbi mjedisin.

Machine Translated by Google

problemet siç shihen nga këndvështrimi i Nacional Socialistëve, dhe të shkojnë në grupet ku këta njerëz mblidhen në protestë kundër armëve bërthamore, ndotjes dhe luftës bërthamore. Nuk mund të presim që ambientalistët të vijnë tek ne, sepse ata nuk kanë asnjë mënyrë për të ditur se për çfarë bëhet fjalë në Nacional Socializëm; dhe nëse nuk arrijmë të kontaktojmë me ta, ata do të humbasin për marksistët, në duart e të cilëve ata kurrë nuk do ta kuptojnë pasojën e plotë të qëndrimit të tyre.

Këta protestues të rinj janë armiqësorë ndaj nesh - thjesht për shkak të dekadave të propagandës armike, e cila jo vetëm që i ka larguar njerëzit e shëndoshë dhe inteligjentë nga çdo lloj lëvizjeje që shpreh hapur idetë nacionalsocialiste, por që gjithashtu ka arritur të tërheqë një numër të madh individësh në lëvizjen tonë që i përshtaten shumë mirë këtij imazhi propagandistik të nacionalsocializmit dhe që vijnë tek ne thjesht sepse duan të jetojnë sipas këtij imazhi. Ata duan të jenë bisha vrasëse dhe të etura për gjak, siç i kanë njohur nga prodhimet e panumërta të Hollivudit dhe rrëfimet e shtypit të verdhë për "nazistët" e tmerrshëm.

Për një kohë shumë të gjatë i kemi mirëpritur psikopatë të tillë në radhët tona dhe për një kohë shumë të gjatë nuk kemi arritur të shkëputemi nga organizatat e tjera që bëjnë të njëjtën gjë. Fakti që njerëzit e quajnë veten Nacional Socialistë dhe tundin Svastikën nuk i bën ata shokë tanë! Shumë organizata ende nuk e kuptojnë këtë, dhe për sa kohë që nuk e bëjnë këtë, janë të dënuara të dështojnë - dhe,
për fat të keq, edhe ne jemi të tillë, nëse nuk shfrytëzojmë çdo mundësi që na ofrohet për t'i denoncuar publikisht. Shpesh është thënë se nuk duhet të "lajmë rrobat tona të pista" para armiqve tanë dhe se të gjitha "grindjet e brendshme" duhet të mbahen brenda kufijve tanë.
muret tona. Megjithatë, kjo nuk është liri ynë dhe me siguri nuk është "konflikt i brendshëm" - është një operacion pastrimi i domosdoshëm dhe duhet të kryhet publikisht.

Armiqtë tanë më të këqij nuk janë hebrenjtë ose komunistët, por pikërisht njerëzit që, ndërsa e quajnë veten socialistë nacionalistë, i degradojnë konceptet themelore të filozofisë nacionalsocialiste përmes sjelljes së tyre, duke konfirmuar kështu përshtypjen e shtrembëruar të Idesë sonë të përcjellë te publiku nga armiku ynë.

Në të vërtetë, ne nuk mund të ndiejmë besnikëri ndaj njerëzve të tillë dhe asnjë

Machine Translated by Google

miqësi. Përkundrazi, duhet të heqim qafe çdo lidhje me ta dhe të bëjmë çmos t'u tregojmë njerëzve se ata nuk na përkasin. Mbi të gjitha, duhet të përpiqemi shumë të bëjmë pikërisht gjërat që nuk priten prej nesh. Ne

Pritet që ne të përqafojmë pothuajse çdo të djathtë që tund një svastikë - dhe sigurisht që nuk pritet që ne të gjendemi diku pranë të majtës, thjesht sepse njerëzve u është thënë vazhdimisht se jemi të djathtë. Si pasojë, ne duhet t'u tregojmë qëllimisht atyre se janë keqinformuar. Efekti i surprizës ka të ngjarë t'i bëjë të paktën disa njerëz të dëgjojnë atë që kemi për të thënë. Për më tepër, do t'i bëjë njerëzit të mendojnë dy herë për atë që u thuhet në lidhje me Nacional Socializmin kur të kuptojnë se janë gënjyer një herë për këtë temë.

Në këtë kontekst, duhet theksuar se ne nuk jemi një shoqatë historike. Shumë socialistë nacionalistë duket se mendojnë se ne do ta ringjallim Gjermaninë Nacionalsocialiste dhe do ta transplantojmë atë në pjesë të tjera të botës. Kështu do të donte të na bënte të dukeshim armiqtë tanë, por nuk është kështu! Gjermania Nacionalsocialiste përfaqëson një përpjekje - dhe një përpjekje jo tërësisht të suksesshme!
të organizojë një komunitet nacionalsocialist në një kohë të caktuar dhe në një kontekst të caktuar historik. Mund të na frymëzojë dhe ne mund të mësojmë prej tij - por nuk mund ta ringjallim - dhe as nuk duhet të përpiqemi kurrë ta bëjmë. Ishte një eksperiment i hartuar për t'u marrë me një sërë problemesh që ishin shqetësuese për popullin gjerman në atë kohë, por që nuk ndihen domosdoshmërisht po aq të rëndësishme nga njerëzit sot.

Kur Hitleri nisi misionin e tij historik për të riorganizuar Gjermaninë rreth 60 vjet më parë, i gjithë kombi gjerman ishte në gjunjë ekonomikisht, ushtarakisht dhe politikisht. Pas disfatës në Luftën e Parë Botërore, Gjermania jo vetëm që humbi të gjitha kolonitë e saj, por edhe një pjesë të madhe të territorit të saj evropian të banuar nga disa milion gjermanë, të cilët e gjetën veten të shkëputur nga atdheu i tyre, duke jetuar një jetë të mjerueshme si minoritete në vende të huaja që dëshironin vetëm t'i zhduknin. Ajo që kishte mbetur nga Gjermania ishte plotësisht...

Machine Translated by Google

u çmilitarizua, dhe pesha e kërkesave të tepruara për dëmshpërblime të paraqitura nga pushtuesit shkaktoi inflacionin më të shëmtuar në historinë botërore dhe shtypi çdo mundësi për rimëkëmbje ekonomike. Në këtë situatë, një pakicë e vogël emigrantësh hebrenj nga Lindja ngadalë fitoi kontrollin e ekonomisë së shkatërruar, si dhe të gjithë jetës kulturore dhe politike të vendit.

Krahasuar me këtë situatë, të gjitha bisedat për një krizë të tanishme ekonomike janë qesharake. Materialisht, çdo vend i Perëndimit dhe shumica e vendeve komuniste janë shumë më mirë sesa ishte Gjermania në vitet '20. Sot është çështje shitjeje e makinës familjare dhe ndoshta zhvendosjeje në një apartament më të lirë. Në Gjermani ishte thjesht çështje mbijetese.

ᛉ

Megjithatë, moralisht, ne përballemi me një kërcënim shumë më të rëndë sesa ai i Hitlerit. Gjermania e tij ishte ende një vend mjaft homogjen, ku shumica e njerëzve ndanin një sërë vlerash dhe normash të përbashkëta dhe një besim të përbashkët në traditën kulturore të kombit. Ata donin të rifitonin pushtetin e tyre të mëparshëm - ata donin të ishin të fortë dhe të respektuar nga kombet e tjera. Hitleri nuk kishte nevojë t'u thoshte atyre të donin popullin dhe racën e tyre. Ai mund ta merrte si të mirëqenë që ata e donin. Vlerat dhe normat e tyre nuk ishin domosdoshmërisht të gjitha në përputhje me filozofinë Nacional Socialiste, por ato ishin një bazë e shëndoshë mbi të cilën mund të ndërtohej një shtet Nacional Socialist pa shumë vështirësi, dhe kështu Hitleri mund ta përqendronte propagandën e tij politike në gjëra më të zakonshme.

Ai jetonte në kohë tërësisht revolucionare, në të cilat nevoja për punë dhe ushqim ishte me rëndësi të madhe, dhe e dinte se një program që mund t'i siguronte këto gjëra do t'i jepte mbështetjen e votuesve dhe kështu do ta lejonte të fitonte pushtet, në mënyrë që të mund të përpiqej të realizonte vizionin e tij politik, i cili, sigurisht, shkonte shumë më tej sesa nevoja e menjëhershme për gjëra materiale. Megjithatë, siç e dimë të gjithë, Nacional-Socializmi nuk ishte e vetmja forcë revolucionare në Gjermani në atë kohë. Komunistët kishin pikërisht të njëjtat avantazhe si Hitleri: një popullsi të uritur, e gatshme të provonte pothuajse çdo gjë për të mbijetuar. Ata gjithashtu kishin

Machine Translated by Google

avantazh ndaj Hitlerit që ata mund të tregonin revolucionin e suksesshëm në Rusi. Hitleri nuk kishte asgjë të tillë me të cilën mund ta lidhte luftën e tij. Dhe është e rëndësishme të përmendet se ai nuk e lidhi lëvizjen e tij me asnjë nga ideologjitë e fuqishme të krahut të djathtë të së kaluarës, siç janë monarkia apo kishat. Qasja e tij ishte tërësisht e majtë dhe po aq e kundërt me Establishmentin dhe Partinë Komuniste. Kur, më në fund, ai i fitoi komunistët, nuk e bëri duke i heshtur, por duke ua tharë mbështetjen duke marrë të njëjtat çështje si komunistët dhe duke treguar një zgjidhje më të mirë - të gjitha këto

e bindi punëtorin gjerman se mund të ishte më i mirë dhe më

Një udhëheqës më kompetent se Thaelmann, i cili ishte kreu i Partisë Komuniste Gjermane, do të ishte. Ai u fliste njerëzve për atë që i shqetësonte ata në gjuhën e kohës së tij dhe përvetësonte një stil ushtarak, i cili ishte popullor në një vend plot me ish-ushtarakë që kishin ndonjë arsye të ndiheshin të tradhtuar nga qeveria dhe që ishte gjithashtu i dobishëm në një situatë ku duhej të luftoje bandat e shumta komuniste vrasëse, të cilat përdornin shumë të njëjtin stil dhe gjuhë si Hitleri.

Të përpiqesh të imitosh stilin e Hitlerit sot do të ishte vetëvrasje politike. Në fakt, ky ka qenë fundi i çdo grupi që e ka provuar deri më tani. As nuk mund të marrësh përsipër materialin propagandistik të Hitlerit.
Ta përkthesh, ta ribotosh ose ta imitosh në një kontekst tjetër si çdo gjë tjetër përveç materialit studimor historik është qesharake. Hitleri po i shërbente masave gjermane të viteve 1930. Përveç gjithçkaje tjetër, duhet ta kuptojmë dhe ta pranojmë se nuk ka asnjë mënyrë për të fituar masat në situatën aktuale. Sot, ne po kërkojmë një numër të vogël idealistësh. Për t'i gjetur ata, duhet t'i kthejmë mendimet tona.

vëmendje ndaj problemeve që kanë të bëjnë pikërisht me llojin e njerëzve që kërkojmë: ndotja, kërcënimi bërthamor, mallkimi i kapitalizmit shumëkombësh, etj. Shumica e këtyre problemeve ishin të panjohura për bashkëkohësit e Hitlerit - por kjo nuk është arsye për të mos u marrë me to! Bota jonë është bërë shumë më e ndërlikuar sesa ishte 50 vjet më parë, dhe çdo lëvizje politike që nuk arrin ta marrë këtë parasysh e redukton veten në një fosil anakronik.

Duhet të pranojmë se në përgjithësi kemi pasur tendencën të flasim dhe të shkruajmë shumë për Gjermaninë Nacional Socialiste. Pavarësisht të gjithave

Machine Translated by Google

Edhe pse mund të jemi në gjendje të tregojmë se Hitleri bëri për Gjermaninë, njerëzit që po kërkojmë sot nuk janë shumë të interesuar për atë që ndodhi 50 vjet më parë. Ata janë të shqetësuar për kohën e tyre - dhe për të ardhmen.

Kur mbahemi kaq dëshpërimisht pas së kaluarës, një nga arsyet është, sigurisht, se Gjermania Nacional Socialiste është i vetmi shembull i Nacional Socializmit të zbatuar që bota ka parë ndonjëherë dhe se ato 12 vite të shkurtra përfaqësojnë të vetmen lavdi dhe sukses që Lëvizja jonë ka pasur ndonjëherë. Kjo është e kuptueshme. Ne kemi nevojë për të në këto kohë të vështira poshtërimi dhe persekutimi. Ne kemi nevojë për të për t'i treguar vetes se Nacional Socializmi dikur ishte fitimtar - pavarësisht të gjitha vështirësive. Megjithatë, është jashtëzakonisht e rrezikshme kur ky respekt dhe admirim për të kaluarën, në vend që të jetë një frymëzim produktiv, bëhet një fiksim nostalgjik në një epokë të kaluar, një dashuri e verbër për sendet e NSDAP-it, uniformat, simbolet, gradat, prerjet e flokëve dhe madje edhe për stilin gjuhësor të viteve '30. Jo pamja e jashtme, por ideja e natyrshme është e rëndësishme, dhe ne duhet të vazhdojmë prej andej. Ashtu si Hitleri, duhet të shmangim bllokimin e historisë. Me fjalë të tjera, ne duhet të tregojmë se si Nacional Socializmi mund ta zgjidhë problemin e papunësisë sot -

jo thjesht se si Hitleri e zgjidhi atë në vitin 1933.

Ideja që qëndron pas Nacional Socializmit tejkalon Hitlerin dhe vetë Nacional Socializmin. Hitleri e zbatoi atë në një kohë dhe vend më të hershëm; ne duhet ta zbatojmë në vendin tonë. Është i përjetshëm, sepse përfaqëson vetë parimin sipas të cilit Natyra jeton dhe krijon. Ai ka ekzistuar që nga fillimi i kohës dhe do të ekzistojë përgjithmonë, për sa kohë që ekziston universi, pavarësisht nëse raca ariane - ose njerëzimi si i tillë, për këtë çështje - ekziston apo jo.

Njeriu e ka braktisur këtë parim dhe është detyra jonë t'i tregojmë se nuk mund ta bëjë këtë pa u ndëshkuar dhe se të gjitha problemet e tij të tanishme shkaktohen nga besimi i çmendur se njeriu është i ngritur mbi Natyrën. Duke vepruar kështu, ne duhet të jemi po aq pak të lidhur me Gjermaninë Nacional Socialiste sa janë të lidhur të majtët e tjerë me Bashkimin Sovjetik.

Machine Translated by Google

Gjithashtu, duhet të mësojmë shumë nga mënyra se si janë organizuar grupet e tjera të majta. Është e zakonshme të pretendosh se organizatat marksiste përbëhen nga mbeturina njerëzore. Kjo, sigurisht, mund të jetë e vërtetë për ndjekësit e disa grupeve, por thelbi i organizatave serioze marksiste është i organizuar sipas linjave që me siguri sigurojnë cilësi dhe përkushtim. Anëtarët shumë shpesh paguajnë të dhjetën dhe u kërkohet të kalojnë një numër të caktuar netësh çdo javë me trajnime ideologjike dhe aktivitete praktike. Në përgjithësi,

Kërkesat që i vihen një marksisti tejkalojnë çdo gjë që kemi guxuar ndonjëherë të presim nga anëtarët tanë. Kjo tregon diçka për cilësinë dhe shpjegon gjithashtu pse marksistët po bëjnë shumë më mirë se ne - pavarësisht faktit se ajo që predikojnë është një absurditet i plotë.

Megjithatë, midis Nacional Socialistëve, marrja e qëndrimeve ose miratimi i metodave që normalisht konsiderohen marksiste duket se përballet me një dozë të madhe frike se mos “kontaminohen” në një farë mënyre nga Marksizmi. Ata pretendojnë se kjo do të na jepte një emër të keq si midis miqve ashtu edhe midis armiqve. Tani, ne me siguri kemi një emër të keq tashmë - për të qenë të sinqertë, vështirë se mund të përkeqësohet më shumë. Por, meqenëse nuk jemi shumë të shqetësuar për të fituar mbështetjen e konservatorëve tradicionalë, çfarë rëndësie ka kjo? Nëse ata nuk mund ta dallojnë ndryshimin midis komunizmit dhe Nacional Socializmit, është problemi i tyre, jo i yni!
Në këtë rast, ata tregojnë mungesë inteligjence që i bën të padobishëm për ne në çdo rast. Ne nuk mund t'i lejojmë armiqtë tanë të përcaktojnë se çfarë është një pikëpamje nacionalsocialiste dhe çfarë jo, dhe sigurisht që nuk mund t'ua lëmë të gjitha kauzat e mira marksistëve, vetëm për të kënaqur njerëzit që kanë rezultuar të jenë krejtësisht të padobishëm për ne gjithsesi. Ne e kemi bërë këtë tashmë për një kohë shumë të gjatë - dhe kjo është një arsye tjetër pse marksistët kanë qenë kaq të suksesshëm dhe kanë...
kanë qenë në gjendje të marrin përsipër segmente të gjera të kulturës dhe jetës sonë intelektuale, ndërsa Nacional-Socialistët ia kanë lejuar vetes të ndihen të detyruar t'i thonë "po" NATO-s, Tregut të Përbashkët Evropian, bombës, Kapitalizmit, "sipërmarrjes së lirë" të pakufizuar etj. Është koha që kjo të ndryshojë! Le të mos vazhdojmë të bëjmë atë që njerëzit janë udhëzuar të presin prej nesh. Le të bëjmë atë që Nacional-Socializmi na mëson të bëjmë - jo atë që njerëzit mendojnë se duhet të na mësojë.

Në lidhje me këtë, e vërteta e trishtueshme është se shumë Nacional-Socialistë në mënyrën e tyre tradicionale të të menduarit kanë rënë viktima të llojit më të keq.

Machine Translated by Google

të propagandës së krahut të djathtë, antikomuniste. Kërcënimi kryesor kundër Njeriut me siguri nuk buron nga Moska, Pekini apo Havana. Nuk ka absolutisht asnjë mënyrë që të fajësosh komunistët për gjendjen e mjerueshme të botës sot - për abuzimin me drogën, krimin, pornografinë, riarmatim bërthamor, integrimin racor, ndotjen e kështu me radhë. Është sistemi ynë aktual i qeverisjes që duhet fajësuar - as komunistët dhe as hebrenjtë! Duhet të kuptojmë se këto të këqija janë krijuar nga politikanët dhe ndërmjetësit tanë të korruptuar dhe moralisht të shthurur dhe se ne, popujt arianë të botës, e kemi lejuar vetë të shkojë kaq keq. Nuk është një qeveri e huaj, por ky sistem aktual që është një kërcënim për ekzistencën e planetit, dhe pa këtë sistem nuk do të kishte asnjë Bashkim Sovjetik apo ndonjë shtet tjetër komunist sot. Komunizmi do të ishte zhdukur gjatë Luftës së Dytë Botërore nëse Perëndimi nuk do t'i kishte dhënë Bashkimit Sovjetik armët dhe teknologjinë e nevojshme. Edhe sot, të gjitha shtetet komuniste do të shpërbëheshin menjëherë nëse nuk do të mbështeteshin vazhdimisht nga qeveritë dhe bankierët perëndimorë, të cilët fitojnë pasuri duke tregtuar me këto vende - dhe duke u dhënë atyre para hua. Komunistët me siguri e dinë këtë, dhe ata kanë më shumë se sa duhet për të bërë për të mbajtur Evropën Lindore në vijë dhe për të siguruar regjimin komunist në Afganistan që përbën një rrezik serioz për Perëndimin. Është interesante se të njëjtat korporata shumëkombëshe që gjenerojnë fitime të mëdha nga tregtia me bllokun komunist, bëjnë një pasuri tjetër nga prodhimi i armëve që politikanët tanë përpiqen të na bindin se janë të nevojshme për të mbrojtur veten kundër komunistëve - sikur të mund të mbrosh çdo gjë duke shkatërruar të gjithë jetën në një luftë bërthamore. Kjo është, sigurisht, krejtësisht qesharake - por megjithatë është sistemi politik dhe financiar i mbështetur kaq fuqishëm nga krahu i djathtë.

Pa dyshim: Komunizmi me siguri do të ishte një gjë shumë e pakëndshme, por nuk do të ishte fundi i botës.
Demokracia liberale kristiane ka shumë të ngjarë të ndodhë! Ka shumë më tepër pastërti racore në Evropën Lindore sesa kudo në Perëndim – thjesht sepse sistemi i tyre ekonomik joefikas nuk tërheq imigracionin në shkallë të gjerë nga Bota e Tretë; dhe vetëdija racore e rusëve, të cilët janë kombi dominues në

Machine Translated by Google

Bashkimi Sovjetik, padyshim premton një perspektivë më të mirë për mbijetesën e racës ariane sesa vizionet e politikanëve amerikanë liberalë dhe konservatorë. Është e vërtetë, sigurisht, që komunizmi nuk mbështet parimet racore në teori - por me komunizmin teoria dhe praktika janë dy gjëra shumë të ndryshme. Pa dyshim, materializmi i ofruar nga Perëndimi është më tërheqës këtu dhe tani, por kjo jetë e këndshme ka më shumë të ngjarë të pasohet nga një përmbytje që mund të zhdukë të gjithë jetën në tokë. Megjithatë, me një sistem të shëndoshë politik në Perëndim, shtetet komuniste nuk mund të ekzistojnë.

Ata thjesht nuk do të ishin në gjendje të mbijetonin vetë dhe popullatat e tyre të uritura do të rebeloheshin. E njëjta gjë do të ndodhte nëse komunistët do të pushtonin Perëndimin - regjimi i tyre nuk do të zgjaste shumë.

Në këtë pikë dikush mund të guxojë të pyesë nëse nuk duhet të heqim dorë nga të gjitha bisedat rreth Nacional Socializmit dhe Svastikës dhe të maskohemi si të majtë "të vërtetë" me një ide të re që mund t'u shitet lehtësisht njerëzve me një emër tjetër. Sigurisht, kjo nuk është e mundur. Të provosh një qasje të tillë do të thotë të nënvlerësosh armiqtë tanë. Ata në të vërtetë nuk e kanë problem emrin apo simbolin.
Ajo që u intereson është ideja, dhe ju nuk mund ta fshehni këtë përtej njohjes. Armiku ynë do të kundërshtojë gjithmonë çdo gjë që është e mirë.
për popullin tonë, dhe ata - me të drejtë! - do të pretendonin se ne jemi thjesht "nazistë". Atëherë do të na duhej të kushtonim shumë përpjekje për të "vërtetuar" se nuk jemi. Kjo do të ishte qesharake. Shumë organizata e kanë provuar; asnjëra nuk ka pasur sukses.

Ekziston vetëm rruga e vështirë: të provojmë se Nacional-Socializmi nuk është ajo që njerëzit mendojnë se është dhe se është e vetmja mënyrë për të siguruar mbijetesën e jetës në këtë planet. E dimë që jemi në një pozicion të dobët, por sinqerisht, duhet të jemi të lumtur që nuk kemi pse të shqetësohemi për marrjen e pushtetit këtu dhe tani. Thjesht nuk do të ishim në gjendje ta përballonim atë. Ky është një nga faktet e pakëndshme që shumë Nacional-Socialistë - dhe njerëz që e quajnë veten Nacional-Socialistë - duket se e anashkalojnë plotësisht. Do të na ishte pak e dobishme të fitonim masat nesër, kur...

Machine Translated by Google

Nuk kemi numrin e nevojshëm të ekspertëve nacionalsocialistë për të bërë që një shtet nacionalsocialist të funksionojë. Na duhen ekonomistë, juristë, administratorë, biologë etj., të cilët janë gjithashtu nacionalsocialistë. Pushteti nuk duhet të jetë kurrë një qëllim në vetvete. Ne duam të krijojmë një Rend të Ri sepse duam një botë më të mirë, por një botë më e mirë nuk mund të krijohet thjesht nga qielli blu. Duhen shumë njerëz të përkushtuar me arsim të plotë për të kryer një detyrë të tillë: dhe tani është më e rëndësishme të fitosh mbështetjen e një numri prej këtyre njerëzve, sesa të luftosh një betejë të humbur në rrugë për të bërë përshtypje te një numër fanatikësh dhe humbësish.

Përsëri, Gjermania Nacional Socialiste na jep një shembull shumë mësimor. Një nga arsyet pse eksperimenti për të krijuar një rend Nacional Socialist që nga fillimi nuk mundi të përfundonte dhe një shtet i ri nuk mundi t'i mbijetonte presionit nga bota e jashtme ishte se Adolf Hitleri duhej të mbështetej në një numër të madh ekspertësh që nuk kishin gjë tjetër veçse përçmim për Nacional Socializmin. Ai thjesht nuk kishte kohë për të trajnuar dhe edukuar mjaftueshëm Nacional Socialistë sepse duhej të përqendrohej në fitimin e popullit përpara se komunistët të merrnin pushtetin. Duhet të jemi mirënjohës që nuk kemi një shqetësim të tillë. Ne kurrë nuk do të mund të fitonim një fitore revolucionare në rrethanat aktuale gjithsesi, prandaj le të përqendrohemi në krijimin e një baze të fortë për një lëvizje masive në të ardhmen.

Megjithatë, le të jemi realistë. Edhe kjo mund të jetë një betejë e humbur. Nuk kemi asnjë garanci se do të fitojmë ndonjëherë. Për të qenë të sinqertë, nuk kemi gjë tjetër veçse një shpresë shumë të paqartë për të mbështetur besimin se mund të fitojmë. Megjithatë, vetë Natyra mund ta fshijë njerëzimin nga sipërfaqja e tokës sepse ka neglizhuar ligjet e universit. Kjo mund të jetë ajo që na pret. Ne, Nacional Socialistët, megjithatë, kemi vendosur të mos e pranojmë një zhvillim të tillë pa luftë - madje edhe kundër të gjitha parashikimeve! Por nuk kemi dëshirë të jemi martirë për një kauzë të humbur - dhe kjo është pikërisht ajo që do të bëhemi nëse i përmbahemi mënyrave të vjetra. Si Lëvizje, deri më tani kemi qenë dukshëm të pasuksesshëm. Është koha të zgjohemi dhe të njohim rëndësinë e vërtetë të ideve tona. Një hap i parë është të bëhemi profesionistë revolucionarë. Duhet t'i lëmë pas të gjitha qëndrimet gjysmë të krahut të djathtë dhe të kuptojmë se jemi të majtë-

Machine Translated by Google

krahë. Për më tepër, duhet të ndalojmë së fajësuari të tjerët për mjerimin tonë. Ne kemi qenë armiqtë tanë më të këqij në të gjitha aspektet dhe nuk kemi nevojë për kurban! Çdo ndryshim që dëshirojmë duhet të fillojë si një ndryshim në qëndrimin bazë të popullit tonë. Kjo është një detyrë e vështirë - por mendimi se çfarë do të ndodhë nëse nuk fitojmë e bën të vlefshme ta provojmë!